

သောင်းစော့

တင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့်
သူတို့၏ တိုက်ပွဲတွင်ကံ့မှုများ အမှတ် (၁)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို နှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၆၃၀၇၀၉
- မျက်နှာစာခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၅၉၀၈၀၉
- ပထမအကြိမ် - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊
- အုပ်စု - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၂၅၀ ကျပ်
- မျက်နှာစာဆန်းချိ/ကာလာခွဲ - မြရတနာ Colour Separation
- အတွင်းလင် - A.Z
- တွင်္ဂလာတာစာစီ - Future World
- စာအုပ်အုပ်စု - မြရတနာအဖွဲ့သားများ

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်အုထု(ခေါ်)ဒေါ်မြရတနာ (၀၄၂၀၁ မြ)

သီရိပြင်သာဓဇ္ဇအတွင်း

မေတ္တာလမ်းနှင့်သံသုမာလမ်းထောင့်

၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စုန်အ ၀၁-၅၇၈၆၇၀၊ ၀၁-၃၇၉၇၇၃

မျက်နှာစာနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

စိုက်ပျိုးကြီးမောင်းဝေ(မြင်း)၊ (၀၇၉၉၆မြ)

မြရတနာပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၂၃/၂၄)၊ မေတ္တာလမ်းသွယ် (၁)

၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ်ကတ်စာလောက်အညွှန်း (CIP)

16 JAN 2015

ဇွဲတာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး - ဇွဲအရေး
- တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး - ဇွဲအရေး
- အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဇွဲအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး၊ အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

သောင်းစေဦး ၃၅၅-၄
 ထင်ရှားကျော်ကြားစိုက်ပျိုးကြီးများနှင့် သူတို့၏တိုက်ပွဲတွင်ကိ မှုများ
 အမှတ်(၁)၊ စိုက်ပျိုးကြီးယာမာစိုတိုနှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ/
 သောင်းစေဦး၊ ရန်ကုန်၊
 မြရတနာစာပေ ၂၀၀၉၊
 ၆၀ စာ၊ ၁၂၅ စင်တီ * ၁၈၅ စင်တီ
 (၁) ထင်ရှားကျော်ကြားစိုက်ပျိုးကြီးများနှင့် သူတို့၏တိုက်ပွဲတွင်ကိ
 မှုများအမှတ်(၁)၊ စိုက်ပျိုးကြီးယာမာစိုတိုနှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသား ခြိမ်းခြောက်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- နိုင်ငံပာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ဧခတ်ပီပွဲ၊ ငြိမ်းတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက် စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်ကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

ထုမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ တာဝီဂုဏ် မြင့်တင်ရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

သောင်းဝေဦး

ထပ်ရှားကျော်ကြားစိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့်
သူတို့၏တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ
အမှတ် (၁)

စိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတို

နှင့်

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

(၁၉၄၁)

မာတိကာ

ထင်ရှားကျော်ကြားစိတ်ချစ်ကြီးများ နှင့် သူတို့၏ထိုက်ပွဲတွင်ကိစ္စများ

အမှတ် (၁)

စိတ်ချစ်ကြီးယာမာမိတို့နှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းထိုက်ပွဲ (၁၉၄၁)

စဉ်	အကြောင်းအရာ အခန်း (၁) ယာမာမိတို့၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ	စာမျက်နှာ
၁	သူဘယ်သူလဲ	၇
၂	ပုလဲဆိပ်ကမ်းကိုတိုက်ခိုက်ခဲ့သူယာမာမိတို့	၁၅
၃	စတာပန်းခလေးနှင့်ယာမာမိတို့	၁၉
၄	ယာမာမိတို့နှင့် အပေရီကန်များ	၂၁
၅	ရာထူးတာဝန်အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲထမ်းဆောင်ခြင်း	၂၃
၆	ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယုံတိုင်က တာဝန်ပေးပြီ	၂၇
၇	ယာမာမိတို့၏ တိုက်ပွဲစီမံချက်	၂၉
၈	တိုက်ပွဲအကျဉ်း	၄၁
၉	နိဂုံး	၄၃

စဉ်	အကြောင်းအရာ အခန်း (၂) ပုလဲဆိပ်ကမ်းထိုက်ပွဲကြီး	စာမျက်နှာ
၁၀	နိဒါန်း	၄၅
၁၁	လေ့ကျင့်ခန်းများပြုလုပ်ခြင်း	၄၆
၁၂	ကျွန်တော်တို့ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က	၅၁
၁၃	တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်အဆင့်ဆင့်	၅၉
၁၄	ပုလဲချစ်ကြီးမှာဂူမိ၏ နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်	

အခန်း (၃)

စိတ်ချစ်ကြီးယာမာမိတို့၏ထိုက်ပွဲတွင်ကိစ္စ

၁၅	ပြတ်သားသောယာမာမိတို့	၁၂၇
၁၆	စစ်အောင်ရာသောအကြောင်းကြီးများနှင့် ရိုက်ထိုးနှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ခြင်း	၁၃၁
အခန်း (၄) ပုလဲဆိပ်ကမ်းထိုက်ပွဲဝင်ထွက်နှင့်ရွှေခြင်ဆုံးသစ်ချစ်များ		
၁၇	တိုက်ပွဲလက်များ	၁၃၉
၁၈	နိုင်ငံရေးကယက်များ	၁၄၂
၁၉	တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်များ	၁၄၉
၂၀	ဂျပန်တို့အပေါ်သုံးသပ်ချက်	၁၄၉
၂၁	အပေရီကန်တို့အပေါ်သုံးသပ်ချက်	၁၅၆
၂၂	နိဂုံးချုပ်ဖော်ပြချက်	၁၆၄

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	အခန်း (၅)	
	ယာမာရီထိုကျသုံးခြင်း	
၂၃	ခြင်စဉ်အကျဉ်း	၁၇၅
၂၄	ကျွန်တော်နှင့်ယာမာရီထို	၁၈၀

စာရေးသူ

စာရေးသူ၏အမှာ

၁၉၈၆ ခုနှစ်က စာရေးသူ ဒုတိယရင်းမှူးဘဝနှင့်
စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ် တက်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာ့
ဆယ်မတော်တွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံးသင်တန်းဟု ခေါ်နိုင်ပါ၏။

ထိုသင်တန်းကြီးတွင် Thesis စစ်ရေး နိုင်ငံရေး
ဇာတမ်းနှင့် Command Study ခေါ် .တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှု သုံး
ဆက်ချက် ဇာတမ်းများရေးတင်ကြရသည်။ Thesis ဇာတမ်း
စာ အကြောင်းအရာကို အခြေခံရေးရသည့် ဇာတမ်းဖြစ်
သည်။ Command Study က စစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏

မြေရတနာစာပေ

တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုကို လေ့လာသုံးသပ်သည့် စာတမ်းဖြစ်သည်။ သင်တန်းသားတစ်ဦးလျှင် အထက်ပါအတိုင်း စာတမ်း နှစ်စောင်စီ ပြုစုတင်သွင်းကြရ၏။

စာရေးသူက ဂျပန်ကို စိတ်ဝင်စားသူဖြစ်၍ Command Study ပြုစုရာတွင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာကို ရွေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရှိတာနှင့် မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲကို ရေးခဲ့သည်။ နည်းပြများ Credit ပေးသည့် စာတမ်းများတွင် ပါဝင်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်ကတော့ ကြီးမားသော ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ပါ။ စစ်သားမို့ ကိုယ့်ပေးသည့်တာဝန် ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၈၈ ခု စာရေးသူအား တပ်မတော်လေ့ကျင့်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးမှူးမှ ခေါ်ယူခြင်းခံရ၏။ သင်တန်းကျောင်းများအတွက် စစ်စာပေများပြုစုရန် တာဝန်ပေးသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်စစ်မောင်(ကွယ်လွန်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ကြည်(ယခုဝန်ကြီး) တို့ပါဝင်သည်။ အခြား နိုင်ငံခြားပြန်အရာရှိကြီး လေးငါးဦးလည်း ပါဝင်၏။ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း၊ တပ်မတော်(ကြည်း) တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းနှင့် စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်တို့တွင် သွားရောက်နေထိုင်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသည်။ စာတွေ အများကြီး ဖတ်ရ

သည်။ ရေးရသည်။

ဤတွင် သင်တန်းသားများ ရေးသားတင်သွင်းရာတွင် Command Study အမြောက်အမြားကို ဖတ်ရတော့၏။ ကမ္ဘာကျော်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများကို အတော်လေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရသည်။ ဟိုဘက်ဘက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲ၌ စာရေးသူ လေးစားသဘောမျှသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို မှတ်သားထားခဲ့၏။ အထူးအပြိုင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများပင်။ ဦးတို့အထဲမှ အချို့ကိုဖော်ပြရပါက

- * ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲမှ - ယာမာရှိတာနှင့် ယာမာမိုတို
- * အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲမှ - မောင်ဂိုမာရီနှင့် ဝီလီယံစလင်း
- * အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲမှ - အိုက်စင်ဟောင်ဝါနှင့် စတီးဝဲလ်
- * ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲမှ - ရွမ်းမဲလ်နှင့် ဂူဒါရီးယန်
- * ရုရှားဗိုလ်ချုပ်ကြီးများထဲမှ - ဇူးကော့(ဖ်)တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော တိုက်ပွဲများနှင့်အတူ ၎င်းတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုပါ လေ့လာ ရပါသည်။

သူတို့၏ စိတ်နေသဘောထားများက သူတို့ တိုက်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများကို ရောင်ပြန်ဟပ်လေ့ရှိ၏။ ဥပမာ- ယာမာရီတာနှင့် ယာမာမိုတိုတို့က ဂျပန်ပီပီ ပြစ် သားသည်။ လုပ်ရဲကိုင်ရဲသည်။

မောင်ကိုမာရီနှင့် ဝီလီယံစလင်းတို့က အင်္ဂလိပ်ပီပီ စေ့စပ်သေချာသည်။

ရွမ်းမဲလ်က ဂျာမန်ပီပီ လျှပ်တစ်ပြက် စစ်ဆင် သည်။ စွန့်စားရဲသည်။

စတီးဝဲလ်က ဇီဇာကြောင်သည်။ ခေါင်းမာသည်။

ဇူးကော့ဗ်က စစ်စည်းရုံးမှု အလွန်ကောင်းသည်။ ဒုဖြင့် စစ်ဆင်တတ်သည်။ စိတ်ဓာတ်အလွန်ခိုင်မာသည် စသည်တို့ ဖြစ်ပါ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဗိုလ်ချုပ် ကြီးတိုင်း ထူးခြားသော အရည်အချင်း ပိုင်ဆိုင်သူများပါ။ သူတို့သည် စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းတရားကြီး ဆည်း လေးငါးချက်အနက် အတော်များများကို နားလည်အသုံး

သူများဖြစ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြမည့် “ထင်ရှား ကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် သူတို့၏ တိုက်ပွဲ စွယ်စုံများ” Series တွင် ကမ္ဘာကျော်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆင်ဦးစိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူတို့၏ကျော်ကြားသော တိုက်ပွဲများ၌ အသုံးချသွားသည့် နည်းဗျူဟာများ စစ် အောင်ရာသော အကြောင်းတရားများကို ဖော်ပြသွား မည်ဖြစ်ပါသဖြင့် သာမန် စစ်စာပေလေ့လာသူများအတွက် သာမက တပ်မတော်သားများအတွက်ပါ လေ့လာနိုင် မည်ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိကြောင်းပါခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
သောင်းဝေဦး

ဆရာ - ရန်ကုန်

အိမ် - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၀) ရက်

အခန်း (၁)
ယာမာမိတို့ဆိုသည်မှာ

အသံလှလဲ

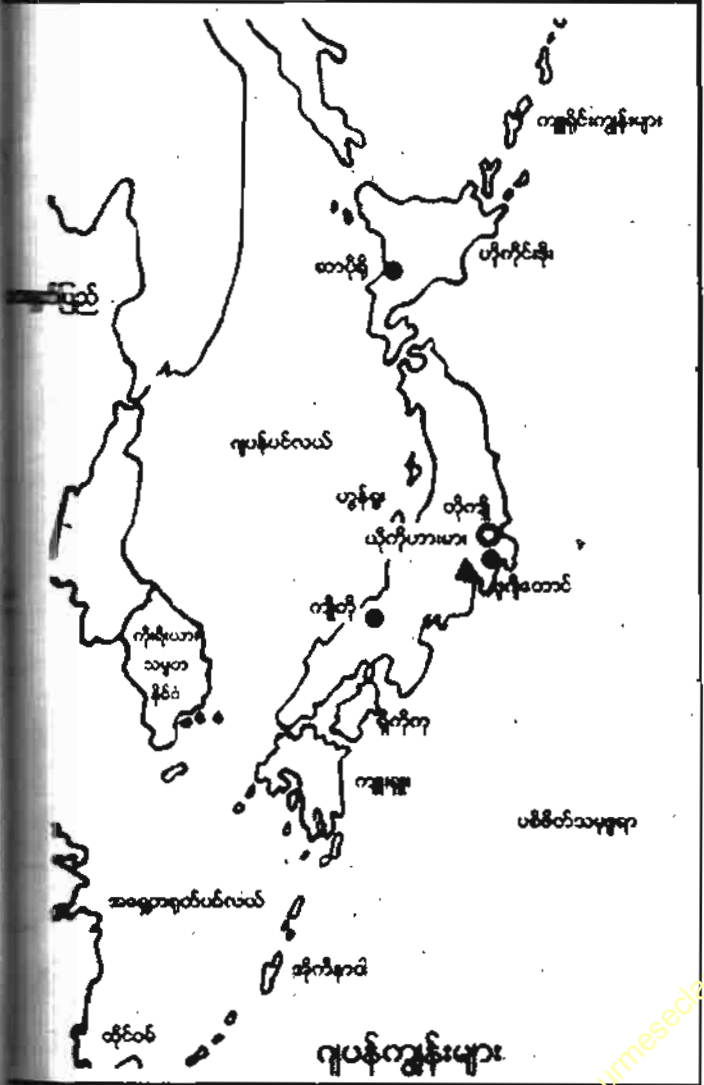
၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာတွင် ဂျာမဏီက
ဂျပန်ကို ဝင်တိုက်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်တို့က
ဂျာမဏီကို စစ်ကြေညာရာ ဥရောပ၌ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး
ဖြစ်တော့သည်။ အာရှတွင်လည်း ဂျာမဏီ၊ အီတလီတို့နှင့်
ဘာမိတ် ဖွဲ့ထားသည့် Berlin, Rome, Tokyo ဝန်ရိုးတန်း
ဘာမိတ်အဖွဲ့ဝင် ဂျပန်က စစ်ရေးစီးပွားရေး အလွန်စွာနေ

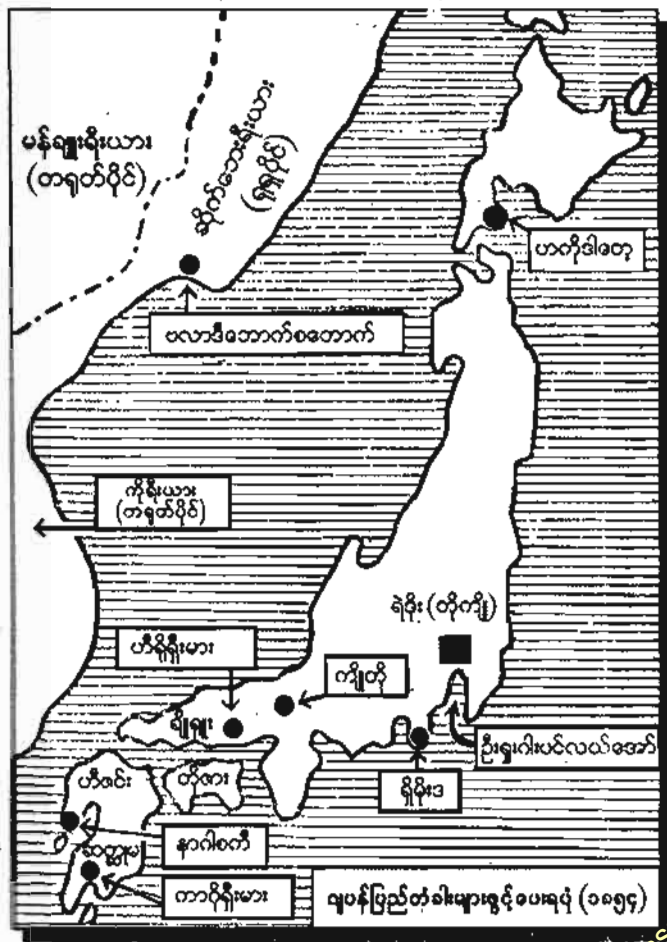

သောင်းတိုင်း

သည်။ ဂျပန်သည် ရှေးမှ ဂျပန်စစ်ပွဲပြီးကတည်းက စစ်မာန် ယစ်နေ၏။ ဂျပန်တွင် စစ်လိုလားသူများ အာဏာရလာ ကြသည်။ တရုတ်ကိုရီးယားတို့ကိုသာမက ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနားအထိ နယ်ချဲ့လာကြ၏။ အင်္ဂလိပ်ပိုင် အာရှ ကိုလိုနီများကိုပါ မျက်စောင်းထိုးလာသည်။ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဒတ်ချ်ပိုင် ကိုလိုနီများမှ ရေနံအပါအဝင် ကုန်ကြမ်းများကို ရယူလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

ဂျပန်သည် အာရှအင်အားကြီး နိုင်ငံအဖြစ်မှ အနောက်တောင် ပစိဖိတ်ဒေသနှင့် အာရှတွင် စစ်တံခွန် လွှင့်ထူလာရာ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၏ ဟိုမှာဘက်ကမ်း၌ အမေရိကန်တို့က မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်နေကြ၏။ ဂျပန်၏ ရန်လိုသော အပြုအမူများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဟန့် တားလာကြ၏။ အမေရိကန်သည် ကမ္ဘာ့အင်အားကြီးနိုင်ငံ ဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ ပါဝင်ခြင်းမရှိသေးပေ။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်တို့ကို စစ်ပစ္စည်းများအပါအဝင် လိုအပ်သည်များကို ထောက်ပံ့ပေး နေခဲ့၏။ တရုတ်ပြည် ဂျပန်လက်တွင်း မကျရောက်စေရေး အတွက် တရုတ် ချန်ကေရှိုတ်အစိုးရသို့ အကူအညီများ

စိုက်ချုပ်ကြီးယားအစိုတို့နှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတို့ကို

လည်း ပေးလျက်ရှိ၏။

ဤတွင် ဂျပန်နှင့် အမေရိကန် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် ကြရတော့၏။

အမေရိကန်က ဂျပန်တို့ အင်ဒိုချိုင်းနားကို သိမ်းပိုက်လိုက်သည်နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ပိုင်ဆိုင်မှု အရင်းအမြစ်အားလုံးကို ထုတ်ယူခွင့်မပြုဘဲ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်တော့၏။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်နှင့် အမေရိကန်တို့ ကုန်သွယ်ရေး လုံးဝရပ်စဲသွားလေတော့သည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း အမေရိကန်နည်းတူ ဗြိတိန်ရှိ ဂျပန်ပိုင်ငွေကြေးနှင့် ပစ္စည်းများကို ဂျပန်တို့ အသုံးမပြုနိုင်အောင် ပိတ်ပင်ထားလိုက်သည်။ ဒတ်ချ်တို့ကလည်း အရှေ့အိန္ဒိယ ကျွန်းစု မှ ရေနံနှင့် စက်သုံးဆီများကို မရောင်းဘဲထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်တို့ အလွန်အထိနာသွားတော့၏။ ဂျပန်သည် ပြည်ပမှ ရေနံကိုသာ မှီခိုရသည့် နိုင်ငံဖြစ်၏။

ရေနံနှင့် စက်သုံးဆီများ မရတော့သည်နှင့် ဂျပန်စက်ရုံ အလုပ်ရုံများ ပိတ်ပစ်ရတော့မည့် အနေအထား ကျရောက်သွားတော့၏။ ယာဉ်ယန္တရားနှင့် စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုမှာလည်း လအနည်းငယ်အတွင်း တစ်ဟုန်လုံး ကျ

ဆင်းသွားလေသည်။ အဓိကလက်သည်မှာ အမေရိကန် ဖြစ်သည်ကို ဂျပန်တို့က သိထားကြ၏။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်တို့နှင့် စစ်မဖြစ်မီအခါအထိ အထူးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များ စေလွှတ်ကာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့လေသည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၌ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများကို ဝါရှင်တန်တွင် ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့၏။ ဂျပန်တို့၏ တောင်းဆိုချက်များမှာ မမျှတသဖြင့် အမေရိကန်တို့က ပယ်ချခဲ့လေသည်။ ဆွေးနွေးပွဲများကို ၁၉၄၁ အောက်တိုဘာလအထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း နှစ်ဖက်လုံးက အလျှော့မပေးနိုင်ကြသဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

“အောက်တိုဘာ ဆွေးနွေးပွဲတွေ မအောင်မြင်ရင်တော့ အမေရိကန်ကို စစ်ပြုမှရတော့မယ်”

အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် တက်လာသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ကို အစိုးရက သဘောထားပေးလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့သည် စစ်လိုလားသော ဂျပန်ကြည်းတပ်မှ ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်၏။ သူသည် စစ်ဝန်ကြီးရော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး တာဝန်ကိုပါ ယူထားသူဖြစ်၏။ အစိုးရအဖွဲ့

ရာထူးလက်ခံပြီး ၂ ရက်အကြာ၌ ဂျပန် ဘုရင်ကေရာဇ် ဟိရိုဟိတိုက တိုကျိုကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်လေတော့သည်။

တိုကျိုအစိုးရသစ်က နည်းလမ်း သုံးသွယ်ကို စဉ်းစားခဲ့၏။

- (က) အမေရိကန်တို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို လိုက်လျောရန်။
(မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ လက်ရှိ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းသွားမည်။ တစ်မျိုးသားလုံး၏ မာနကို ထိခိုက်မည်။)
- (ခ) လက်ရှိအနေအထားအတိုင်း ဆက်လက်ရပ်တည်သွားရန်။
(ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ အဓိကရေနံ ပြတ်သွားမည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး စီးပွားရေး ချွတ်ခြုံကျပြီး စစ်ရေးကိုပါထိခိုက်လာမည်။)
- (ဂ) အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်များကို စစ်ပြုရန်။
(အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဟု ယူဆသည်။)

ပြင်သစ်ကို ဂျာမဏီက သိမ်းထားသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့၏ ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာလည်း ဂျာမဏီ၏ ဗုံးဒဏ်ခံနေရသည်။ မိမိတို့ ဝန်ရိုးတန်း မဟာမိတ်နိုင်ငံများ စစ်ရေး အကဲသားနေသည်။ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်အား အင်္ဂါဖမ်းတိုက်က အောင်မြင်နိုင်မည်ဟု သုံးသပ်သည်။)

တိုကျိုခေါင်းဆောင်သော စစ်ဝါဒီအစိုးရက တတိယ နည်းလမ်းကို ပြတ်သားစွာရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်တွင် ဘုရင်ဟိရိုဟိတိုက တိုကျိုအစိုးရ၏ စစ်ပြုရန် အဆိုပြုဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြု လက်မှတ် ရေးထိုးပေးလိုက်သည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စဖြစ်ပြီဆိုကတည်းက စစ်ပြင်ထားသော ဂျပန်သည် သူလိုချင်တာရအောင် တစ်ဖက်က သံတမန်နည်းပရိယာယ်ကို အသုံးပြုလျက်ရှိသော်လည်း တစ်ဖက်ကမူ စစ်ရေးလေ့ကျင့်ပြင်ဆင်မှုများကို တိတ်တဆိတ်ပြုလုပ်လျက်ရှိပြီး တောင်ပစ်ဖိတ်ဒေသ၌ ကြီးကျယ်နေသော အမေရိကန်အား ဦးနှိမ်ရန် ၎င်းတို့၏

ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကြီးကို အင်္ဂါဖမ်းတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြ၏။ အနောက်တောင် အာရှနိုင်ငံများရှိ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို မောင်းထုတ်နိုင်ရန်အတွက်လည်း အပူပိုင်းဒေသ တောတွင်းစစ်ဆင်ရေးများကို ကြိုတင်လေ့ကျင့်လျက်ရှိ၏။

သွေးခင်းသောလမ်းကို လျှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ဂျပန်တို့သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီခန့်၌ အမေရိကန်တို့၏ ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကြီးအခြေစိုက်ထားရာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား ဂျပန်ရေတပ်မှ လေယာဉ်များဖြင့် အင်္ဂါဖမ်းတိုက်ခိုက်တော့၏။ တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပြင်းထန်လှပြီး လုံးဝလည်း အင်္ဂါရလိုက်သဖြင့် အမေရိကန်တို့ အလွန် အထိနာသွားတော့၏။

နှစ်နာရီပင် မကြာလိုက်သော ထိုတိုက်ပွဲကြီး၌ အမေရိကန်တို့ဘက်မှ စစ်သင်္ဘောကြီး ၈ စီး နစ်မြုပ်ပျက်စီးသွား၏။ ခရုဇာအပေါ့စား သင်္ဘော ၃ စီးနှင့် အခြားသင်္ဘောငယ်များစွာလည်း ထိခိုက်ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ ကြည်းတပ်လေယာဉ် ၁၈၈ စီး ချေမှုန်းခံရပြီး ရေတပ်လေယာဉ်အစီး ၃၀ ပျက်စီးသွားသည်။ ထိခိုက်ကျဆုံးသူ

အနေဖြင့် (အရပ်သားများအပါအဝင်) ၂၄၀၃ ယောက်
ရှိ၏။ ဒဏ်ရာရသူ ၁၁၇၈ ယောက်ဖြစ်သည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း
ကြီးဘစ်ခုလုံးမှာလည်း အော်ကြဟစ်ကြ ဝိုကြယိုကြနှင့်
ဖီးဟုန်းဟုန်းတောက်ကာ ကျန်ခဲ့၏။

ဤတိုက်ပွဲကြီးကို အမေရိကန်တို့ အထူးအံ့အား
သင့်သွား၏။ သူတို့သည် အာရှသားဂျပန်များကို လျှော
တွက်ထားကြသည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းသည် ဂျပန်ကျွန်းစုများ
နှင့် မိုင် ၃၀၀၀ ခန့် ဝေးကွာ၏။ ဤမျှ ဝေးကွာသော
သူတို့၏ ပစ်ဖိတ်ရေတပ် Naval Base ကြီးကို ဂျပန်တို့
ဒီလိုမိုက်မိုက်ကန်းကန်း လာလုပ်ဖွယ်ရာမရှိဟု သုံးသပ်
ထားကြ၏။ မလုပ်နိုင်ဟုလည်း ထင်ထားကြ၏။ ဒါပေမဲ့
သူတို့ မထင်တာ ဂျပန်တွေက လုပ်သွားကြပြီ။ သူတို့
အကြီးအကျယ် ခံလိုက်ရပြီ။ ဒါ ဘယ်သူ့အကြံဉာဏ်လဲ။
ဒါလောက်ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကြပြီး လုပ်နိုင်တာ ဂျပန်မှာ
ဘယ်သူရှိလဲ။

ဘယ်သူရှိရဦးမှာလဲ။

သူတို့ အမေရိကန်တွေက စာတွေ ပညာတွေ သင်
ပေးလိုက်တဲ့ အမေရိကန်မှာလည်း နေသွားဖူးတဲ့ ရေကြောင်း

ဒီဇင်ဘာခုနစ်ရက် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ ကို အစအဆုံး ပုံဖော်သည့်
ဇာတ်ပေါင်းစုသေနာပတိချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အီဆိုရီးကု ယာဟာမိုတို

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်လုဆဲ အချိန်က တွေ့ရသည့် ဂျပန်စဉ်းစီးချုပ် ဝိုင်းချွင်ကြီးဆွေ ဂျပန်ယာမန်နှင့်ရနီး

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိတို့နှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိတို့ပေါ့။

ဪ... ဒါ ယာမာမိတို့ရဲ့ လက်ချက်ကိုး။ အမေ
မိကန်များက ယာမာမိတို့အား တေးထားလိုက်ကြ သည်။
ပျံလေတဲ့ ငှက်ခါး နားခါမှ သိပေရော့မည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ယာမာမိတို့

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို ကျားကုတ်ကျားခဲ ပုံဖော်
ခဲ့သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိတို့ကို ၁၈၈၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
၄ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ Nagasaki နဂါအိုကာ၌ မွေးဖွား
ခဲ့သည်။ တိုကျိုမြို့၏ မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၂၄၀
အကွာတွင်ရှိသော ဩငယ်လေးဖြစ်၏။ မွေးချင်း ၇ ယောက်
အနက် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်၏။ ဖခင်မှာ ရှိဂွန်အစိုးရ၏
အမှုထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် မိကျီခေါင်းဆောင်တို့ကို ဆန့်ကျင်
သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈၆၇ ခုနှစ်၌ ရှိဂွန်အစိုးရ ပြုတ်ကျချိန်၌ ယာမာ
မိတို့၏ ဖခင်သည် အသက် ၄၀ အရွယ် ရှိဂွန်အစိုးရ
အမှုထမ်း ဖြစ်၏။ ယာမာမိတို့ကို မွေးဖွားချိန်၌ အသက်

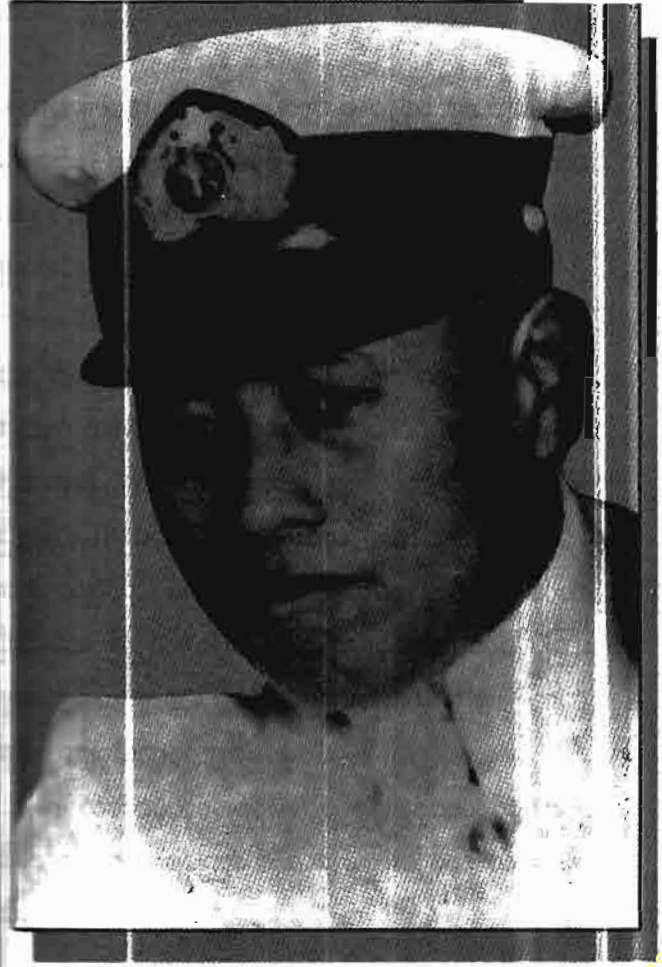
၅၆ နှစ်ရှိပြီ။ မူလတန်းကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် ပီဂျီ အစိုးရ၏ ပညာရေးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သူ့အသက် ၅၆ နှစ်မှ မွေးလာသည့် အငယ်ဆုံးသားလေး ယာမာမိုတိုကို ISOROKU အိဆိုရိုးကု (ငါးဆယ့်ခြောက်) ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ အိဆိုရိုးကု ဆိုသည်မှာ ဂျပန်ဘာသာ စကားဖြင့် ငါးဆယ့်ခြောက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ယာမာမိုတိုသည် နာဂါအိုကာ၌ ကျောင်းစတင်နေခဲ့ရာ သူ၏ဆရာတစ်ယောက်သည် အမေရိကန်လူမျိုး Missionary တစ်ဦးဖြစ်၏။ ယာမာမိုတိုသည် ထိုအမေရိကန် ဆရာထံသွား၍ မကြာခဏ အင်္ဂလိပ်စကား သင်ကြားလေ့ရှိသည်။ ဆရာနှင့် စကားစမြည်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ယာမာမိုတိုကား ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန်အကြောင်း အတော်အတန်သိသူဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉၀၁ ခုနှစ် သူ့ အသက် ၁၈ နှစ်၌ ဘုရင့်ရေတပ်မတော် အကယ်ဒမီကျောင်း Imperial Naval Academy သို့ တက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့၏။ ယာမာမိုတိုသည် စစ်တက္ကသိုလ်တွင် အပေါင်းအသင်းဝင်ဆန္ဒ၍ စာကြိုးစားသူ ထူးချွန်သူဖြစ်ခဲ့၏။ အမြောက်လက်နက် ဘာသာရပ်နှင့်

အရာရှိငယ်ဘဝက ယာမာမိုတို

စင်သင်္ဘောများ ဘာသာရပ်တွင် အလွန်တော်သည်ဟု လူ
သိများ၏။ ၁၉၀၄ ခုနှစ်၌ ဘုရင့်ရေတပ် အကယ်ဒမီ
ဆရာတော်မှ ဆင်းပြီး နှစ်ရှင် ခရုဇာစစ်သင်္ဘောတွင် တာဝန်
ချထားခံရ၏။

ယာမာမိတို့ သင်တန်းဆင်းချိန်နှင့် ရုရှားဂျပန်စစ်ပွဲ
များကြုံနေသည်။ စုရိုမာရေလက်ကြားတိုက်ပွဲတွင် ယာမာမိ
သည် တက်ကြွစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ရန်သူရုရှား
တို့၏ အမြောက်ကျည်ထိမှန်ခံရပြီး ဘယ်ဘက်လက်မှ လက်
ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် ကြေမှုသွားခဲ့သော်လည်း ဒဏ်ရာရ
သော လက်ကို ရရာအဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ကာ တိုက်ပွဲ
ပြီးဆုံးအောင်မြင်သည်ထိ တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ထိုတိုက်ပွဲကြီး၌
အုန်းတို့ လုံးဝအောင်ပွဲခံခဲ့၍ ရုရှားရေတပ်ကြီးကို လက်စ
တန်း ချေမှုန်းသုတ်သင်နိုင်ခဲ့၏။

ယာမာမိတို့၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုကို
အားလုံးသော ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ဂိုဏ်း ယာမာမိတို့
အား ...

“သင်၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုကို
အားလုံးဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်ပါသည်”

ဟု ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပေးပို့ခဲ့လေသည်။

ဤတွင် ယာမာမိုတိုသည် ဘုရင့်ရေတပ်မတော် တွင် အလွန်လူသိများ ထင်ရှားကျော်ကြားလာတော့၏။

၁၉၁၆ ခုနှစ်၌ ဂျပန်ရေတပ် အဆင့်မြင့်ကောလိပ် တွင် ဘွဲ့လွန်သင်တန်း တက်ရောက်ခဲ့၏။ သင်တန်းတွင် လည်း ထူးချွန်၏။ သင်တန်းအပြီး၌ ယာမာမိုတိုအား နာဂါအိုကာမြို့လေးက စစ်ဖက်ဆိုင်ရာအရာရှိကြီးတစ်ဦးမှ သားထောက်သမီးခံ မရှိသဖြင့် သားအဖြစ် မွေးစားခဲ့လေ တော့သည်။ ယာမာမိုတို၏ဖခင်ရင်းမှာ သာမန်ကျောင်း ဆရာကလေးဖြစ်သည့်အပြင် ကလေးကလည်း များသေးရာ ယာမာမိုတိုအတွက် မိဘအရင်းများ၏ အပံ့အပိုးနှင့် ကူညီမှု အနည်းငယ်သာ ရခဲ့၏။ ယခု ဂုဏ်သရေရှိ တပ်မတော် အရာရှိကြီးမှ မွေးစားခံခဲ့ရရာ 'ဂုဏ်သိက္ခာတက်သွားပြီ' အမည်ကိုလည်း မွေးစားဖခင် ယာမာမိုတို မိသားစု၏ အမည်ကို ပြောင်းလဲခံယူခဲ့ရာ Isoroku Yamamoto အိဆိုရို ကို ယာမာမိုတိုဟု ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

နောင်အခါတွင်မူ မွေးစားဖခင်ပေးခဲ့သော ယာမာ မိုတို အမည်နှင့်ပင် ကျော်ကြားခဲ့လေတော့သည်။

ဤသည်ကား ယာမာမိုတို၏ ဘဝအစဉ်း ကာလ

သည်။

တောပန်းလေးနှင့် ယာမာမိုတို

ယာမာမိုတိုသည် ဂျပန်လူမျိုးပီပီ အရပ် ၅ ပေ ၂ အထက်မ သာသာသာ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် စစ်သားဖြစ်၍ နှစ်တာယ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်၏။ ခုံညားတည်ကြည်၏။ အလားအလာကောင်းသော ရေတပ်ဗိုလ်ကလေး ယာမိုတိုအား လူချမ်းသာ သမီးရှင်များက မျက်စိကျ ခြင်း အထက်တန်းလွှာမှ မိန်းမပျိုများနှင့် တပ်မတော် အရာရှိကြီးများ၏ သမီးပျိုများကလည်း စိတ်ဝင်စားကြလေ သည်။ သို့ရာတွင် ယာမာမိုတိုသည် တကယ်တမ်း အိမ် ကောင်ပြုသောအခါ ထိုအထက်တန်းလွှာ၏ သမီးပျိုများ ကလုံးကို ငြင်းပယ်၍ တောကျေးလက် တောင်သူလယ် သမားမိသားစုမှ ရိုးသားသည့် တောပန်းလေးတစ်ပွင့်ကိုသာ ကျယ်ခဲ့လေသည်။

၁၉၁၈ ခုနှစ် ယာမာမိုတို အသက် ၃၅ နှစ်တွင်

တောပန်းလေး မိဟရီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၏။ မိဟရီသည် ရိုးသားသော တောင်သူလယ်သမား၏ သမီးဖြစ်ပြီး လက်ထပ်ချိန်၌ အသက် ၂၅ နှစ်ရှိပြီဖြစ်၏။

ယာမာမိုတိုသည် ရေတပ်မတော် အရာရှိအဖြစ်ဖြင့် အမြဲလိုလို ပင်လယ်ပြင်သို့ ခရီးထွက်နေရာ အိမ်ထောင်ရေး အဖြစ် ရိုးသား၍သစ္စာရှိသော တောသူကိုသာ အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ စစ်သားတို့ဘဝ စစ်ထွက်ယောက်ျား ခရီးသွားနေစဉ် ဇနီးမယား အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်မှုများရှိလာပါက ယောက်ျားဖြစ်သူ အတွက် အသက်အန္တရာယ်ကို ထိခိုက်နိုင်သည်ဟု အယူကြ၏။ ယာမာမိုတိုသည် အသက် ၃၀ ကျော်သည်အထိ အထက်တန်းလွှာများကြား၌ ကျက်စားခဲ့ပြီးမှ ဤတောပန်းလေးကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းမှာ ထိုသစ္စာတရားကြောင့်ဟု မှတ်ယူရပေမည်။

အထက်တန်းလွှာများက အသာစံချင်ကြသော်လည်း အနာမခံချင်ကြပါချေ။

(စာရေးသူပင်လျှင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ရည်ငံခဲ့သည့် ငယ်ရည်းစားအပါအဝင် တက္ကသိုလ်က တွဲခဲ့သော Oil

များနှင့်လွဲခဲ့ရပြီး တပ်ထဲ၌ ဒေါင်ကျကျ ပြားကျကျ အတူပူအမျှ နေထိုင်မည့် တိုင်းရင်းသူ အမျိုးသမီးလေးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရပါသည်။ ဤကား စကားချစ်) ယာမာမိုတိုသည် တောပန်းလေး မိဟရီနှင့် သား ၂ ဦး ထွန်းကားခဲ့၏။

ယာမာမိုတိုနှင့် အမေရိကန်များ

ယာမာမိုတိုသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန် သမားတို့နှင့် စာသင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကြာမီမှာပင် အမေရိကားသို့ သွားရောက်နေထိုင်ရ၏။ အမတ်တက္ကသိုလ်၌ Oil Industry ဘာသာရပ်ဖြင့် သွားခဲ့၏။ အမေရိကန်တွင်နေစဉ် ဒက်ထရိုက်ရှိ မော်တော်ကား ဖက်ရုံများ၊ ပစ်ခတ်မှု သံမဏိစက်ရုံများ တက္ကဆပ် ရေနံတွင်းများကို လေ့လာခွင့်ရခဲ့ရာ အမေရိကန်၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် စီးပွားရေးအင်အားကို ကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက်ခဲ့၏။

ဝါရှင်တန်တွင် စစ်သံမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရန်

www.burmeseclassic.com

ခန့်ထားခံရပြန်သဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံအနှံ့အပြား ဆီလှည့်လည်ခဲ့နိုင်ပြန်၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ရေတပ်နယ်လေတပ်ကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့၏။ အမေရိကန်ရေတပ်အရာရှိများနှင့် ခင်မင်ခဲ့၍ မကြာခဏ ညနေစာ အစားခြင်း၊ ဖဲကစားခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန် လူမျိုးများအကြောင်းနှင့် အမေရိကန်တို့၏ အင်အားကို အတွင်းကျကျ သိသူဟုဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်များ စစ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြစဉ်က ...

“အမေရိကန်နဲ့ အင်္ဂလိပ်ကို စစ်တိုက်မယ်ဆိုပထမ အင်္ဂလိပ်စစ်တိုက်ရမယ်။ အဲဒါဆိုရင် ပထမ လေကြောက်လလောက်မှာ အောင်မြင်မှုတွေ ကျွန်တော်တို့ တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းတော့ သိပ်မျှော်လင့်လို့ နိုင်ဘူး။”

ဟု ယာမာမိုတိုက ဆိုခဲ့၏။

ဤသို့ပြောနိုင်ခြင်းမှာ အမေရိကန်တို့ကို အထူးသိ အစင်းသိဖြစ်၍သာ ပြောနိုင်ခြင်းပါပေတည်း။

ဆူထူးတာဝန်များအမျိုးမျိုးပြောင်းလဲထမ်းဆောင်ရခြင်း အမေရိကန်တွင် စစ်သံမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၈ ခုနှစ်၌ တာဝန်ပြီးဆုံး၍ ဂျပန်သို့ပြန်ခဲ့ရ၏။ ပထမဆုံး လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး အကာဂီကို တာဝန်ယူရ၏။ ၁၉၃၀ တွင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်အဆင့်ကို ရရှိပြီး ထိုနှစ်မှာပင် တာဝန်အနိမ့်၌ ကျင်းပသည့် ရေတပ်ဆိုင်ရာ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ရန် စေလွှတ်ခံရသည်။

ထိုကွန်ဖရင့်၌ ၁၉၂၂ ခုနှစ်က ဗြိတိန် အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်တို့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် ဝါရှင်တန် ရေတပ်ဆိုင်ရာစာချုပ်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခဲ့ကြ၏။ အဆိုပါ စာချုပ်အရ စာချုပ်ပါနိုင်ငံကြီးသုံးခုသည် တိုက်သင်္ဘောနှင့် လေယာဉ်တင်သင်္ဘော စသည့် စစ်သင်္ဘောကြီးများ တည်ဆောက်ရာ၌ ရွေးရွေး၍ သာ တည်ဆောက်ရန် သဘောတူထားကြသည်။ ဂျပန်က အမျိုး သုံး နောက်ဆုံးက အနည်းဆုံးဖြစ်၏။ ဂျပန်တို့က ထိုသဘောတူညီချက်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ဗြိတိန် အမေရိကန်တို့နှင့် တန်းတူရည်တူ စစ်သင်္ဘောများ တည်ဆောက်ရေးကို တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ စစ်လိုထားသည့် Fleet Faction အုပ်စုက တောင်းဆိုခိုင်းခြင်း

www.burmeseclassic.com

ဖြစ် လေသည်။ ယာမာမိုတိုကမူ မရနိုင်ကြောင်း နားလည် ထား၏။ အမှန်လည်း ဂျပန်တို့တောင်းဆိုမှု မအောင်မြင်ခဲ့ ပါချေ။

ထိုသို့မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း လန်ဒန်ကွန်ဖရင့် မှ အပြန်၌ ယာမာမိုတိုအား ရေကြောင်းချီလေတပ်၌ နည်း ပညာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ပြန်ရာ ရေတပ်အတွက် Betty ငုံးကြဲလေယာဉ်များနှင့် တိုက်လေယာဉ်များကို တည် ဆောက်ပေးနိုင်ခဲ့၏။ ယာမာမိုတို လိုချင်သော လေယာဉ် များကို မတ်ဆုအီ Mutsui နှင့် မီစူဘီရို Mitsubishi ကုမ္ပဏီကြီးများက တည်ဆောက်ပေးခဲ့ကြလေသည်။ ယာမာမိုတို၏ Betty ငုံးကြဲလေယာဉ်သည် ကီလိုမီတာ ၂၀၀၀ နီးပါး ပျံသန်းနိုင်စွမ်းရှိရာ ၁၉၃၇ တရုတ်ဂျပန်စစ်ပွဲ ၌ ဂျပန်ကျွန်းမှ တရုတ်ပြည်ထဲ သွားရောက်ငုံးကြဲကာ တရုတ်ကြည်းတပ်နှင့် လေတပ်ကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်ရှိ နောက်ထပ်ရေတပ်ဆိုင် ရာ စစ်လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကွန်ဖရင့် ကျင်းပပြန်၏။ ဂျပန်နိုင်ငံက တက်ရောက်ရန် ယာမာမိုတိုကိုပင် အဖွဲ့ခေါင်း ဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်ကာ စေလွှတ်ပြန်၏။ ၅၅၅၃ အမျိုးကို

၁၉၄၅ ဂျပန်လက်နက်ချပြီးနောက် တွေ့ရသည့် အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမက်အာသာနှင့် ဂျပန်ဘုရင်ဟိရိုဟိတို

စိုလ်ဆွတ်ကြီးယာမာမိုတို့နှင့်ဂုလဲသိပ်ကမ်းတိုက်ဖွဲ

မြင်ပေးရန်ပင် တောင်းဆိုခိုင်းပြန်၏။ သို့ရာတွင် ဂျပန်က မန်ချူးရီးယားကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ထို တောင်းဆိုချက်များ မအောင်မြင်ခဲ့ပြန်ပါ။

တောင်းဆိုချက်များ မအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ယာမာ မိုတိုကို စစ်လိုလားသော အာဏာရအုပ်စုက ဘာတာဝန် မှ မပေးဘဲ ခေတ္တပစ်ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် ရေတပ်နှင့် လေတပ်ဆိုင်ရာ နည်းပညာများ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၍ ကြာကြာပစ်ထားမရသဖြင့် ယာမာမိုတိုကို ပြန်ခေါ်ရတော့ ၏။ ယာမာမိုတိုသည် ၁၉၂၄ ခုနှစ်ကပင် လေယာဉ်မောင်း သင်တန်းတက်ခဲ့ပြီး လေယာဉ်မောင်းနှင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာ တွမ်းကျင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ယာမာမိုတိုသည် Zero ဖီးရီးတိုက်လေယာဉ်များ တို့ ဖန်ဆင်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုတိုက်လေယာဉ်မှာ ဂျပန် ထူးချွန်တို့ ရှင်တို ကိုးကွယ်မှု ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၌ စတင် ထုတ်လုပ်သောကြောင့် Zero ဖီးရီးဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ ဖီးရီးတိုက်လေယာဉ်များမှာ ကောင်းကင်ပြင်၌ စစ်ကစားမှု စွမ်းရည် ကောင်းမွန်လှသဖြင့် အမေရိကန်များကပင် အံ့ဩချီးကျူးကြရ၏။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၌ အလယ်အလတ် သဘောထား ပျော့ပျောင်းသူများ အာဏာရချိန်၌ ယာမာမိုတိုအား ရေတပ် ဒုတိယဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေသည်။ ယာမာမိုတိုသည် အစဉ်တစိုက် စစ်ဖြစ်မည့်အရေးကို ကန့်ကွက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်တို့နှင့် စစ်ဖြစ်ရမှာကို မလိုလား ခဲ့ပေ။ စစ်ပွဲကြာရှည်သွားပါက မိမိတို့ ရုံးနိမ့်မည်ကိုလည်း ကြိုသိထားသူဖြစ်၏။

၁၉၃၉ ခုနှစ်၌ စစ်လိုလားသူများ အာဏာရလာပြန် ရာ စစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား ယာမာမိုတိုအား အန္တရာယ် ပေးမည့် လက္ခဏာများ ပြလာကြ၏။ ရေတပ်ဝန်ကြီးက စိုးရိမ်လာသဖြင့် သူ့ကို နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းဝေးသော ရေ တပ်သင်္ဘောများ၏ စစ်သေနာပတိရာထူးကို လွှဲပြောင်း ပေးလိုက်တော့၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ချိန်အထိ ထိုရာထူးမှာပင် ယာမာမိုတို တာဝန်ထမ်းဆောင်ရလေသည်။ စစ်ဖြစ်ချိန်တွင် မူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဆင့် ရရှိနေပြီဖြစ်သည့် ယာမာမိုတိုအား Konoye ကိုနိုယီ အစိုးရက ဂျပန်ဘုရင့်ရေတပ်မတော်၏ တပ်ပေါင်းစုမှူးကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေတော့သည်။

ယာမာမိုတိုအား စစ်တိုက်ခိုင်းကြပေတော့မည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်က တာဝန်ပေးပြီ

၁၉၄၁ ခုနှစ်ဆန်းစ ကာလနေ့တစ်နေ့။

ဂျပန်ဘုရင်မင်းမြတ် ဟိရိုဟိတိုသည် ရေတပ်ဗိုလ် ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုအား သူ၏ဘုရင့်နန်းတော်သို့ တိတ် တသိတ် ခေါ်ယူတွေ့ဆုံလေသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ခေါ်တွေ့တာ တခြား မဟုတ်ပါ ဘူး။ အမေရိကန်တွေကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံး စီးပွားရေးတွေ ကမောက်ကမဖြစ်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ။ လောင်စာဆီ တွေလည်း ပြတ်နေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ ရေတပ်မတော် က အသိဆုံးပါ။ အဲဒါ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတွေ လုပ်နေ တယ်။ အထူးသံအဖွဲ့တွေကိုလည်း ဝါရှင်တန်လွှတ်ထား တယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနိမ့်ရာကို သံအမတ်ကြီး တာဝန်နဲ့ ဝါရှင်တန်လွှတ်မယ်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတွေ ထပ်လုပ်ဖို့ အထူးတာဝန်ပေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်ချင်မှ အောင်မြင်မယ်။ မအောင်မြင်ရင်တော့ အမေရိကန်နဲ့ ငြိတ်

သူတို့ကို စစ်ပြုရမယ်။ ဒါကြောင့် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ အမေရိကန် ချေမှုန်းရေးတာဝန်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပေးချင်တယ်။ ဒါ အမိန့်ပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်အပါအဝင် လိုတာတွေ အခုကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါတော့’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုသည် အမေရိကန်တို့၏ စွမ်းအားကို သိသဖြင့် အမေရိကန်တို့နှင့် စစ်မဖြစ်လို။ သို့ရာတွင် ဘုရင့်အမိန့်ကို သူ ငြင်းဆန်၍မရ။

မိဂျီဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေအပိုဒ် ၁၁ ၌ “ဘုရင်ကေရာဇ်သည် ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်မတော်ကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်မည်” ဟု ပါရှိလေသည်။ ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော်တွင် ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်သာ ရှိ၏။ လေတပ်မရှိပါ။ ဂျပန်လေတပ်ဆိုသည်မှာ ကြည်းတပ်၏ လေတပ်နှင့် ရေတပ်၏ လေတပ်တို့သာလျှင် ဖြစ်၏။ သီးခြားလေတပ်ဟု မရှိပါချေ။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်ကြည်းတပ် ရေတပ်ဆိုသည်မှာ ဂျပန်တပ်မတော် တစ်ရပ်လုံးကို ဆိုလို၏။ ဂျပန် တပ်မတော်နှင့်ပတ်သက်၍ ဂျပန်ကေရာဇ် မင်းမြတ်သာလျှင် အဓိကဖြစ်ချေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်အနေဖြင့် ကြည်းတပ်ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတိုဂျီ အပါအဝင် လက်ရှိအစိုးရအဖွဲ့မှ စစ်ပြုလိုသည့်သူများ၏ စကားကို နားဝင်နေခဲ့ချေပြီ။

ဘုရင့်အမိန့်တော်အတိုင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုသည် စစ်အတွက် တစ်နှစ်ခန့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့ဖူးလေတော့သည်။

ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲစီမံချက်

ဂျပန်နှင့် အမေရိကန် စစ်ရေး စီးပွားရေးပြိုင်ဆိုင်နေကြစဉ် ကြုံတွေ့ရသည့် ပဋိပက္ခများကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများဖြင့် ဖြေရှင်းကြည့်ကြသည်။ မရရင်တော့ လက်နက်ဖြင့် ဖြေရှင်းကြရတော့မည်။ စစ်တိုက်ကြရတော့မည်။ စစ်တိုက်လိုသူများထဲတွင် ယာမာမိုတို မပါဝင်ပါ။

သူသည် အမေရိကန်တို့၏ စစ်အင်အား၊ ဓနအင်အား၊ Logistics အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု ကောင်းမွန်မှု၊ စက်မှုနည်းပညာ အဆင့်အတန်း မြင့်မားကြွယ်ဝမှုတို့ကို ထဲထဲဝင်ဝင် သိထားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရေရှည် စစ်ပွဲ

ဆင်နွှဲရပါက အမေရိကန်ကို သူတို့ဂျပန်တွေ ရှုံးသွားမည်ကို ကြိုမြင်ထား၏။

သို့ရာတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်က အားကိုး တကြီးဖြင့် သူ့အားခေါ်ယူပြီး အမေရိကန်ချေမှုန်းရေး တာဝန်ပေးလာသည့်အခါ သူ ငြင်းဆန်၍ မရတော့ပါ။ သူလည်း အမျိုးကိုချစ်သော ဂျပန်၊ ဘုရင်ကိုချစ်သော ဂျပန်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် သူ့နိုင်ငံကို သူချစ်ကြောင်း၊ သူ့ဘုရင် မင်းမြတ်ကို သူချစ်ကြောင်း ပြတော့၏။ သူသည် သူ၏ တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်ကို ဆောလျင်စွာပင် ပြုစုတင်ပြလိုက် လေသည်။

“အမေရိကန်ကို လက်ဦးမဆွ အနိုင်ယူမည် ဆိုပါက ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ အမေရိကန် ရေတပ်ကြီးကို ချေမှုန်းခြင်းထက် ပိုမိုထိရောက်သော နည်းလမ်း မရှိပါ”

“ဒါကြောင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာရှိတဲ့ အမေရိ ကန်တို့ရဲ့ ပစိဖိတ်ရေတပ်မတော်ကြီး တစ်ခုလုံးကို သုံးမရအောင် လက်စတုန်း ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ပစ်ရပါ

ဧည့်”

“အမေရိကန်တွေရဲ့ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီးကို ချေမှုန်းပြီးရင် ကျွန်းစုခံစစ်စည်းမှတစ်ဆင့် တက်လှမ်း ပြီး အမေရိကန်တွေ စစ်ပန်းသည်အထိ ဖွေနှောက် ထိုက်ခိုက်လို့ သူတို့စစ်ပန်းသွားတဲ့အခါမှ အာရူးတိုက် ထို ကျွန်ုပ်တို့ဂျပန်များ ကြီးစိုးသွားပါမည်” တာသတည်း။

ဤအယူအဆနှင့် တင်ပြချက်ကို ဂျပန်အစိုးရ အဖွဲ့နှင့် ဂျပန်ဘုရင်မင်းမြတ်က နှစ်သက်သဘောကျကြ ၏။

အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းနှင့် ရေတပ်မတော်မှ အရာရှိ ကြီးအချို့က ကန့်ကွက်စကား ပြောကြသေးသည်။

သို့ရာတွင် ယာမာမိုတိုကား ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အခိုင်အမာ သန္နိဋ္ဌာန်ချဆုံးဖြတ်ပြီး ခဲ့လေပြီ။ ဘယ်သူမျှကလို့မှ မပျက်တော့။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ရွေးခဲ့ရခြင်းအကြောင်း

ယာမာဓိုတိုသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ နေဥစ္စာ ကြွယ်ဝမှုနှင့် စစ်အင်အားတောင့်တင်းမှုကို ကောင်းစွာသိ သည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်နှင့် စစ်တိုက်ရန် စိတ်အား ထက်သန်မှု မရှိချေ။ သို့ရာတွင် သူသည် အမိန့်နှင့်တာဝန် ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရသည့် စစ်သားဖြစ်၏။ အပ်နဲ့ပေးက ဆောင်ရွက်ရမည်သာ။ ထို့ကြောင့် ပထမဆုံး ချေမှုန်းရေး ရည်မှန်းချက်အဖြစ် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်မည့် စီမံ ချက်အား ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ သူ ဆွဲခဲ့လေတော့သည်။

“စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီး စီးပွားရေးနဲ့ စစ်ရေးစွမ်းပကား အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ရန်သူအမေရိကန်ကို အစမှာပဲ ဦးချိုးရမယ်။ ဒီလိုပစ်ဖိတ်ဒေသမှာ အမေရိကန်ကို တိုက်ဖွဲ အစမှာ လက်ဦးမဆွ အနိုင်ယူဖို့အတွက် သူတို့ရဲ့ ပစ်ဖိတ် ရေတပ်မတော်ကြီးကို ချေမှုန်းမှရမယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီရေတပ်မတော်ကြီးရဲ့ အခိုင်အမာခြေကုပ်စခန်းဖြစ်တဲ့ ဟာပိုင်ယံကျွန်းက Pearl Harbour ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ် အငိုက်ယူပြီး တိုက်ဖို့ပဲ”

အထက်ပါအတိုင်း ယာမာဓိုတိုက ဆိုသည်။

ဂျပန်ကျွန်းစုနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဟာပိုင်ယံကျွန်း ပုလဲဆိပ်ကမ်း အကွာအဝေးပြမြေပုံ

ယာမာမိတို့နှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

“ဖြစ်ပါမလား။ ကျုပ်တို့ဂျပန်နဲ့ ဟာဝိုင်ယံက သိပ်
ဝေးလွန်းဘူးလား”

“သူတို့ရေတပ်၊ လေတပ်တွေကရော ပြန်မတိုက်
ဘူးလား။ သိပ်ဝေးလွန်းတော့ ဒီက ပစ်ကူ စစ်ကူပေးဖို့
ခက်အခဲ မရှိနိုင်ဘူးလား”

“ဝေးတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုသွားရမယ်။
ထပ်အိုင်ကယူပြီး ရန်သူကို ချေမှုန်းရမယ်။ သံသယတွေ
မပြတ်မသားလုပ်လို့တော့ မရဘူး”

“ဒီမှာ ကျားကလေးတွေ လိုချင်ရင်တော့ ကျားမ
ခြင်ခွင့်ထဲက အတင်းနှိုက်ယူရမယ်ဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ ဂျပန်
စကားပုံရှိတယ်။ သိပ်ကြောက်နေလို့ မရဘူး။ ကျားကိုက်
မှာ ကြောက်ရင် ကျားကလေးတွေ မလိုချင်နဲ့။ လုပ်စရာကို
ဆဲလုံးနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရမယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိတို့၏ စီမံချက်မှာ စိတ်ကူး
ဆန်လှ၏။ ဂျပန်မှ အလွန်ဝေးလံသည့် ဟာဝိုင်ယံ
သို့ သွားရောက်ရေးကား မလွယ်ကူဟု သံသယ ဝင်
ရကား ဂျပန်ရေတပ်မတော်မှာပင် ရှိနေ၏။ ပြောင်ပြောင်
တင်းတင်း ဝေဖန်ဆန့်ကျင်သူများပင် ရှိခဲ့၏။ ယာမာမိ

တို့ကား မဟူ။ မလှုပ်လျှင် အစကတည်းက မလှုပ်နှိုး
လုပ်ပြီဆိုက ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်၊ မဆုတ်မနစ်လုပ်
အမေရိကန်လို နိုင်ငံမျိုးကို ဤကဲ့သို့ နိုင်ကွက် အပိုင်ကို
မှသာ ရပေမည်။ မစို့မပို့နှင့်တော့ သွားမလုပ်လိုက်လေ
နှင့်။ ဒုက္ခများသွားမည်သာ။

ယာမာမိတို့၏ အမေရိကန်စစ်ပြုရေး အစီအစဉ်
မှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်ပြီး အမေ
ကန်တို့၏ ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကြီးအား ချေမှုန်းပစ်ရန်။ ထို
နောက် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ သုတ်မှတ်စစ်နယ်ဝန်းများ
မှ အမေရိကန်တို့အား မွေ့နှောက်ထိုးစစ်ဆင်ရင်း စစ်ခေ
ငင်၍ စစ်ပန်းအောင်ပြုလုပ်ရန်။ သူတို့ခြေကုန်လက်ပန်
ကျချိန်တွင် ဂျပန်တို့က အာရှတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးအား
သိမ်းယူ၍ ကြီးစိုးရန်ဟူသတည်း။

ဤအယူအဆကို ဂျပန်ကေရာမိဗီးဆောင်သော
ဂျပန်အစိုးရက လက်ခံခဲ့လေသည်။ ယာမာမိတို့အား လိုအပ်
သည်များ ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ကိုလည်း တိတ်တဆိတ်
ခွင့်ပြုခဲ့လေတော့သည်။

ယာမာမိတို့၏ အစီအမံများ
ယာမာမိတို့သည် ဂျပန်ကျွန်းစုမှ မိုင် ၃၀၀၀ ကျော်
အကွာသော ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား တိုက်ခိုက်ရေးအတွက်
အလွန်စေ့စပ်သေချာစွာ ပြင်ဆင်ခဲ့၏။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ်
ကို ဆင်နွှဲရန်အတွက် အဓိကထားတွက်ချက်ရမည့် Main
Factor အချက်ကြီးသုံးခုသာ ရှိသည်။

- (က) ရန်သူ
- (ခ) ဥတု
- (ဂ) မြေအနေအထား

ယာမာမိတို့က ထိုသုံးခုလုံးကို အသေအချာ လေ့
လာထောက်လှမ်းခဲ့၏။

အင်းရဇိုဇေး
ဦးစွာပထမ ပုလဲဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန် ပစ်ဖိတ်
ရေတပ်ကြီး၏ သင်္ဘောအင်အား။ လေယာဉ်အင်အား။
သူအင်အား။ တပ်တည် တပ်လှုပ် စသည်တို့ကို အလွန်
သေချာစွာ သိနိုင်ရန် ရေတပ်အရာရှိဟောင်း တာကီအိုယို

ရိုကာဝါအား ၁၉၄၁ ခုနှစ်ဦးအစကပင် ဟာဝိုင်ယံမြို့ထေ
ဟိုနိုလူလူသို့ အိတိုမိုရီမူရာအမည်ဖြင့် ဒုတိယ ကောင်း
ဝန်ရာထူးပေးကာ စေလွှတ်ခဲ့ပြီး လျှို့ဝှက်သတင်းများ ထေ
စေခဲ့သည်။

ယိုရိုကာဝါမှ အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်တို့ စစ်
စတင်သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်နေ့
ယာမာမိုတို လိုချင်သော သတင်းအချက်အလက်အားထ
ပို့နိုင်ခဲ့၏။ ယိုရိုကာဝါထံမှသာမက အခြားသော အ
အမြစ်အမျိုးစုံမှ သတင်းစုံကိုလည်း ယာမာမိုတို ရရှိခဲ့
❖

ရာသီဥတုစူးစူးချယ်ခြင်း

ရာသီဥတုရွေးချယ်မှုကိုကား ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အ
မြောက်မှ တိုက်လာသည့် ဆောင်းလေပွေများ အသ
အတင့် ရှိနေသောအချိန်ဖြစ်သည်။ ဒီဇင်ဘာလဆန်း
တိုက်စစ်ဆင်ရန် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလကုန်
နေ့ဦးပေါက်၍ ပွင့်လင်းရာသီရောက်သဖြင့် မြောက်ဘက်
ရုရှားတို့ ရန်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသည်။ ထိုကာလမတိုင်

ယာမာမိုတိုနှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

ချိတက်မှုအား ဖုံးကွယ်မှုပေးနိုင်သည့် အချိန်
ရာသီဥတုကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
❖

နနာရီနှင့် နနာရီစွေးချယ်ခြင်း

အချိန်ရွေးချယ်မှုကား ယရက် D-Day အဖြစ်
ရိုကာဝါတို့ ခြေပစ်လက်ပစ် နားယူတတ်သည့် တနင်္ဂနွေ
တို့ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ နနာရီ H-Hour ကား အမေရိကန်
တစ်ညလုံး မြူးတူးပျော်ပါးပြီး အိပ်ကောင်းနေချိန်
သည် အောက်ပါအချိန်ကို ရွေး၏။

- ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်
- နံနက် ၆ နာရီ ၂၅ မိနစ်
- ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်
- နံနက် ၇ နာရီ ၅၅ မိနစ်
- ဒီဇင်ဘာ (၈) ရက်
- နံနက် ၃ နာရီ ၂၅ မိနစ်
- ❖

ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းရွေးချယ်ခြင်း

ရေပြင်အနေအထားအရ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရွေးချယ်ခဲ့၏။

မြောက်ဘက် Kuriles ကျူရိုင်းလ်ကျွန်းစုနှင့် Hitokappu ကျွန်း အကြားမှဖြတ်ကာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းမြောက်ဘက် မိုင် ၂၀၀ အကွာသို့ ချီတက်ရန်။

ချီတက်နိုင်သည့် အဓိကလမ်းကြောင်း သုံးကြောင်း ရှိသည်။ ယခုလမ်းကြောင်းသည် မြောက်ဘက် အကျယ် ဖြစ်သည်။

ထိုလမ်းကြောင်း ရွေးချယ်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆေးနွေးရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာဓိတို့က ...

“မင်းတို့တင်ပြတဲ့ အလယ်လမ်းကြောင်းနဲ့ တောင်ဘက်လမ်းကြောင်းတွေက လမ်းတိုပေမယ့် အန္တရာယ်များတယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူ့ကင်းထောက် လေယာဉ်တွေ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောတွေ တွေ့ရင် တို့လိုချင်တဲ့ အင်္ဂါ Surprise မရနိုင်ဘူး။ ဒါဆိုရင် စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံး စွန့်လွှတ်ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အဝေးဆုံးနဲ့ အန္တရာယ်အကင်းဆုံး မြောက်ဘက်လမ်းကြောင်းကို ငါ ရွေးလိုက်တာ

ဖြစ်တယ်”

ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။ ယာမာဓိတို့ သုံးသပ်ရွေးချယ်မှု နှစ်ကန်ကြောင်း နောက်ပိုင်းတိုက်ပွဲအောင်မြင်မှုက တွက်သေပြခဲ့၏။

ပုလဲစွဲမှု

ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် ပထမ လေယာဉ်တင် တပ်တော် First Air Fleet ကို တာဝန် ခြင်း၏။ ပါဝင်သည့်တပ်များမှာ ...

- (က) အမှတ် (၁) လေယာဉ်တင်အုပ်စု
1st Carrier Squadron
- (ခ) အမှတ် (၂) လေယာဉ်တင်အုပ်စု
2nd Carrier Squadron
- (ဂ) အမှတ် (၃) လေယာဉ်တင်အုပ်စု
3rd Carrier Squadron
- (ဃ) ရေပြင်သွားသင်္ဘောတပ်ဖွဲ့
- (င) ဖြည့်တင်းရေးတပ်ဖွဲ့

(စ) ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့
စုစုပေါင်းလေယာဉ် (၃၆၀) စီးနှင့် သင်္ဘောအစု
ပေါင်း (၃၀) ပါဝင်သည်။

တာဝန်ခွဲဝေမှု

- (က) ပထမလေယာဉ်တင်တပ်တော်
ချေမှုန်းရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန်
ဟာဝိုင်ယံကျွန်း၊ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို နှလန်
မထုံနိုင်အောင် လက်စတုံး ချေမှုန်းရန်
- (ခ) ခေ့ပြင်သွားတပ်ဖွဲ့
ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးအား အကာ
အကွယ်ပေးရန်။
- (ဂ) ဖြည့်တင်းရေးတပ်ဖွဲ့
လိုအပ်သည့် အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စ
အဝဝကို ဆောင်ရွက်ပေးရန်။
- (ဃ) ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့
ရှေ့ကာအဖြစ် လှုပ်ရှားရန်၊ ရရှိသတင်း

များ ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးသို့ အချိန်နှင့်တစ်ပြေး
ညီ ပေးပို့ရန်။

(င) အနီးကပ်ကွပ်ကဲမှုခေါင်းဆောင်
ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂုမို။

ထိုက်ပွဲအကျဉ်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌ ဂျပန်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ယာမာမိတ်တို့၏ အစီအမံအတိုင်း အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့
၏။

ဟာဝိုင်ယံကျွန်းပေါ်ရှိ အမေရိကန်စစ်သားများ
အနားယူနေသည့် ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်
(၇) နာရီ၊ မိနစ် (၄၀) တွင် ဂျပန်တို့၏ ပထမအသုတ်
ချေမှုန်းရေးလေယာဉ်များသည် အိုအာဟူကျွန်းပေါ်သို့
ရောက်ရှိပြီး ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို စတင်နိုင်ခဲ့တော့
သည်။ ပထမအသုတ် တိုက်ခိုက်နေဆဲမှာပင် ဒုတိယ
အသုတ် ချေမှုန်းရေး လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာပြီး
ပိုင်းတန်းတိုက်ခိုက်ကြရာ နံနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်ကျမှ

နှစ်သုတ်လုံး၏ တိုက်ခိုက်မှု ပြီးဆုံးတော့၏။

ဂျပန်လေသူရဲများတွင် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ထားသော နေရာအတိအကျဖော်ပြထားသည့် ရုပ်ပုံကားချပ်များ ပါလာကြရာ ၎င်းတို့အား တာဝန်ပေး ထားသည့် ပစ်မှတ်များကို အလွယ်တကူ ရွေးချယ် ပစ်ခတ် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ စီမံချက်မှ အနှစ်သာရ ဖြစ်သော အလစ်အပိုက်ကို လုံးဝရရှိခဲ့လေတော့သည်။

အမေရိကန်တို့၏ ဆုံးရှုံးမှု

ဤတိုက်ပွဲမှာ တစ်ဖက်သတ် အပိုင်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အမေရိကန်တို့အဖို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ အထိ အနာဆုံးတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။

၂ နာရီမျှပင် မကြာလိုက်သော ဤတိုက်ပွဲကြီး၌ အမေရိကန်တို့၏ စစ်သင်္ဘောကြီး ရှစ်စင်း၊ အပေါ့စား ခရုစာသင်္ဘော သုံးစင်း၊ ဖျက်သင်္ဘောကြီး သုံးစင်းနှင့် အခြားသော သင်္ဘောငယ်လေးများ အများအပြား မီးလောင်

ဖျက်စီးနှစ်မြုပ်ခဲ့ရ၏။

ကြည်းတပ်လေယာဉ် ၁၈၈ စီးနှင့် ရေတပ်လေယာဉ် ၃၀ စီး ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရ၏။

ကျဆုံးသူ ၂၄၀၃ လောက်ရှိပြီး ဒဏ်ရာရသူ ၁၁၇၈ ယောက်ရှိခဲ့၏။

ဂျပန်တို့ဘက်မှာမူ လေယာဉ် ၂၉ စီး၊ ရေငုပ် သင်္ဘောအငယ်စား ၅ စီး ဆုံးရှုံး၍ လူ ၆၄ ယောက်သာ ကျဆုံးခဲ့လေသည်။

ဂျပန်တို့၏အောင်ပွဲကား ယာမာမိုတို တွေးထင် မျှော်လင့်သည့်ထက် များစွာပင် ပိုမိုသွားခဲ့ချေ၏။

နိဂုံး

တိုက်ပွဲပြီးသည်နှင့် ဂျပန်တပ်ပေါင်းစုကြီးသည် ဟာပိုင်ယံကျွန်း အနောက်မြောက်သို့ မိုင် ၁၀၀၀ ခန့် ထိုးတက်သွားပြီးမှ အနောက်စူးစူးသို့ လမ်းကြောင်းပြောင်း မောင်းနှင်၍ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

အခဲမကျေနိုင်သော အမေရိကန်တို့က အင်အားကြီးသော လေတပ်ဖွဲ့များ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောများနှင့် ဂျပန်ချေမှုန်းရေး တပ်ဖွဲ့ကြီးအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လျှင်မြန်စွာ တပ်ဖျောက်သွားသည့် ဂျပန်ရေတပ်ကြီးကို သူတို့ ရှာမတွေ့ကြချေ။ နောက်ဆုံး လက်လျှော့ခဲ့ကြရ၏။

ဂျပန်ကေရားနှင့် တိုကျိုအစိုးရက အနီးကပ် လိုက်ပါသွားသော ရေပြင်တပ်မှူးကြီး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂုမိုနှင့် ဤတိုက်ပွဲစီမံချက်ရေးဆွဲပုံဖော်ခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို့အား အထူးချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့ကြ၏။

တကယ်တော့ ဤတိုက်ပွဲကြီးကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို့၏ တစ်ကိုယ်ရေ အစွမ်းအစများပေါ်တွင် လုံးဝဥသသုံ မှီတည်နေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

ဤတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို့၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အပိုင်းကို ခေတ္တရပ်နား၍ ကမ္ဘာကျော် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ပုံအသေးစိတ်ကို ပြင်ဆင်ပုံ၊ လေ့ကျင့်ပုံနှင့် တိုက်ပွဲဝင်မှုအဆင့်ဆင့်အား ရေးသား တင်ပြပါဦးမည်။

အခန်း (၂)
ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီး

နိဒါန်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲရန်အတွက် ဂျပန်တို့သည် ရှေးမဆွကပင် စဉ်းစားစိတ်ကူးထားကြ၏။ မြေပြင်သတင်း ရရှိရေးအတွက် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်လောက်ကပင် ဟာဝိုင်ယံကျွန်းသို့ သူ့လျှို့များ စေလွှတ်ထားခဲ့၏။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်ကိုကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို့က ၁၉၄၁ ဩဂုတ်လတွင် အပြီးရေးဆွဲခဲ့ခဲ့လေ

သည်။

စီမံချက်ကို အတည်ပြုချက်ရသည်နှင့် ယာမာ
မိုတိုသည် Sand Model သဲမြေပုံများဖြင့် တိုက်ပွဲလေ့ကျင့်
ခန်း War Exercise များ ပြုလုပ်ခဲ့၏။

လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ကြခြင်း

Practice make perfect ဆိုသည် စကားရုံ၏။
အထက်ပါစကားအတိုင်း ယာမာမိုတိုက တိုက်ပွဲဝင်မည့်
စစ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် လေသူရဲများအား ၁၉၄၁ စက်တင်
ဘာလဆန်း၌ တိုကျိုရေကြောင်း စစ်တက္ကသိုလ်တွင်
စုစည်းပြီး Miniature ပုံစံငယ်များဖြင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်း
သဏ္ဍာန်ပြုလုပ်ကာ အမေရိကန်သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်
ထားသည့်အနေအထားနှင့် လေယာဉ်ကွင်း အနေအထား
အားလုံးကို လေသူရဲတိုင်း အလွတ်ကျက်မိနေအောင်
အထပ်ထပ် အခါခါ ကြည့်ရှုမှတ်သားစေသည်။

မှတ်သားမိသည့်အခါတွင်မူ တကယ်တမ်း တိုက်ပွဲ
ဝင်မည့်သူများအနေဖြင့် မည်သူက မည်သည့်သင်္ဘောကို

မှားကြရမည်။ တိုပီဒီဖြင့် ပစ်ခတ်ရမည်။ စက်သေနတ်ဖြင့်
ပစ်ရမည် စသည်ဖြင့် အသေးစိတ်ကိုယ်စီတာဝန်ပေးသည်။
ရက်ပေါင်းအတော်ကြာအောင် အစမ်းတိုက်ပွဲ တပ်မဲ့
လေ့ကျင့်စေသည်။

တိုပီဒီများ ပစ်ခတ်ရာတွင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းသည်
ရေတိမ် ရွှံ့ညွှန်ပိုင်းတွင်ရှိသောကြောင့် တိုပီဒီများ ရွှံ့ညွှန်
အတွင်း နစ်မြုပ်သွားနိုင်သည့် ပြဿနာရှိခဲ့သည်။ ထို
ပြဿနာကို တိုပီဒီ၏ ရေယက်အပိုင်း၌ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသော ပဲ့ထိန်းဒလက်များ တပ်ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းအား
ဖြင့် အောင်မြင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည်။

တပ်မဲ့လေ့ကျင့်ခန်းများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် တပ်ပါ
လေ့ကျင့်ခန်းကို ၁၉၄၁ အောက်တိုဘာ၌ ကာဂိုရီးမား ဆိပ်
ကမ်း၌ ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ကာဂိုရီးမားသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းနှင့်
ပထဝီအနေအထားအတော်ပင် တူညီမှုရှိလေသည်။

စစ်ဆင်ရေးအစီအမံနှင့် တပ်မဲ့တပ်ပါ လေ့ကျင့်မှု
များကို အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးများသို့ ယာမာမိုတိုက ပြသ
ခဲ့၏။

တိုက်လေယာဉ်များ ရည်မှန်းချက်သို့ ချီတက်

www.burmeseclassic.com

ရာတွင် လက်လှမ်းမီသည့် အကွာအဝေးထိရောက်အောင် သယ်ယူသွားရေးအတွက် ယာမာမိုတိုက လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးများ တည်ဆောက်အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်း ခဲ့လေသည်။

ယာမာမိုတို၏ အစီအမံများအား အစကနဦးပိုင်း တွင် အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးများက ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသေးသော် လည်း အောက်တိုဘာလတွင်မူ တညီတညွတ်တည်း သဘောတူခဲ့ကြ၏။ နိုဝင်ဘာလတွင်မူ ဂျပန်ရှိ လေယာဉ် တင်သင်္ဘောကြီး ၁၀ စီးအနက် ၆ စီးကို ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ပွဲကြီး၌ အသုံးပြုရန် ရေတပ်ခေါင်းဆောင်များက သဘောတူခဲ့ကြတော့၏။

လေ့ကျင့်မှုကို အထပ်ထပ်အခါခါ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ကြောင့် တိုက်ပွဲဝင်မည့် လေသူရဲများ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွ လာကြ၏။ လေသူရဲများ ရွေးချယ်ရာ၌လည်း အတွေ့အကြုံ ရှိသော လက်ရွေးစင်လေသူရဲများကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့လေ သည်။

စစ်သင်္ဘောကြီးများဖြင့် လိုက်ပါမည့် ရေတပ် တပ်ဖွဲ့များအနေဖြင့်လည်း ရာသီဥတုဆိုးဝါးသော ပင်လယ်

မြေရတနာစာပေ

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်ရေးတာဝန်ခံ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မစ်ဆူယိုဖူရိုဒါ

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို အစအဆုံး ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ ဒုတိယတိုက်ခိုက်ရေးလေယာဉ် အသုတ်၏အုပ်မှူး ဗိုလ်မှူး ရှိုဂီကာရူရှိမာဇာကီ

ယာမာမိုတိုနှင့်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

ရေကြောင်းပြနည်းများ၊ ဆီဖြည့်တင်းမှုများ အချက်
ပြနည်းများ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောတိုက်ခိုက်ရေးများကို လေ့ကျင့်
သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲ
အချိန်လေ့ကျင့်မှုသည် အလွန်ပြည့်စုံ လုံလောက်သည်
သင့်သို့ ရောက်ရှိလေတော့၏။

ဆက်လက်၍ ပုလဲဆိပ်ကမ်းသို့ ချီတက်ခြင်း၊ တိုက်
ခြင်း၊ တိုက်ပွဲအတွင်း ဆောင်ရွက်ချက်များ၊ တိုက်ပွဲ
ချုပ် စသည်တို့ကို ဖော်ပြသွားပါမည်။

ဤနေရာတွင် စာရှုသူများသို့ တစ်ခုတင်ပြလိုပါ
မည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျပန်ဘက်
အရာ အမေရိကန်ဘက်ကပါ အမျိုးမျိုး ရေးသားခဲ့ကြ
အတော်များများ ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည်။ မြန်မာစာရေး
အရာများကလည်း ရှုဒေါင့်အမျိုးမျိုးမှ ရေးသားခဲ့ကြပါ၏။

အားလုံးအနက် ဤစာရေးသူ ကျွန်တော်အနေဖြင့်
အချိန်တိုနှင့် ရေတပ်မတော် Imperial Japanese Navy မှ
ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲတွင် လေကြောင်းတိုက်ခိုက်ရေး
ဆင်းဆောင်တာဝန်ပေးခံရသည် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး

မစ်ဆူယိုဖူချီဒါ Mitsuo Fuchida ရေးသားသည် "I see The Air Attack on Pearl Harbour" "ကျွန်တော်တို့ပုလဲ ဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က" အမည်ရ စစ်မှန် တမ်းကို အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်လှ၏။

ယခု တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ် အသေးစိတ်ကို ဖော်ပြရာ၌ အားလုံးကို စုပေါင်းပြီး Compile လုပ် ရေးသားခြင်းမပြုဘဲ ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲဝင်တပ်မှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဖူချီဒါ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်စစ်မှန်တမ်းကို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ကာ ဖော်ပြ ပေးလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်တို့ပုလဲဆိပ်ကမ်းကိုတိုက်ခိုက်စဉ်က

ကျွန်တော်နှင့်တပ်မှူးကြီးများ

၁၉၄၁-ခုနှစ်၏ နှစ်လည်ကာလများ။

ဂျပန်တစ်နိုင်ငံလုံး စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့များ လွှမ်းခြုံနေ သည်။ ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့သည် နိုင်ငံအတွက် အရေးတကြီး လိုအပ်နေသည့် ရေနံနှင့် သယံဇာတကုန်ကြမ်းများ ရှာဖွေ ရေးအတွက် စစ်ပြုရေးကို လိုလားလျက်ရှိ၏။

မဟာမိတ်ဂျပန်တို့က ကျွန်တော်တို့ဂျပန်များ၏ နိုင်ငံတော်ရုရှားအား ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ကရော ဘယ်ကို တိုက် ခိုက်စဉ်နည်း။ မြောက်ဘက်ရှိ ရုရှားကိုလား (သို့မဟုတ်) အောက်ဘက်ရှိ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့ကိုလား။ ကျွန်တော်ကောင်းစွာ မသိသေးပါ။

၁၉၄၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလထဲသို့ ရောက်လာ၏။

"ဖူဂျီဒါ မင်းပြောင်းရပြီ"

ကျွန်တော်အား အထက်တပ်မှူးကြီးများက ဘုရင့် အမိန့်အတိုင်း ကျွန်တော်အတွက် ထုတ်ပြန်လိုက်သည့် အမိန့်ပြောင်းမိန့်အား ပေးလိုက်ကြသည်။ အမိန့်အရ ကျွန် တော်သည် တတိယလေယာဉ်တင် သင်္ဘောတပ်မှ အာ ဇာဘီ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းရ သောသူသည်။

ရောက်ရှိသတင်းပို့သည်နှင့် ...

"ဖူဂျီဒါ မင်းရဲ့တာဝန်က ဒို့ရဲ့ပထမလေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး First Air Fleet က လေယာဉ်တပ်စုတွေရဲ့ ဦးစီး နှစ်ဦးနော် မင်းလူတွေကို မင်းကောင်းကောင်း ကွပ်ကဲ

ပေတော့”

ဟု ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂုမိုက ဆီး၍ပြောလေ
တော့သည်။ ကျွန်တော် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး မစ်ဆူအိုဖူဂျီဒါသည်
ဘုရင့်ရေတပ်မတော်၏ လေတပ်မှတိုက်လေယာဉ်များကို
ဦးစီးကွပ်ကဲရသည့် အရာရှိကြီးဖြစ်၏။ ကျွန်တော် အတွေ့
အကြုံ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကြောင့် ရေတပ်မှ လေသူခွဲ
များကြားတွင် အများ၏လေးစားမှုကို ခံယူခဲ့ရ၏။ ယခုလည်း
ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ကျက်စားနေသည့် အာကာဂီ
သင်္ဘောကြီးသို့ ပြောင်းပေးလိုက်ပြီ။ တိုက်လေယာဉ်များ၏
ဦးစီးမှူးတဲ့။

ဘာများလုပ်ရမှာလိမ့်။

ကျွန်တော်ရောက်ပြီး သိပ်မကြာပါ။ ရက်ပိုင်း
အတွင်းမှာပင် ထိုသင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ကျွန်တော်ထက်စီ
ယာကျသည့် လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေးမှူး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး
ဂင်ဒါသည် ကျွန်တော်ရှိရာ လေတပ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိလာ
၏။

“ကဲ ... ဖူဂျီဒါရေ။ လူကြီးတွေက မင်းကိုခေါ်
ခိုင်းလိုက်လို့ လာခေါ်တာပဲ။ မကြာခင်မှာ အမေရိကန်တွေ

ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ငါတို့ တိုက်ဖို့ရှိတယ်။ မင်းရဲ့တာဝန်က
စစ်ဆင်ရေးလုပ်ဖြစ်ရင် ဒီက လေတပ်စုတွေကို ဦးဆောင်ပြီး
ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဝင်တိုက်ဖို့ပဲ”

သူ၏စကားကြောင့် ကျွန်တော် ရုတ်တရက် အလွန်
အံ့သြသွား၏။ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်တို့အား စစ်ပြုကြ
တော့မှာပါလား။ ထိုစစ်ပွဲကြီးတွင် ကျွန်တော်သည် ပထမ
ဆုံး တိုက်ပွဲဝင်ရမည့် တပ်မှူးဖြစ်ပေတော့မည်။

ကျွန်တော်သည် ချက်ချင်းပင် ကျွန်းပေါ်ရှိ လေတပ်
စခန်းမှ အာရီအာကဲ ပင်လယ်အော်တွင် ကျောက်ချ ရပ်နား
ချက်ရှိသည့် အာကာဂီသင်္ဘောကြီးဆီသို့ ဂင်ဒါနှင့်အတူ
ထွက်ခဲ့ကြ၏။ သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ ပထမလေယာဉ်တင် တပ်
၏ ဦးစီးမှူး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂုမို၊ ၎င်း၏ ဦးစီးအရာရှိချုပ်
ဗိုလ်ချုပ် ကုဆာကားနှင့် ဦးစီးအရာရှိများသည် စစ်ဆင်ရေး
အစည်းအဝေးအတွက် အသင့်ပြင်ဆင်စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။
ကျွန်တော်တို့ရောက်သည်နှင့် အစည်းအဝေးကို စတော့၏။

ဦးစွာပထမ ဗိုလ်ချုပ် ကုဆာကားမှ ပုလဲဆိပ်ကမ်း
တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်အား စတင်ရှင်းလင်းလေသည်။ စီမံ
ချက်မှာ ဂျပန်ကျွန်းစုနှင့် မိုင် (၃၀၀၀)ခန့်ဝေးသည့် အပေရိ

www.burmeseclassic.com

ကန်တို့၏ ဟာဝိုင်ယံကျွန်းပုလဲဆိပ်ကမ်းအား အလစ်တွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရေးပင် ဖြစ်၏။

“ကဲ ... မင်းတို့တိုက်ပွဲဝင်မယ့် တပ်မှူးကြီးတွေက ဒီစီမံချက်ကို သုံးသပ်ပြီးအကြံပြုကြပါ။ ဘာတွေလိုသေးလဲ”

ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုက ရှင်းလင်းချက်ပြီးသည်နှင့် ဖြည့်စွက်ပြောကြားလေသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောတွေကို တိုပီဒီတွေနဲ့ လေယာဉ်ပျံပေါ်ကနေပြီး ပစ်ချင်တယ်”

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဂင်ဒါက ရန်သူချေမှုန်းရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို တင်ပြ၏။

ကျွန်တော်၏ အယူအဆမှာ သူနှင့် မတူပေ။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာ ရေအနက် ပေ ၄၀ခန့်သာရှိ၍ တိုပီဒီ ပစ်ရန် ရေတိမ်၏။ သင်္ဘောများရပ်နားနေကြသည့် ရေပြင်အကျယ် အဝန်းမှာ ပေ ၁၆၀၀ ခန့်သာ ရှည်လျားသဖြင့်လည်း တိုပီဒီများအတွက် များစွာကန့်သတ်ချက်ရှိလေသည်။

“ဒါဟာ အလွန်ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စပါ။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းက ရေသိပ်တိမ်ပါတယ်။ ကျဉ်းလည်းကျဉ်းတော့ တိုပီဒီ

တွေ ပစ်လွှတ်ဖို့ ကန့်သတ်ချက်တွေ သိပ်များပါတယ်။ သို့မဟုတ် မဖြစ်နိုင်သလောက်ပါပဲ”

ကျွန်တော်က ဝင်ရှင်းသည်။

“အဲဒီလို မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စမို့ ရန်သူက တိုပီဒီနဲ့ စစ်မယ်လို့ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် တိုပီဒီသာသုံးနိုင်ရင် အောင်မြင်မှု သေချာပေါက်ရမယ်”

ဂင်ဒါက ဖြည့်စွက်ပြန်၏။

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“သိပ်ကို ဖြစ်နိုင်တာပေါ့”

ကျွန်တော်နှင့် ဂင်ဒါတို့သည် အပြန်အလှန် ငြင်းခုံကြ၏။

“ဖူဂျီဒါ ... ဂင်ဒါပြောတာ မှန်တယ်။ သူပြောတဲ့ အတိုင်း မင်း မလုပ်နိုင်ဘူးလား”

ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူမိုက စင်ပြောလိုက်သည်။ “မင်း မလုပ်နိုင်ဘူးလား”ဆိုသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစကားကြောင့် ကျွန်တော်သည် တွန့်ခဲနဲ့ ဖြစ်သွား၏။

ဘာဖြစ်လို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ။ ဖူဂျီဒါပဲ။

“ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်အောင်လုပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အဆုံးအဖြတ်ပါပဲ”

“အေး... ဒါဆိုရင် လုပ်ကွာ”

ဤသို့ဖြင့် ထိုနေ့က ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်၌ ကျွန်တော်သည် တိုပီဒိုလက်နက်များ အသုံးပြုရေးကိစ္စအား မငြင်းနိုင်တော့ဘဲ သဘောတူ လက်ခံလိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုနေ့ကား စက်တင်ဘာလ ၃၀ရက်နေ့ပင်တည်း

စစ်ဆင်ရေးအတွက်ပြင်ဆင်ခြင်း

အစည်းအဝေးပြီးလျှင်ပြီးချင်း ရေတံခါးတွင် တိုပီဒိုများ ပစ်လွှတ်ရေးကို စဉ်းစားရတော့၏။ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဂင်ဒါကိုပါခေါ်ပြီး တိုင်ပင်ရ၏။ အားလုံးဝိုင်းပြီး စဉ်းစားကြရာ ရက်သတ္တတစ်ပတ်ကျော်ကြာမှ ထိုအခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်တော့၏။

ကျွန်တော်တို့သည် တိုပီဒိုများအား ရေတံခါးတွင် ပစ်မှတ်ကိုထိမှန်ရန်အတွက် အထိန်းအဖြစ် အတောင်

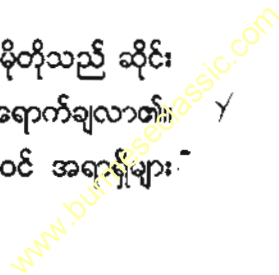
အလက်များ တပ်ဆင်စမ်းသပ်ပစ်လွှတ်ကြည့်ရာ ကျေနပ်လောက်အောင် အဖြေရရှိလိုက်ကြတော့၏။ ထိုအခါကျမှတစ်ဆင့် ချနိုင်ကြတော့သည်။

ဒါသာမကပါ ရည်မှန်းချက်ကိုသိပြီးဖြစ်၍ ရည်ရွယ်ချက်အား ရှေးရှုသည့် အထူးလေ့ကျင့်ရေးများကိုလည်း ပြုလုပ်ရ၏။ ထိုလေ့ကျင့်ခန်းများအတွက် ကျယ်ဝန်းများပြားသော အစီအစဉ်များကို အဆောတလျင်ဆောင်ရွက်ရလေသည်။ ပေးထားသည့်အချိန်က အလွန်နည်းလှသည်။ စစ်ဆင်ရေးအား ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် ပြုလုပ်ရမည်ဟု ကြိုတင် အမိန့်ရထားလေသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောများသည် လေ့ကျင့်ရေးများအပြီး၌ ကျူရှူးကျွန်းရှိ ဆေကိုင်ဆိပ်ကမ်း၌ ကျောက်ချရပ်နားလျက်ရှိကြ၏။

“ဟေ့... ငါတို့ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို ရောက်နေတယ်”

တပ်ပေါင်းစု ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုသည် ဆိုင်းဆေင့် ဗုံမဆင့် အာကာဂိသင်္ဘောပေါ်သို့ ရောက်ချလာ၏။ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကျွန်တော်အပါအဝင် အရာရှိများ

အား အစည်းအဝေးခန်းမကြီး၌ စုစည်းစေပြီး မိန့်ခွန်းပြော တော့သည်။

“အေး... မင်းတို့ နားထောင်ကွာ။ ဒို့တစ်တွေ အမေရိကန်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးတာ အခြေအနေမကောင်းဘူး ကွာ။ ဒို့ပြောတာတွေကို သူတို့ဘက်က လက်မခံဘူးကွာ။ အထူးသံအဖွဲ့က ဆွေးနွေးနေတုန်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်မယ် မထင်ဘူး။ မအောင်မြင်ရင်တော့ ဒို့ အမေရိ ကန်တွေနဲ့ စစ်တိုက်ကြရတော့မယ်။ အကြီးအကျယ်ဆုံး စစ်ပွဲကြီးကို ဒို့ဆင်နွှဲရတော့မယ်။ မင်းတို့အားလုံး လိုတာ တွေ ပြင်ထားကြကွာ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အတွေ့အကြုံ အလွန်များ၍ ကမ္ဘာ့ဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။ အမေရိကန်တွင် လည်း နေခဲ့ဖူးသူဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန် နှင့် စစ်ပြုရန် မလိုလားသည့်အုပ်စု၌ ပါဝင်သည်ဟု ကျွန်တော် သတင်းသုံးသပ်ကြားထား၏။ ထို့နေ့က ဗိုလ်ချုပ် ကြီး၏ မျက်နှာကား သိပ်ရွှင်ရွှင်ပျပျတော့မရှိ။ တင်းမာနေ သည်ဟု ထင်၏။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကား အလွန်ပင် အမိန့်နာခံတတ်သည့် စစ်သားကောင်းကြီးဟု ဂျပန်ဘုရင်

ဆက်မတော်တွင် ကျော်ကြားနေသူပင်တည်း။

တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်အဆင့်ဆင့်

ဇီဝိတ်ပွဲခင်တပ်များစုဖွဲ့ခြင်း

ကျွန်တော်တို့သည် တိုက်ပွဲဝင်တပ်များအား နိုင်ငံဘာလလည်တွင် ကျူးရှူးကျွန်းရှိ ဆေကိုင်းဆိပ်ကမ်း၌ စတင် စုဖွဲ့ခဲ့၏။ ပထမလေယာဉ်တင် တပ်မတော်၏ Flagship အလံတင်သင်္ဘောကြီး အာကာဂီအပါအဝင် လေယာဉ် ဆင် သင်္ဘောကြီး ၆စင်းအား စတင်စုဖွဲ့ခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် အခြားသင်္ဘောများ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ရောက်လာ၏။ သင်္ဘောပေါ်သို့ တိုက်လေယာဉ်များကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာ သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း တင်ခဲ့ကြ၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုပြန်သွားပြီး နောက်နေ့တွင် ဆေကိုင်းဆိပ်ကမ်းမှ သင်္ဘောများ တစ်စီးပြီးတစ်စီး တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာခဲ့ ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှု လုံးဝမပြု ထုပ်ခဲ့ကြ။ ဘာအကြောင်းအရာကိုမျှ ကြေးနန်းလည်း မပို့

www.burmeseclassic.com

ကြံရချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောများ ဘယ်ရပ် ဘယ်ဆီသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်း နိုင်ကြ။ အမှန်ကတော့ စစ်ဆင်ရေးအတွက် အထူးလျှို့ဝှက် လှုပ်ရှားနေကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘော အုပ်စုကြီး၏ စုရပ်ကား ဂျပန်နိုင်ငံမြောက်ဖျားရှိ ကျူးရိုင်းလ် ကျွန်းစုတစ်ဝိုက်ပင်တည်း။

နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောအားလုံးတို့ သည် ကျွန်တော်တို့၏စုရပ်ဖြစ်သည့် တန်ကန်ပင်လယ် အော်၌ လုံခြုံစွာ စုဝေးမိကြတော့၏။

ကျွန်တော်တို့၏ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးတွင် လေယာဉ် တင်သင်္ဘောကြီး Aircraft Carrier ၆ စင်း၊ စစ်သင်္ဘော ကြီး Battle ship ၂စင်း၊ ခရုဇာ သင်္ဘောကြီး Heavy Cruiser ၂စင်း၊ ဖျက်သင်္ဘော Destroyer ၉စင်း၊ ရေငုပ် သင်္ဘော Submarine ၃စင်း၊ လောင်စာဆီဖြည့်ရန် ရေနံ တင်သင်္ဘော Tanker ၈ စင်းတို့ပါဝင်လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးသည် စုရပ်၌ အသက်ပိညာဉ်ကင်းမဲ့နေသည့် ကျောက်ဆောင်ကြီးများ ပမာ ဆိတ်ငြိမ်နေကြသည်။ မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုမှ မပြု

ကြော့ မည်သူ့ကိုမှလည်း ဆိပ်ကမ်းသို့ တက်ခွင့်မပြု။ သင်္ဘောတစ်စင်းနှင့် တစ်စင်းလည်း အချက်ပြအလံများနှင့်သာ စကားပြောကြရ၏။ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်အား လုံးဝ အသုံးပြုခွင့်မပြု။ အားလုံးကို စက်ပိတ်ပြီး Silent လုပ်ထား၏။ ညအချိန်များတွင် ပင်လယ်ရေပြင်ပေါ် ကျဆင်း ထွက်ရှိသော နှင်းမှုန်များအကြားသို့ သင်္ဘောကြီးများမှ အားကောင်းသော ဆလိုက်မီးတန်းရှည်ကြီးများသည်သာ ထရွေ့ဝိညာဉ်တို့၏ လက်တံရှည်ကြီးများသဖွယ် ချောက်ချား ဇွယ် မင်းမူနေပေတော့သည်။

စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်အားလက်ခံရရှိခြင်း

ကျွန်တော်တို့စုရပ်သို့ နောက်ဆုံး ဝင်ရောက် လာသောသင်္ဘောမှာ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂုမိုကိုယ်တိုင် လိုက်ပါလာသော အလံတင်သင်္ဘောကြီး အာကာဂိပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသင်္ဘောကြီးနှင့်အတူ တိုကျိုဘုရင့်ရေတပ် မတော်မှ အောက်ပါအမိန့်ကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံရရှိ လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဘုရင့်ရေတပ်မတော်ဌာနချုပ်
ရေတပ်အမိန့်နံပါတ် ၅
၁၉၄၁ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ရက်နေ့

သို့

သင်္ဘောတပ်မကြီးပေါင်းစုသေနာပတိချုပ်
အီဆိုရီးကုယာမာမိုတို

မှတစ်ဆင့်

ရေတပ်ဦးစီးချုပ်
အောဆမိနာဂါနီ
ဘုရင့်အမိန့်တော်အရ

တစ်။ သင်္ဘောတပ်မကြီးပေါင်းစု သေနာပတိချုပ်
သည် အသုံးပြုရန်လိုသော သင်္ဘောများကို
စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်
သောနေရာတွင် သင့်လျော်သောအချိန်၌
အသင့်စီစဉ်ထားရမည်။

နှစ်။ စစ်ရေးစစ်ရာ ပြင်ဆင်ပြုလုပ်နေစဉ်တွင်
အကယ်၍ အမေရိကန်၊ ဗြိတိသျှ (သို့မဟုတ်)
ဒတ်ချ်တပ်များက အရေးဆိုလာလျှင် သင်္ဘော

တပ်မကြီး ပေါင်းစု သေနာပတိချုပ်သည်
မိမိတပ်များကို ကာကွယ်ရန်အတွက် လိုအပ်
သောအင်အားကို သုံးရန် အာဏာပေးလိုက်
သည်။

သုံး။ အသေးစိတ်ညွှန်ကြားချက်ကို ရေတပ်စစ်ဦးစီး
ချုပ်က ပေးလိမ့်မည်။

လေးရက်ကြာသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတို
သည် ၎င်း၏အလံတင်သင်္ဘော Flagship နာဝါတိုမှ နေ၍
ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ရေးတပ်များကို ဦးစီး ခေါင်း
ဆောင်သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုထံသို့ အောက်ပါ စစ်ဆင်
ရေးအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

“တိုက်ခိုက်ရေးသင်္ဘောများသည် တန်ကန်
စင်လယ်အော်မှ နိုဝင်ဘာ ၂၆ရက်နေ့တွင် ထွက်ခွာရ
မည်။ လှုပ်ရှားသွားလာမှုများကို ကွယ်ဝှက်ပြုလုပ်ရန်
အထူးသတိပြုရမည်။ အသင့်ပြင်စခန်းသို့ ရောက်
သောအခါ စက်မောင်းရန်အတွက် လိုအပ်သော ဆီ
များကို လျင်မြန်စွာ ဖြည့်တင်းခြင်းပြုကြရမည်။”

အမိန့်လက်ခံရရှိပြီး နောက်တစ်နေ့ နိုဝင်ဘာ ၂၇

ရက်နေ့၌ အခြားလေယာဉ်တင်သင်္ဘောများမှ တိုက်ပွဲ
ဝင်မည် လေသူရဲများအားလုံး အလံတင်သင်္ဘောကြီး
အာကာဂီသို့ ကူးတို့လှေများဖြင့် ရောက်ရှိလာကြ၏။
အားလုံး စစ်ဆင်ရေးခန်းမကြီးထဲတွင် စုရုံးလာကြသည်။

သူတို့အား ရေတပ်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်
ကြီး ဆူဇူကီးက ရန်သူတပ်တည်များအပါအဝင် ပုလဲ
ဆိပ်ကမ်း၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေအား ရုပ်ပုံကားချပ်
များဖြင့် ရှင်းလင်းပြသလေသည်။ မေးလိုရာလည်း မေးခွင့်
ပြုသည်။ မည်သူမှ မမေးကြပါ။ နိဂုံးချုပ်၌ တိုက်ပွဲဝင်
တပ်မှူးကြီး ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂုမိုက အပြီးသတ်
စစ်ဆင်ရေး ညွှန်ကြားချက်ကို ပေးလေတော့သည်။

“မင်းရော ဘာပြောဦးမလဲ ဖူဂျီဒါ”

စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက် ပေးပြီးသည်နှင့်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက တိုက်ပွဲဝင်လေယာဉ်များကို ဦးဆောင်ရမည့်
ကျွန်တော်အား လှမ်းမေးလိုက်၏။

“မရှိပါဘူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး”

“အေး... ဒါဆိုရင်ကောင်းပြီ။ ဆုတောင်းကြစို့”
ကျွန်တော်တို့သည် စားပွဲခုံများပေါ်တွင် အသင့်ငဲ့

ဂျပန်သင်္ဘောတပ်မကြီးပေါင်းစု
သေနာပတိဗိုလ်ချုပ်ကြီးအိဆိုရီးက ယာမာမိုတို

ဂျပန်ရေတပ် စစ်ဦးစီးချုပ် အောဆမ်နာဂါနို

နှစ်ပွဲကြီးယာမာရီထိုနှစ်ပုလဲဆိပ်ကမ်းတို့ထဲ

ထားသော ဆာကေ အရက်ဖန်ခွက်များကို အသီးသီး
တောက်ကိုင်ကာ ...

“ဘန်ခိုင်း ... ဘန်ခိုင်း ... ဘန်ခိုင်း”

သုံးကြိမ်တိုင် ဟစ်ကြွေးကာ ဆာကေအရက်ကို
ထစ်ပြိုင်တည်း မော့သောက်လိုက်ကြလေတော့၏။

မကြာမီ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီးစပါတော့မည်။

ရည်မှန်းချက်သို့ချီတက်ရာပေ

နိုဝင်ဘာလ ၂၆ရက်နေ့ မနက် ၆နာရီတွင်
စစ်သင်္ဘောမျိုးစုံ ၂၈ စင်း ပါဝင်သော ကျွန်တော်တို့၏
ပထမတပ်မတော်ကို တင်ဆောင်ထားသည့် ချေမှုန်းရေး
တပ်ဖွဲ့ကြီးသည် လက်ရှိအခြေပြုမှ မိုင် ၃၀၀၀ ခန့်ကွာဝေး
သော ဟာပိုင်ယံကျွန်းသို့ စတင်ချီတက်လေတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးသည် မြောက်
ဝစ်ဖိတ် သမုဒ္ဒရာရေပြင်၌ လျှို့ဝှက်စွာခုတ်မောင်းလျက်ရှိ
၏။ ရာသီဥတုမှာ တိုက်ဖွန်းများကျရောက်သည့် ရာသီဖြစ်၍
ဆိုးဝါးပြင်းထန်လှ၏။ လေက ထန်သည်။ ဆီးနှင်းများက

ပိန်းပိတ်အောင်ကျသည်။ လှိုင်းက ကြမ်းသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့ကား ရည်မှန်းချက်ကို မျက်ခြည်မပြတ်ဘဲ တရွေ့ရွေ့ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့၏ တိုက်ပွဲဝင်တပ်မှူးကြီး ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုသည် အခြေအနေကို အကဲခတ်နေ၏။ သူ့တွင် အရေးကြီးသော အောက်ပါညွှန်ကြားချက်များပါလာကြောင်း ကျွန်တော်တို့အား ပြောပြထားသည်။

ပထမတစ်ချက်မှာ - ဝါရင်တန်နှင့် ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်က အမြန်တပ်ခေါက်ကာ ပြန်လာရန်။

ဒုတိယတစ်ချက်မှာ - ရန်သူမှ မိမိတို့အား ဦးစွာတွေ့ရှိသွားပါက ယခု အစီအစဉ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရန်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောတပ်ကြီးသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းမြောက်ဘက် မိုင် ၁၄၆၀ခန့် ဝေးသည့် ပထမရည်မှန်းချက် တပ်ဆုံရပ် Rendezvous သို့ အောက်ပါ

Formation ဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြ၏။

လေယာဉ်တင်သင်္ဘောများသည် ၃ စင်းပြိုင်စီတန်း၍ ခုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းနောက်မှ ရေနံတင်သင်္ဘောများ ၁၀ ကပ်၍လိုက်လေသည်။ အပြင်ဘက်တွင် စစ်သင်္ဘောကြီး ၂ စင်းနှင့် ခရုဖာသင်္ဘောကြီး ၂စင်း လိုက်ပြီးလျှင် ဤသင်္ဘောစုကို ပိုင်းလျက် ခရုဖာသင်္ဘောငယ်နှင့် ချက်သင်္ဘောများက ကာရံလိုက်ပါကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ချွေမိုင် ၂၀၀ ခန့်အကွာတွင်ကား ရေငုပ်သင်္ဘောများက ချွေပြေးထောက်လှမ်းလိုက်ပါကြသည်။ ရေကြောင်းလမ်း ၁၀ အသင့်ပြင်စခန်းသို့ တိုက်ရိုက်ခုတ်မောင်းနေပြီး အမြန်နှုန်းမှာ တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင် ၁၄၀ မြင်သည်။ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီးနောက် ၅ ရက်မြောက်ဖြစ်သော နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ခုတ်နေ့တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ပင်လယ်ပြင်၌ ဆီထည့်ရသေးသည်။

တန်ကန်ပင်လယ်အော်မှ ထွက်လာကတည်းက အပေရိကန်ရေငုပ်သင်္ဘောရန်ကို အထူးဂရုစိုက်၍ စောင့်ကြည့်လာခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့၏လမ်းကြောင်းကို အလူးလူးရှာဖွေတိုက်ခတ်မှုနှင့် မစ်ဒဝေးကျွန်းများ၏ အလယ်လောက်မှာ

သတ်မှတ်ရသည်။ ကမ်းခြေစောင့် အမေရိကန်လေယာဉ်များသည် မိုင် ၆၀၀ ထိဖြန့်ကာ ပျံသန်းစောင့်နေကြသည်ဟု သိရသဖြင့် ၎င်းတို့ဘေးရန်မှ လွတ်ကင်းရန် ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံခြား ကုန်တင်သင်္ဘောတစ်စင်းစင်းနှင့် မထေတဆတွေ့မည့် ဘေးရန်ကိုလည်း သတိပြုရသေးသည်။ ရှေ့ဆုံးကသွားနှင့်သော ရေငုပ်သင်္ဘော ၃ စင်း၏ တာဝမှာ သင်္ဘောတစ်စင်းစင်းကိုမြင်လျှင် အမြန်အကြောင်းကြားရန်ဖြစ်ပြီး သင်္ဘောတပ်ကြီး ပုန်းကွယ်ရှောင်ရှားသွားနိုင်အောင် အချိန်ရရန်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ သတ်မှတ်ထားသော ယ ရက်မတိုင်မီ ၂ ရက်တွင် ရန်သူသင်္ဘောကိုတွေ့ရလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် လမ်းကြောင်းပြောင်း၍ မောင်းပြီး တိုက်ခိုက်အစီအစဉ်ကို စွန့်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သတ်မှတ်ရက်မတိုင်မီ ၂ ရက်တွင် ရန်သူတပ်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့မိလမ်းကြောင်းပြောင်းရန် သို့မဟုတ် တိုက်ခိုက်ရန်ဟူသော ပြဿနာမှာ တိုက်ခိုက်ရေးသင်္ဘောတပ်မှူးကြီး၏ သဘောအရ ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ သွားလာမှုများ

အစဉ်အလာအတိုင်းပင်တစ်စင်းတိုက်ပွဲဖြစ်သည်မပြတ်စေရန်အတွက် ရန်သူအား လှည့်စားရန်အစဉ်များကို တစ်နေရာတွင် ပြုလုပ်ရပါသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်၊ ၆ ရက်၊ ၇ ရက်နေ့များတွင် ယိုကိုဆုကားတပ်စခန်းမှ ရေတပ်သားများကို ခွင့်ပေး၍ တိုက်ကျိမြို့နှင့်သို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုစေပါသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်တွင် (U.Y.K) သင်္ဘောကုမ္ပဏီမှ သင်္ဘောတစ်စင်းကို ဟိုနိုလူလူကျွန်းသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာစေသည်။ သင်္ဘောသည် ပင်လယ်ပြင်ရောက်ခါမှ စစ်ဖြစ်ကြောင်းသိကြားသိပြီး ပြန်လှည့်လာခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောတပ်ကြီးသည် ရေဒီယိုဆက်သွယ်ခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့၏။ သို့သော် တိုက်ကျိနှင့် ဟိုနိုလူလူအသံလွှင့်ချက်များကို မပြတ်မလပ် ဖမ်းယူနားထောင်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့ အရေးတကြီးသိလိုချက်မှာ စစ်ကြီးဖြစ်မဖြစ် အရေးပင်ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ ကြာမြင့်လှည့်လည်နေကြသော အမိန့်ကို ဘုရင့်စစ်ရုံးချုပ်မှ ပြန်လိုက်လေသည်။ ရေယာဉ်တပ်မကြီးပေါင်းစု၏အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောတပ်မကြီး အမိန့်ရ

www.burmeseclassic.com

သော အချိန်မှာ ညနေ ၅ နာရီခွဲဖြစ်လေသည်။

ထိုအမိန့်ကား “ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်သွားပြီ။ နောက်အတိုင်း ဆက်လုပ်။ ယ ရက် ဒီဇင်ဘာလ ရက်” ဟုဖြစ်လေသည်။

အဖြူအမည်း တိကျကွဲပြားလေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ပြုလုပ်ရန် ဝတ္တရားသည်လည်း ရှင်းလင်းမြတ်သားနေပြီ။ ရေတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် အရှေ့ရုရှားသို့သာ အပြင်းနင်းကြတော့၏။

ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ပုလဲဆိပ်ကမ်း အနောက်မြောက်ဘက်ရှိ တပ်ဆုံရက်သို့ရောက်ရှိကြသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးစကားပုဂံကို ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် လက်ခံရရှိသည်။ အမိန့်ရရှိပြီးဖြစ်၍ ချီတက်နှုန်းကို အမြန်ဆုံး မြှင့်တင်ခဲ့ကြ၏။ တိုက်ပွဲဝင်မည့် လေသူရဲများက အမေရိကန်တို့၏ အိုကလာဟိုးမား၊ အရီဇိုးနား၊ နီဗားဒါ စသည် စစ်သင်္ဘောကြီးများ၏ ဓာတ်ပုံများကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန် လေ့လာမှတ်သားနေကြ၏။ စက်ပြင် လက်နက် ပြင်စစ်သည်များက လက်နက်များ စက်များကို အကောင်ဆုံးဖြစ်အောင် မွမ်းမံစစ်ဆေးလျက် ရှိကြ၏။

စစ်သည်အားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်ကား တိုက်ပွဲအတွက် အမြင့်ဆုံးမြှင့်တင်၍ ထားကြလေပြီ။

ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်အား အဘယ့်ကြောင့် ‘ယ’ရက် ဆတ်မှတ်ရသနည်း

ထိုကိစ္စကို အနည်းငယ် ရှင်းလင်းတင်ပြပါမည်။ ဂျပန်ပြည်၏ ဒီဇင်ဘာလ (၈)ရက်သည် ဟာပိုင်ယံကျွန်းတွင် ဒီဇင်ဘာလ (၇)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ အမေရိကန်တို့ အနားယူသောရက်ဖြစ်သည်။ ဤရက်ကိုရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် အလုပ်မှ နားနေကြသော အမေရိကန်များကို တိတ်တိတ်ပုန်း နောက်ကျောမှ ဓားနှင့်ထိုးရန် ရည်ရွယ်ချက်ပေးလောဟု ဟောကြောရန် ရှိ၏။ ဤမျှ အကြံအစည်ဖြင့် ပေါ့ပေါ့ဆဆ ရွေးချယ်သတ်မှတ်လိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဤရက်မှာ မလေးကျွန်းဆွယ်တိုက်ပွဲနှင့် ချိန်ကိုက်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဤရက်တွင်ပင် မလေးကျွန်းဆွယ်၌ လေကြောင်းတိုက်ပွဲနှင့် ကမ်းတက်တိုက်ပွဲများဆင်နွှဲရန် ဖီစဉ်

ပြီး ဖြစ်လေသည်။ လပြည့်ကျော် (၃)ရက်၊ (၄)ရက် လသည် လရောင်ကိုအသုံးပြု၍ ညတိုက်ပွဲဆင်နွှဲရန် အချိန်ကောင်းဖြစ်သဖြင့် ဤရက်ကို ရွေးချယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၈)ရက်သည် လပြည့်ပြီးနောက် (၄)ရက်မြောက်နေ့ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။

အခြားအကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိသေး၏။

ကျွန်တော်တို့ ထောက်လှမ်းချက်များအရ သိရသည်မှာ အမေရိကန် ရေတပ်သင်္ဘောများသည် ပင်လယ်ပြင်၌ လေ့ကျင့်ပြီးလျှင် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ကမ်းသို့ ပြန်လာတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်များ၌ သင်္ဘောများ မှာပုလဲဆိပ်ကမ်းတွင် ရှိနေကြဖို့များ၏။ ဤသို့ အကြောင်းကြောင်းကို တွက်ချက်ပြီး 'ယ'ရက် ရွေးချယ်ရာ၌ ဒီဇင်ဘာလ (၈)ရက်သည်သာ တိုက်ခိုက်ရန် အကောင်းဆုံးနေ့ ဖြစ်ပေတော့သည်ဟု သတ်မှတ်ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမေရိကန်ရေတပ်သင်္ဘောများ၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲအတွက် ကျွန်တော်တို့သည် အသုံးပြုသည့် သတင်းအချက်အလက်များအား လွန်ခဲ့သည့် အတန်ကြာကပင် စတင်စုဆောင်းခဲ့လေသည်။ အထူးအပြင် ဟာပိုင်ယံကျွန်းစုပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမေရိကန် ရေတပ်သင်္ဘောများနှင့် လှုပ်ရှားမှုများကို အထူးအလေးထား ဆော့လာခဲ့၏။

မကြာသေးမီရက်များက ဟာပိုင်ယံကျွန်းစုတစ်ဝိုက်၌ ရေတပ်လှုပ်ရှားမှုမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။
တစ် အမေရိကန်ရေတပ်သင်္ဘောစုသည် အင်္ဂါနေ့တွင် ပင်လယ်ပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားတတ်ပြီးလျှင် သောကြာနေ့များတွင် ပြန်ရောက်လာတတ်သည်။ သို့မဟုတ် သောကြာနေ့တွင် ထွက်ခွာသွားတတ်ပြီး နောက်အပတ် စနေနေ့တွင် ပြန်ရောက်လာတတ်သည်။ မည်သည့်နေ့တွင် သွားတတ်သည်ဖြစ်စေ ကမ်းနားသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ တစ်ပတ်မျှ နားနေလေ့ရှိ၏။ အကယ်၍ (၂)ပတ်မျှ ထွက်ခွာ

www.burmeseclassic.com

နေပါက အများအားဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြန်ရောက်လာတတ်သည်။

၅၅။ အမေရိကန်ရေတပ်စုသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်း၏ အရှေ့တောင်အရပ်တွင် လေ့ကျင့်လေ့ရှိသည့် ဤလေ့ကျင့်ရေးစခန်းနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်း အကြားတွင် ပျံသန်းသောလေယာဉ်ပျံများ ရေဒီယိုစကား ပြောဆိုပုံကို ကြားဖြတ်နားထောင်၍ သိရသလောက်မှာ လေယာဉ်ပျံများသည် လေထဲတွင် မိနစ် (၄၀)မှ (၆၀)အထိ ပျံသန်းလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လေ့ကျင့်ရေးစခန်းသည် မာအူအိကျွန်း အနီးအနားတွင် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ မြောက်လတ္တီကျု (၁၉)ဒီဂရီ ဖြစ်နိုင်ကောင်း၏။

၅၆။ အမေရိကန်ရေတပ်စုသည် လေ့ကျင့်ရေး ရက် အတွင်းတွင် ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်သည် မဝင်ရောက်သည်ကို ခန့်မှန်းရန် ခက်ခဲသည်။ ဝင်လျှင် မည်သည့်ဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်သည်ကို မသိ။ လာဟိုင်နာကျွန်း သို့မဟုတ်

မာလာအိကျွန်းသို့ ခေတ္တခဏ ဝင်ရောက် ဆိုက်ကပ်တတ်သည့် အရိပ်လက္ခဏာရှိ၏။

ဆိုကျိမ္မပေးဦးသည့်ဆောင်းများ

ကျွန်တော်တို့ ဂျပန်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်အား စစ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်နှင့် အမေရိကန်ရေတပ် အဘော်စု၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှု သတင်းများအား တိုကျိုမှ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့သို့ အဆက်မပြတ် ပေးပို့လေတော့သည်။ ရရှိသောသတင်းများမှာ တိကျစုံလင် ထူးလေသည်။

ဥပမာများအား ဖော်ပြပါမည်။

ပေးပို့။ ဘုရင့်ရေတပ်ဌာနချုပ် ရက်စွဲ အချိန် ထက်ခံ။ ပထမလေယာဉ်တင်တပ်မကြီး ဒီ ၀၇ ၁၇၀၀ လျှို့ဝှက်အဆင့်(၁)

အပိုဒ်(၁)။ ရန်သူစစ်သင်္ဘောများ အနီးတွင် ဘောလုံးသော်လည်းကောင်း၊ တိုပီဒို ကာကွယ်

www.burmeseclassic.com

ရေး ပိုက်ကွန်သော်လည်းကောင်း ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိ။ ရန်သူ၏ ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်များကို သုံးသပ်ကြည့်ရာ ဟာဝိုင်ယံ ကျွန်းစုအနီးတစ်ပိုက်၌ ကင်းထောက်ပျံသန်းနေသည့် လေယာဉ်များ ပမ္မိကြောင်းတွေ့ရ။

အပိုဒ်(၂)။ ရန်သူ၏ လက်ဆင်ဂတန် သင်္ဘောကြီး မနေ့က ထွက်ခွာသွား။ အင်တာပရိုက် သင်္ဘောကား တိုက်လေယာဉ်များ တင်ဆောင်လျက် ပင်လယ်ပြင်တွင် လေ့ကျင့်ရေးများ ပြုလုပ်နေသည်ဟု ယူဆရ။
ဖမ်း ဒီ ၀၇ ၁၉၀၀။

ပေးပို့။ ဘုရင့်ရေတပ်ဌာနချုပ် ရက်စွဲ အချိန်
လက်ခံ။ ပထမလေယာဉ်တင်တပ်မကြီး ဒီ ၀၇
၁၈၀၀

လျှို့ဝှက်အဆင့်(၁)။

အပိုဒ်(၁)။ အူတာသင်္ဘောနှင့် လေယာဉ်ပျံထောက်ပံ့ရေးသင်္ဘောတို့ ဒီ ၅ ရက်ညတွင် ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်၊ ၎င်းတို့ ဒီ ၄ ရက်နေ့က ထွက်ခွာသွားကြခြင်းဖြစ်။

အပိုဒ်(၂)။ ဒီ ၆ ရက်ဆိပ်ကမ်းရှိ သင်္ဘောများမှာ စစ်သင်္ဘောကြီး ၉ စင်း၊ ခရုဇာ သင်္ဘောငယ် ၃ စင်း၊ ဖျက်သင်္ဘော ၁၇ စင်း၊ လေယာဉ်ပျံထောက်ပံ့ရေး သင်္ဘော ၃ စင်းနှင့် သင်္ဘောကျင်းတွင် ခရုဇာ သင်္ဘောငယ် ၄ စင်း၊ ဖျက်သင်္ဘော ၃ စင်း အသီးသီး ဖြစ်။

အပိုဒ်(၃)။ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောအားလုံးနှင့် ခရုဇာ သင်္ဘောကြီးများ ပင်လယ်တွင်းရှိ ရေတပ် တပ်ပေါင်းစုနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြား သတင်းမရှိ။ အိုအာဟူကျွန်းတွင် လှုပ်ရှားမှုအားလုံး ငြိမ်သက်လျက်ရှိ

အပိုဒ်(၄)။ ယခုဆင်နွှဲသည့် စစ်ဆင်ရေး လုံးဝအောင် မြင်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့

www.burmeseclassic.com

စစ်ဌာနချုပ်မှ ယုံကြည်စိတ်ချ လျှက်ပို့
ဘန်ရိုင်း

ဖမ်း ဒီ ၀၇ ၂၀၅၀။

တိုက်ပွဲအတွက် ကျွန်တော်တို့၏ နောက်ဆုံးသုံးသပ်ချက်
ကျွန်တော်တို့သည် ဒီဇင်ဘာ ၆ရက်နေ့ကစပြီး
သင်္ဘောများအား တစ်နာရီ ရေပိုင် ၂၄ မိုင်အထိ တိုးတက်
ခုတ်မောင်းကာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းသို့ အမြန်ချီတက်လျက်
ရှိကြ၏။

ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဤတိုက်ပွဲကြီး
အတွက်ရရှိထားသော သတင်းများကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမို
နှင့် အရာရှိကြီးများစုစည်းပြီး နောက်ဆုံးသုံးသပ်ကြ၏။

ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့ နေ့လယ်၌ ရေငုပ်သင်္ဘော
အိုင် ၇၂ မှ အောက်ပါအတိုင်း သတင်းပို့လေသည်။

“အမေရိကန်ရေတပ်သင်္ဘောများ လာဟိုင်နာ
စခန်းတွင် မရှိကြ”

လာဟိုင်နာစခန်းသည် အမေရိကန်ရေတပ်အတွက်

တို့နှင့်ရေးစခန်းဖြစ်၏။ ထိုနေရာကား ရေပြင် ကျယ်ဝန်း
နက်ရှိုင်း၏။ ထိုနေရာတွင် အမေရိကန်တို့၏ သင်္ဘော
များ တစ်ခုတည်းတည်းရှိပါက ကျွန်တော်တို့အတွက် ချေ
ဆုံးရေးကိစ္စကို လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ပေ
မည်။ ထိုနေရာတွင် ရန်သူစစ်သင်္ဘောများ မရှိကြောင်း
သိရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ရန်သူအား အလွယ်တကူ
ချွန်ချွန် မျှော်လင့်ချက်ကား ပျက်ပြားခဲ့လေပြီ။

ယခုအတိုင်းဆိုပါက ရန်သူ၏စစ်သင်္ဘောကြီးများ
ပုလဲဆိပ်ကမ်းနှင့် ပင်လယ်ပြင်တွင်သာ ရှိပေလိမ့်
မည်။

“ကဲ ... ဒီအတိုင်းဆို အမေရိကန်တွေရဲ့ စစ်
သင်္ဘောကြီးတွေအားလုံး ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာပဲရှိမယ်။ အဲဒီ
အထဲက ဒီနေ့ပြန်ထွက်မယ့် သင်္ဘောရှိသေးသလား”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုသည် ထောက်လှမ်းရေး
သတင်းများကို တစ်ခုချင်းလေ့လာပြီး ပုလဲဆိပ်ကမ်း၌ရှိနိုင်
မည့် အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောကြီးများ၏ အရေအတွက်အား
ခွတ်ချက်၌ အထက်ပါအတိုင်း စတင်ပြောဆိုလေတော့
သည်။

“သူတို့ရဲ့ စစ်သင်္ဘောကြီး ရှစ်စင်းမှာ ငါးစင်းက နိဝင်ဘာ ၂၉ ကတည်းက ဆိပ်ကမ်းပြန်ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာပဲ နှစ်စင်းပြန်ထွက်သွားပြီး ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်က နှစ်စင်းလုံး ပြန်ရောက်ပါတယ်။ အလှည့်ကျထွက်လိုက် ဝင်လိုက်ခဲ့တော့ လုပ်နေကြပါတယ်။ နိဝင်ဘာ ၂၉ ရက်က ပြန်ရောက်တဲ့ ငါးစင်းဟာ ဒီနေ့ဆိုရင် ဆိပ်ကမ်းရောက် နေတာ ရှစ်ရက်ရှိသွားပါပြီ။ ဒါ့ကြောင့် ပင်လယ်ပြင်က ပြန်လွှတ်ဖို့ အချိန်ကျနေပြီ။ ဒီနေ့ဆို ပြန်ထွက်သွားနိုင် ပါတယ်”

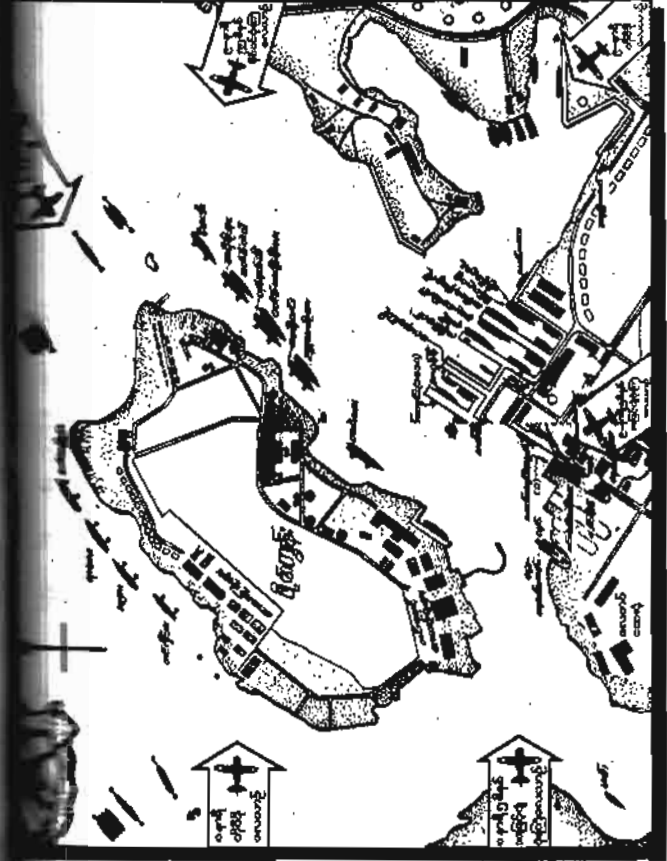
ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဗိုလ်မှူးအိုနီက ရှင် လျားရွာ ရှင်းလင်းတင်ပြလေသည်။

“ဒီနေ့မှ ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက် စနေ။ သူတို့ထုံးစံအတိုင်း အင်္ဂါမှ ထွက်တတ်ကြတာဆိုတော့ ၉ ရက်နေ့လောက် ထွက်ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်”

စစ်ဦးစီးအရာရှိချုပ် ဗိုလ်ချုပ် ကုဆာကားက ဝင်ပြောလေသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးတွေ ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာ မရှိတာကို စိတ်မကောင်းဘူး”

၁၉၅၁ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့က ရန်ကင်းမြို့နယ်ရှိ ရွှေမင်းကန်ကျေးရွာရှိ အိမ်အုပ်စု

အိမ်ထောင်ရေးအရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဝင်ဒါက ပြော

“ဒီကောင်ကြီးတွေကို အပြတ်ချေမှုန်းရမှာ”

စစ်ဆင်ရေးအရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဝင်ဒါက ပြော
ပြန်သည်။

ဗိုလ်မှူးအိုနိုက သူ၏ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ
ကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပြန်သည်။

“နိုဝင်ဘာ ၂၉ ရက်နေ့က လေယာဉ်တင်သင်္ဘော
ကြီး နှစ်စင်း၊ ခရုဇာသင်္ဘောကြီး နှစ်စင်း၊ ဖျက်သင်္ဘော
၁၂ စင်း၊ ပင်လယ်ပြင်ကို ထွက်သွားကြပါပြီ။ စစ်သင်္ဘော
ကြီး နှစ်စင်း၊ ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်က ပြန်ရောက်ပါတယ်။
သူတို့သင်္ဘောတွေ မရောက်လာကြသေးဘူး။ ၂၉ ရက်နေ့
က လက်ဆင်ဂတန် ပြန်ရောက်လာပေမယ့် ၆ ရက်နေ့
မှာ ခရုဇာ ၅ စင်းနဲ့အတူ ပြန်ထွက်သွားပါတယ်”

“ဒီအတိုင်းဆို အင်တာပရိုက်စ် ဒီနေ့ပြန်ရောက်ဖို့
မရှိဘူး။ ဆာရာတိုဂါဟာ ဆန်ဒီဂိုဆိပ်ကမ်းမှာပြင်နေ
ရမယ်။ ဝပ်စ်ကတော့ အတ္တလန္တိတ်ပင်လယ်ပြင် ရောက်နေ
ရမယ်။ ပစိဖိတ်ရေတပ် သင်္ဘောစုမှာပါတဲ့ ယောက်တောင်း
နဲ့ ဟောနက်ကတော့ ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ ရှိမှာပါ။
သူတို့နှစ်စင်းက ဒီနေ့အင်တာပရိုက်စ်နဲ့အတူ ပြန်ရောက်

လာနိုင်ပါတယ်”

အိုနိုက စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် စစ်သင်္ဘောကြီးရစ်စင်းလုံး အပြင် ရောက်နေတောင် ကိစ္စမရှိဘူး။ အခုရှိတဲ့ သင်္ဘောတွေကို တိုက်ကြတာပေါ့”

စစ်ဆင်ရေးအရာရှိ ဂင်ဒါက မှတ်ချက်ပေးလိုက်၏။

“လေသူရဲတစ်ဦးအနေနဲ့ပြောရရင် လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးတွေကို ပိုပြီးတိုက်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးသုံးစီးမရှိလို့ စစ်သင်္ဘောကြီး ရှစ်စီးလုံးကို တိုက်ရမယ်ဆိုရင် ပိုတောင်ကောင်းပါသေး တယ်”

ကျွန်တော်နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ရမည့် ဗိုလ်မှူး အောအိရှိက ဝင်ပြော၏။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ဗျာ ... လေယာဉ်တင်သင်္ဘော တွေ စနေနေမှာဆိပ်ကမ်းပြန်ဝင်ဖို့ဆိုတာ အတော်ခဲယဉ်း ပါတယ်။ စစ်သင်္ဘောကြီးတွေ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အပြင်ဖြန် ထွက်သွားဖို့ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် စစ် သင်္ဘောကြီး ရှစ်စင်းလုံး နက်ဖြန်ခါ ဆိပ်ကမ်းမှာပဲ ရှိနေ

အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အကျိုးရှိစေမည့် အချက်အလက်များ ဆိုသည့် သုံးသပ်ရပါတယ်။ ဆိပ်ကမ်းမှာမရှိတဲ့ လေယာဉ် တင်သင်္ဘောတွေကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရှိတဲ့စစ်သင်္ဘောကြီး တွေကိုပဲ ပစ်မှတ်ထားပြီး ချေမှုန်းသင့်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ နက်ဖြန်ခါ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ဖို့ သင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကုဆာကားက သူ၏ အတော်ဆုံးသုံးသပ်ချက်အား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမို ဆုံးဖြတ် နိုင်ရန် အလေးအနက် တင်ပြလေတော့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

ထိုအချိန်ကား ကျွန်တော်တို့အတွက် ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်ဖြစ်သော်လည်း အမေရိကန်တို့အတွက်ကား ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်ဖြစ်လေသည်။ အချိန်ကွာခြားမှုမှာ တစ်ရက်နီးနီးဖြစ် ၏။ အတိအကျဆိုရပါက ကျွန်တော်တို့ စံတော်ချိန်သည် အင်္ဂလိပ် စံတော်ချိန်ထက် ၁၉ နာရီတိတိ ဇောပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေးခန်းမှ ထွက်လာပြီး သည်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူမိုက အောက်ပါစစ်ဆင်ရေး အချက်အလက်များကို ထုတ်ပြန်လိုက်တော့၏။

စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်အမိန့်ပြန်တမ်း

တစ်။ ဟာပိုင်ယံပင်လယ်ပြင်ရှိ ရန်သူရေတပ် အင်အားစုတွင် စစ်သင်္ဘောကြီး (၈)စင်း၊ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး (၂)စင်း၊ ခရုစာအကြီး (၁၀)စင်းခန့်နှင့် ခရုစာအငယ် (၆)စင်းပါဝင်သည်။ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောများနှင့် ခရုစာ သင်္ဘောကြီးများသည် ပင်လယ်ခရီးထွက်နေဟန်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ကျန်သင်္ဘောစုမှာ ဆိပ်ကမ်းတွင်ရှိနေကြသည်။ ပင်လယ်ခရီးရှိ သင်္ဘောများမှာ မာအူအိကျွန်းတောင်ဘက် လေ့ကျင့်ရေးစခန်းတွင် ရှိလိမ့်မည်ထင်ရသည်။ လာ ဟိုင်နာကျွန်းတွင် မရှိ။

နှစ်။ ယနေ့ညတွင် မမျှော်လင့်သော အခြေအနေမဖြစ်ပေါ်လျှင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို နက်ဖြန်တိုက်ခိုက်မည်။

သုံး။ ယခုအထိ အခြေအနေမှာ ရန်သူသည် တစ်တစ်ရာ လှုပ်ရှားမှုမတွေ့ရ။ သို့သော် ဤအကြောင်းကြောင့် မိမိတို့ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်

များကို လျော့ပေါ့ ရန်မဟုတ်။ အမိန့်ရရှိသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး တိုက်ခိုက်အတွက် အသင့်ပြင်ကြတော့၏။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှတ်တမ်း

ဟာပိုင်ယံစံတော်ချိန် သို့မဟုတ် အနောက်ဘက်ကျွန်းစံတော်ချိန် ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက် မနက် ၆ နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် အယာဉ်များစေလွှတ်ရပ်သို့ တိတ်တဆိတ်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ နံနက် ၅ နာရီခန့် ကချိုကုမာသင်္ဘောနှင့် တိုနေသင်္ဘောမှ ကင်းထောက်လေယာဉ် တစ်စီးစီအား ပုလဲဆိပ်ကမ်းသို့ ကြိုတင်စေလွှတ်ထားရှိပြီးဖြစ်၏။

လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးများပေါ်တွင် တိုက်ခတ်မှုများနှင့် စစ်ဆင်ရေးလေယာဉ်များက အသင့်အားစီကြလေပြီ။ တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်မည့် သင်္ဘောများအားလုံး စစ်ဆင်ရေးရုံးခန်းအတွင်း၌ စုရုံးထားပြီး ဖြစ်၏။

“ကဲ ... ရဲဘော်တို့ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ကြလား။”

ကျွန်တော်သည် တိုက်ပွဲဝင်လေသူရဲများကို လိုက်၏။ အားလုံးက မျက်နှာထားတည်ကြည်စွာဖြင့် အရာရာ အသင့်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ကြ၏။

“ကောင်းပြီ”

ကျွန်တော်သည် လေသူရဲဝတ်စုံကို စမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားပြီး စိတ်ဓာတ်ကို အမြင့်ဆုံးမြှင့်တင်ကာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူဖို၏ ရုံးခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ ဖြောင်းခနဲ အလေးပြုလိုက်၏။ ထို့နောက်

“စစ်ဆင်ရေးအတွက် အားလုံးတိုက်ပွဲဝင်ရန် အသင့်”

ဟု သတင်းပို့လိုက်ပါတော့သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ထိုင်နေရာမှ ဖြည်းညှင်းစွာ ထလိုက်ပြီး ကျွန်တော်၏ လက်နှစ်ဖက်ကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်လိုက်ရင်း ...

“ဖူဂျီဒါ ... မင်းကို ငါယုံတယ်။ အစစအရာရာ မင်းကို ပုံအပ်လိုက်ပြီ”

ဟု လိုက်လံစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ မီးမှိုနီမှိုနီ နွန်းထားသည့် စစ်ဆင်ရေးရုံးခန်းသို့လိုက်လာ၏။ ရုံးခန်းနှင့် အာကာဂီသဘောဦးစီးမှူး၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ဟဲဆဲကာဝါသည် လေကြောင်းပြအရာရှိများနှင့် အတူစောင့်နေကြ၏။

ကျွန်တော်က တိုက်ပွဲဝင်လေသူရဲများကို တန်းစီပြီး လုပ်ငန်းသဘောအရ ဗိုလ်မှူးကြီး ဟဲဆဲကာဝါအား အလေးပြုလိုက်သည်။

“အစီအစဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါ”

“ဆက်လုပ်”

သူ့အသံက ဟိန်းထွက်သွား၏။

ခဏအကြာ၌ ကျွန်တော်ခေါင်းဆောင်သော တိုက်လေယာဉ်ပျံ၊ ခုံးကြလေယာဉ်ပျံ၊ တိုပီဒီပစ်လေယာဉ်ပျံ စသော လေယာဉ်ပျံ ၁၈၃ စင်းပါဝင်သည့် ပထမအသုတ် လေယာဉ်အုပ်စုသည် လေယာဉ်တင်သဘော ၆ စင်းမှ အောင်မြင်စွာ ထွက်ခွာပျံသန်းခဲ့ကြလေသည်။ ကျန်ရစ်သူ

များက “ဘန်ဇိုင်း” ဟု တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်လိုက်ကြ၏။ ၁၅ မိနစ် အတွင်းတွင်ပင် ကောင်းကင်ပြင်တွင် ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်များက မည်းမှောင်သွားအောင် နေရာယူပြီးသား ဖြစ်နေကြလေသည်။ နောက်မှ လေယာဉ်များအတွက် အမှတ်အသားမှာ ရှေ့လေယာဉ်များ၏ အချက်ပြမီးလုံး သာရှိ၏။ သင်္ဘောအုပ်စုကြီးကို တစ်ပတ်လှည့်ပျံသန်းကြပြီးနောက် အိုအာဟုကျွန်းနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းရှိ တောင် စူးစူးသို့ ဦးတည်၍ ပျံသန်းကြလေသည်။ အချိန်မှာ မနက် ၆ နာရီ ၁၅ မိနစ် ရှိလေပြီ။

ကျွန်တော်၏ လက်အောက်တွင် တိုက်ရိုက်တာဝန် ယူရသော လေယာဉ်ပျံများမှာ ငုံးကြလေယာဉ် ၄၉ စင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ညာဘက် ပေ-၁၅၀၀ အကွာ လောက် အောက်ခပ်ကျကျနေရာတွင် တိုပီဒိုလွတ် လေယာဉ် အစင်း ၄၀ ရှိသည်။ ကျွန်တော်၏ ဘယ်ဘက် အထက်ခပ်ကျကျ ပေ ၁၅၀၀ အကွာလောက်တွင် ဂျမ်းစိုက်ငုံးကြ လေယာဉ် ၅၁ စင်းရှိသည်။ ဤလေယာဉ်များကို ကာကွယ်ရန် တိုက် လေယာဉ် ၃ စုကို ဗိုလ်မှူး မူရာတာ၊ ဗိုလ်မှူး တကာဟာရှိ၊ ဗိုလ်မှူး အိတာယာတို့

တို့ချုပ်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ပေ ၆၀၀၀ ကျော်တွင် တူထပ်သော တိမ်များကိုဖြတ်လျက် ပျံသန်းနေကြသည်။

အရှိန်ပြချိန်ခွက်သည် တစ်နာရီ ၁၂၅-မိုင်နှုန်းပြန်နှုန်း နောက်မှ တိုက်နေသောလေသည် ကျွန်တော်တို့အား ကူညီလျက်ရှိသည်။ ၇ နာရီ အချိန်၌ တွက်ချက်ကြည့်ရာ အိုအာဟုကျွန်းသို့ တစ်နာရီအတွင်းရောက်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သို့သော် တိမ်များပေါ်တွင် ပျံနေရသဖြင့် အောက်က ရေပြင်ကိုမမြင်ရ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် လေနှင့်မည်မျှ မျောပါနေသည်ကို မတွက်ချက်နိုင်။ ကျွန်တော်သည် ရေဒီယို အရပ်ရှာကိရိယာဖြင့် ဟိုနီလူလူ အသံကို ဖမ်းယူရန်ကြိုးစားရာ တူရိယာသံများကြားရသည်။ တောင်းကင်ကြိုးကို လှည့်၍ချိန်ရာ အသံလာနေသော အရပ်ကို သေချာစွာဖမ်းမိလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ပျံသန်းနေသော လေကြောင်းမှာ ၅ ဒီဂရီလွဲနေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ပြောင်း၍ပျံရသည်။

ရေဒီယိုမှ တူရိယာသံကို နားထောင်ရင်းပင် အိုအာဟုကျွန်းသို့ရောက်ခဲ့၏။ ထူထပ်သောတိမ်များအောက်သို့ အဘယ်ပုံဆင်းရမည်နည်း။ အကယ်၍ ကျွန်

www.burmeseclassic.com

တော်တို့ အောက်မှာရှိနေသော တိမ်တောင်ကြီးမျိုးသာ ကျွန်းကို ဖုံးအုပ်နေပါက တည်တည်ပျံ့ပျံ့ ဖုံးကြရန် မဖြစ်နိုင်။ ထောက်လှမ်းရန်သွားသော လေယာဉ်များမှ သတင်းပို့ချက်လည်း မရသေးပေ။

ရေဒီယိုမှ တူရိယာသံကိုနားထောင်နေရင်း ရာသီဥတု ခန့်မှန်းခြေသတင်းလိုလိုကြားရသဖြင့် အသက်မရှုဘဲ နားစွင့်နေမိသည်။ ရေဒီယိုအသံပီသစေရန် ခလုတ်ကို ပြင်ရွှေ့ပြီးနောက် အသေအချာဂရုစိုက်၍ နားထောင်ရာ ရာသီဥတုသတင်းကို ဒုတိယအကြိမ် ဖြည်းဖြည်းနှင့် ရှင်းလင်းစွာ အသံလွှင့်နေသည်ကို ကြားရသည်။

“တိမ် အနည်းငယ်ရှိသည်။ အများအားဖြင့် တိမ်သည် တောင်တန်းများပေါ်တွင်သာရှိ၏။ တိမ်အမြင့်ပေ ၃၅၀၀ ရှိသည်။ မြင်ကွင်းကောင်း၏။ လေမြောက်အရပ်မှ ၁၀ မိုင်ခန့် တိုက်နေသည်”

ကျွန်တော်တို့ကား ကံကောင်းလှပေသည်။ အဘယ်မျှ ဂရုစိုက်၍ ပြင်ဆင်ရေးပြုလုပ်စေကာမူ ဤကဲ့သို့ ကောင်းသော ရာသီဥတုအခြေအနေကိုရရန် ခဲယဉ်းလှတော့သည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းရာသီဥတုနှင့် ပတ်သက်၍ ကြီး

သော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယခုမှ စိတ်ချချစ်ချစ် အခြားသောကိစ္စများကို အာရုံစိုက်နိုင်ပေပြီ။ နီလိုလူကျွန်းတွင် တိမ်အနည်းငယ်သာရှိသည် ဆိုသောကြောင့် ကျွန်းပေါ်တွင် ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း တိမ်လွတ်သောနေရာရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် တောင်တန်းရှိ တိမ်များသည် ပေ ၃၀၀၀ ခန့် မြင့်သည်ဆိုသောကြောင့် ယခင်က စီစဉ်ခဲ့သလို အရှေ့တောင်ဘက် တောင်တန်းများပေါ်မှ နှာသန်း၍ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အကြံအစည်မှာ မသင့်တော်တော့ပေ။ လေသည် မြောက်ဘက်မှ တိုက်နေသည်။ မြင်ကွင်းကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်း၏အနောက်အက်သို့ ပြတ်သွားပြီး တောင်ဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ဖျက် ဝိုင်းထိရောက်ပေလိမ့်မည်။

လေထဲ၌ တစ်နာရီခွဲလောက်ကြာသောအခါ အောက်တွင်မြင်သင့်သော ကုန်းမြေကို မမြင်ရသေးသဖြင့် စိတ်ဝေဝေဝါဝါဖြစ်ရပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့အောက်တွင် ထူထပ်သောတိမ်များသာ ပြည့်နှက်နေသည်။ သို့နှင့် ခဏကြာသောအခါ တိမ်များကွဲပြားသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ တိမ်ကြားထဲမှ ဖြူဖွေးသော ကမ်းရိုးတန်းကို ရုတ်တပျက်

မြင်ရသောအခါ ဝမ်းသာသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်း၏မြောက်စွန်းက ဟုကူးအစွယ်ပေါ်တွင် ရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ ယခုအချိန်ကား လေယာဉ်များ အစီအစဉ်အတိုင်း နေရာယူရန် သင့်တော်လေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်ရေးတွင်မူ ၂ မျိုး ချမှတ် ထား၏။

အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ရန်သူအင်္ဂါတွင် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်နိုင်ပါလျှင် တိုပီဒိုလွတ်လေယာဉ်များ က ပထမတိုက်၍ ဒုတိယလမ်းဖြောင့်မားကြလေယာဉ်များ က တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မုံးကြဲလေယာဉ် များက ရေတပ်စခန်းအနီး ဖို့(ဒ်)ကျွန်းနှင့် ဟစ်ကင်လေဆိပ် များအပါအဝင် လေဆိပ်များကို တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့စီစဉ်ခြင်းမှာ အကယ်၍ ကျွမ်းစိုက် မုံးကြဲလေယာဉ် များက လေဆိပ်များကို ပထမမုံးကြဲတိုက်ခိုက်ပါက မီး လောင်သော အဆောက်အအုံများမှ မီးခိုးတို့သည် သင်္ဘော များဆီသို့ တိုပီဒိုလွတ်ရေးနှင့် လမ်းဖြောင့်မားကြရေးကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်စိုး၍ ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်မူမှာ ရန်သူသည် အချိန်မီသိရှိ၍

အတာအကွယ်ပြုလုပ်ခုခံပါက ကျွမ်းစိုက်မုံးကြဲလေယာဉ်များ က ပထမမုံးကြဲတိုက်ခိုက်၍ ဝရန်းသုန်းကားဖြစ်စေပြီးလျှင် ရန်သူ၏ ကာကွယ်ရေးလက်နက်များကို သွေးဆောင် ထမ်းလွှဲရန်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်မှ လမ်းဖြောင့် မုံးကြဲ လေယာဉ်များက လေယာဉ်ပစ်အမြောက်စခန်းတို့ကို မုံးကြဲ ၍ တိုပီဒိုလွတ်လေယာဉ်များက သင်္ဘောများဆီသို့ချိန်ပြီး ထိုပီဒိုဖြင့် ပစ်လွှတ်ရန်ဖြစ်သည်။

အဘယ်မူကို အသုံးပြု၍တိုက်ခိုက်မည်ကို ကျွန် တော်က ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက်အင်္ဂါတွင် ဝင်ရောက်နိုင်ပါက အချက်ပြသေနတ်ဖြင့် မီးကျည်တစ်ချက် သို့မဟုတ် မီးခိုးတန်းတစ်ခု ပြရမည်ဖြစ်သည်။ ရန်သူသိရှိသွား ခြင်းဖြစ်ပါမူ သေနတ် ၂ ချက်ဖောက်ကာ မီးခိုးတန်း ၂ ခု ပြရမည် ဖြစ်လေသည်။ ဘယ်မူကိုသုံးသုံး တိုက်လေယာဉ် များက လိုသလို အကာအကွယ်ပေးရန် အသင့်စီစဉ်ပြီး ဖြစ်စေရမည်။

ပစ်မှတ်များကိုတိုက်ခိုက်ခြင်း

ကင်းထောက်လေယာဉ်ပျံမှ အခုထိ ဘာသတင်း မရသေးပေ။ သို့သော် ရုတ်တရက်အလစ်တိုက်ခိုက်မှုကို သုံးနိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ကာ ကျွန်တော်သည် လေယာဉ်အထက်မှ သေနတ်ထောင်ပြီးလျှင် တစ်ချက်၏ ဖောက်ကာ မီးခိုးတန်းတစ်ခုဖြင့် အချက်ပေးလိုက်လေသည်။ အချိန်မှာ နံနက် ၇ နာရီ မိနစ် ၄၀ ရှိပြီ။

ဤအချက်ပြုဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်သောအခါ ကျွန်စိုက် ဗုံးကြဲလေယာဉ်များသည် ပေ ၁၂၀၀၀ အထိတစ် သွားကြသည်။ တိုပီဒီပစ်လေယာဉ်များသည် ပင်လယ် ရေပြင်ကို ထိမတတ်အောက်သို့ ဆင်းသွားကြသည်။ လမ်း ဖြောင့်ဗုံးကြဲလေယာဉ်တို့သည် တိမ်များလွတ်ရုံ ပျံသန်းနေ ကြသည်။ တိုက်လေယာဉ်များသာ နေရာယူရန် လစ်ဟင်း နေကြသည်။ သူတို့သည် လေယာဉ်တပ်ကြီး၏ အပေါ်မှ ပျံလာသူများဖြစ်၍ ကျွန်တော်၏ အချက်ပြုခြင်းကို တိမ် များကြောင့် မမြင်လိုက်ရဘဲ ရှိဟန်တူသည်။ ဤသို့ စဉ်းစားမိသဖြင့် သူတို့အားရည်ရွယ်ကာ သေနတ်တစ်ချက် ဖောက်လိုက်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်ကား သူတို့သိရှိကြ

အလျင်အမြန်ပင် အိုအာဟုကျွန်းသို့ အပြင်းမောင်း ခြံကြတော့သည်။

သို့သော် ဤသို့ဒုတိယအကြိမ် အချက်ပေးခြင်းကို ကျွန်စိုက်ဗုံးကြဲလေယာဉ်အုပ်စု၏ ဦးစီးမှူးက ပထမအချက် ပြုနှင့် ဆက်စပ်ကာ မီးခိုးတန်း ၂ ခု အချက်ပြုခြင်း ဖြစ် သည်ဟု ထင်မှတ်ပြီးလျှင် အငိုက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ် သောဟု ယူဆလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က ပထမ နှိပ် ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ရမည်ဟူသော ဒုတိယမူအတိုင်း ဆောင် ဗုံးကြဲလေတော့သည်။ ဤသို့ ဖြစ်နေသောအခါ ပထမအချက်ပေးစဉ်က ရှင်းလင်းစွာ နားလည်လိုက်သော လေယာဉ်မှူးများမှာ ခေါင်းရှုပ်ကုန်ကြပြန်လေသည်။

ဤအချိန်တွင်မှ ချီကုမာသဘောမှ လွှတ်ထား သော ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်မှ သတင်းရရှိလေသည်။

ထိုသတင်းမှာ စစ်သဘောကြီး ၁၀ စင်း၊ ခရူဇာ သဘောကြီး ၁ စင်းနှင့် ခရူဇာသဘောလေး ၁၁ စင်းတို့ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတွင် မည်သို့ တည်ရှိနေသည်ကို ဖော်ပြ လေသည်။ ၎င်း အပြင် လေသည် ဒီဂရီ ၁၈၀ အရပ်မှ တိုက်ခိုက်နေပုံ အမေရိကန်ရေတပ် တည်နေရာ၏ အထက်

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကင် ပေ ၆၀၀၀ ခန့်တွင် တိမ်ထူထပ်စွာရှိတဲ့ တို့ကိုလည်း သတင်းပေးပို့လေသည်။ တိုနေသဘောမှာ လွတ်သော ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်ကလည်း လာဟိုင်နာစခန်းတွင် ရန်သူ ရေတပ်မရှိဟူသော သတင်းကို ပေးပို့အတည်ပြုလေသည်။

ယခုသော် လေယာဉ်တင် သင်္ဘောများ ဆိပ်ကမ်းတွင် မရှိကြောင်း အသေအချာ သိရလေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ဦးတည် ခုတ်မောင်းနေစဉ်ပင် ကောင်းကင်ပြင်လည်း ကြည်လင်စပြုလာရာ အနောက်မြောက်တောင်ကြားကို ဖြတ်ကျော်လိုက်သောအခါ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရလေသည်။ ကျွန်တော်သည် မှန်ပြောင်းဖြင့် သင်္ဘောများကိုကြည့်ရင်း စိတ်ဖြင့်တွက်ချက် တိုက်ခိုက်ပြီးနောက်

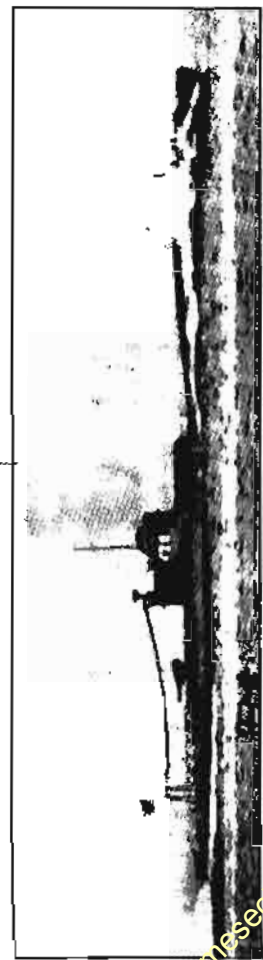
“လေယာဉ်အားလုံးကို စတိုက်ကြတော့လို့ အမိန့်ပေးလိုက်”

ဟု ရေဒီယိုတပ်သားအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ အချိန်ကား နံနက် ၇ နာရီ ၄၉ မိနစ်ရှိပြီ။

ဗိုလ်မှူး တကာဟာရှိနှင့် သူ၏ကျွမ်းစိုက် ဗုံးကြဲလေယာဉ်စုသည် ကျွန်တော်၏အချက်ပြ အမိန့်ပေးခြင်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သော ဂျပန်လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးအကောင်

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲတွင် ကင်းထောက်ကာကွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သောရေငုပ်သင်္ဘောဆိုင် ၂၆ (I-26)

သို့မဟုတ် ဟု ယူဆလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့
 သာယာဉ် ၅၃ စင်းသည် ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့ အပြင်းမောင်း
 ကြလေတော့သည်။ ၎င်းတို့လေယာဉ်စုသည် ၂ စု
 ပြီးနောက် ဗိုလ်မှူး တကာဟာရီ ကိုယ်တိုင်အုပ်ချုပ်
 သာ အုပ်စုသည် ဖွဲ့(ဒ်)ကျွန်းနှင့် ဟစ်ကင်လေယာဉ်ကွင်း
 သို့ ပျံသန်းသွားကြ၏။ ကျန်အုပ်စုကို ဗိုလ်မှူး ဆာကာ
 ကိုတ ခေါင်းဆောင်၍ ဝီလားလေယာဉ်ကွင်းဆီသို့ ပျံ
 သွားကြလေသည်။ ဟစ်ကင်လေယာဉ်ကွင်းသို့ သွားသော
 သာယာဉ်အုပ်စုသည် မြေပြင်တွင် ခုံးကြလေယာဉ်ကြီးများ
 စုန်းထားသည်ကို တွေ့ကြသည်။ တကာဟာရီသည်
 သာယာဉ်ကို လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ကွေ့လိုက်ပြီးနောက်
 ကျွမ်းထိုးဆင်းလေသည်။ ကျန်လေယာဉ်များကလည်း
 ဆစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ကျွမ်းထိုးဆင်းကြကာ ခုံးများကို သွန်
 ချကြ၏။ ဖွဲ့(ဒ်)ကျွန်းနှင့် ဝီလားလေယာဉ်ကွင်းတွင်လည်း
 ဤနည်းအတိုင်းပင် ခုံးကြချကြသည်။ မကြာမီအတွင်းမှာ
 ဤလေယာဉ်ကွင်းများမှ မည်းနက်သော မီးခိုးလုံးကြီး
 များ တက်၍ လာလေသည်။

တိုပီဒိုလွတ်လေယာဉ်များသည် ပင်လယ်အောက်
 တောင်ဘက်မှ ဝင်လာပြီးနောက် ဟစ်ကင်လေယာဉ်ကွင်း
 ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ရေတပ်နယ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့
 ဖြစ်သည်။ သို့သော် လေယာဉ်ကွင်းတွင် ရုတ်တရက် ခံ
 ပေါက်ကွဲနေသည်ကို မြင်ရသော ဗိုလ်မှူး မူရာတာသည်
 အံ့အားသင့်သွားလေသည်။ သူသည် အချက်ပြအမိန့်
 ပေးစဉ်က အမှန်အတိုင်း နားလည်ထားသူဖြစ်ရာ သူ
 လေယာဉ်များက ရှေးဦးစွာ တိုပီဒိုလွတ်၍ တိုက်ရမည်
 စီစဉ်ပြီးဖြစ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် မီးခိုးများ သူ
 ပစ်ကွင်းကိုမဖုံးခင် ဖြတ်လမ်းမှ အမြန်ပျံသန်းကာ တိုက်
 ခိုက်လေတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် တိုပီဒိုများ လွတ်တော့
 မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ၈ နာရီ မဟုတ်တော့ဘဲ
 မိနစ်အနည်းငယ်စော၍ တိုက်ခိုက်ပြီး ဖြစ်နေလေသည်။
 တိုက်ခိုက်သောအချိန်များကို စိစစ်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း
 တွေ့ရ၏။

၀၇၅၅။ ကျွမ်းစိုက် ငုံးကြဲလေယာဉ်များ ဟစ်ကင်
 လေယာဉ်ကွင်းနှင့် ရှီးလားလေယာဉ်ကွင်းဆီ
 တိုက်ခိုက်၏။

၀၇၅၄။ တိုပီဒိုလွတ်လေယာဉ်များ စစ်သင်္ဘောများ
 ကို တိုက်ခိုက်၏။

၀၈၀၀။ တိုက်လေယာဉ်များ လေယာဉ်ကွင်းများကို
 စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်၏။

၀၈၀၅။ လမ်းမြောင်းငုံးကြဲလေယာဉ်များ စစ်သင်္ဘော
 များကို တိုက်ခိုက်ကြ၏။

တိုက်ခိုက်ရေးအမိန့် အချက်ပြပြီးနောက် ကျွန်
 တော်၏ လမ်းမြောင်းငုံးကြဲလေယာဉ်များသည် ကျွန်း၏
 တောင်ဘက်စွန်းကို ဖြတ်ကာ အိုအာဟုကျွန်း၏ အရှေ့
 နှစ်ခြေတစ်လျှောက်တွင် စောင့်နေရသည်။ ကျွန်တော်
 တို့၏ ဘယ်ဘက်တွင် ဘာဘာပျံလေယာဉ်ကွင်းရှိသည်၊
 သို့သော် လေယာဉ်ပျံများမရှိဟု သတင်းရထားပြီးဖြစ်
 သော်လည်း ထောက်လှမ်းချက်အရဆိုသော် အားကောင်းသော
 လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ ဤအနီးအနားတွင် ရှိသည်ဟု
 ဆို၏။ သို့သော် ယခုအထိကား ဘာမျှမတွေ့ရပေ။

ကျွန်တော်သည် ဆိပ်ကမ်းအထက်ကောင်းကင်
 တွင် စောင့်ရင်းပျံသန်းကာ မြေပြင်တွင် ပေါက်ကွဲပျက်စီး
 နေသူများကို ကြည့်နေခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံးတွင်

ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်များသာ ပြည့်နှက်နေပြီး ရန်ကင်း
လေယာဉ် တစ်စင်းတလေမျှမရှိပေ။ ဆိပ်ကမ်းရှိ သင်္ဘော
များမှာ အိပ်ပျော်နေဆဲပင် ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ဟိုနီလူ
ရေဒီယိုသည် အခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် အသံလွှင့်မြဲ လွှင့်
ဆဲပင်။ ကျွန်တော်တို့သည် အခုအခံမရှိ စိတ်တိုင်းကျတိုင်း
ခိုက်နေရလေသည်။ အစီအစဉ်အတိုင်း အောင်မြင်နေသည့်
မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂုမိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမို
တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဦးစီးအဖွဲ့သည်လည်းကောင်း
စိတ်တထင့်ထင့်နှင့် ဟိုက်ပွဲသတင်းမျှော်နေကြလိမ့်မည်
တွေးမိသဖြင့် အောက်ပါသတင်းကို ရေဒီယိုဖြင့် ဗိုလ်
သည်။

“ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရေး အောင်
မြင်နေပါသည်။ ဤသတင်းကို တိုကျိုသို့ တစ်ဆင့်
ပေးပို့ပါ”

ရေဒီယိုတပ်သား ဗိုလ်ချုပ်သောသတင်းကို အာကာ
ဂီ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောမှာ ချက်ချင်းပင် ဖမ်းယူ ရန်
ကြောင်း အစီရင်ခံ၏။

ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်ရေးအောင်မြင်လျှင်
“တောရ TORA... တောရ TORA...
... TORA...”

ဟူသော လျှို့ဝှက်စကားဖြင့် သတင်းပို့ရန် စီစဉ်
ဖြစ်သည်။ အာကာဂီလေယာဉ်မှ အသံလွှင့်ချက်ကို
ကျွန်ကျွန်း ဟိုရိုရိုမာပင်လယ်အော်တွင် ကျောက်ချနေ
နာဂါတိုသင်္ဘောက ဖမ်းယူရရှိလေသည်။ ထိုနည်းတူ
တိုကျိုစစ်ရုံးချုပ်ကလည်း တိုက်ရိုက် အသံဖမ်းယူ
လေသည်။ လေယာဉ်ပေါ်ရှိ အားနည်းသော အသံ
စက်မှ သတင်းကို ဤမျှဝေးကွာသောနေရာက တိုက်
ခိုက်ဖမ်းယူနိုင်ခြင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ရွေးချယ်ထားသော
လျှို့ဝှက်စကားအတိုကောက်၏ လွယ်ကူမှုကြောင့် ဖြစ်ပေ
သည်။ ‘တောရ’ TORA ဆိုသည်မှာ ‘ကျား’ ဟူသော
ဗီဇာယ်ရှိ၏။ “ကျားသည် မိုင် ၂၀၀၀ ခရီး ထွက်ပြီး
အောင်မြင်စွာပြန်လာသည်” ဟူသော ဂျပန်စကားပုံ ရှိ
သည်။

ဟစ်ကင်လေယာဉ်ကွင်းနှင့် ဖွဲ့(ဒ်)ကျွန်းမှ မီးခိုးလုံး
တက်လာသည်ကို မြင်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

အတော်စိတ်ပူသွားသည်။ မူ ၂ မျိုးကို ပြိုင်တူ အကောင်အထည်ဖော်နေကြရာ၌ ဘာများဖြစ်ကုန်ကြမည်ကို မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ်ရ၏။ မကြာမီပင် စစ်သင်္ဘောများ ဘေးမှ ရေပန်းကြီးများထောင်တက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရေပန်းကြီးများ ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြာထွက်နေလေပြီ။ ဤအတွင်း ကျွန်တော်တို့၏လမ်းပြောင်းပုံပြင်လေယာဉ်များ စတင်တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်ရောက်သဖြင့် ကျွန်တော်လေကြောင်းပြအား လေယာဉ်ကို ဘေးတစ်ဖက်စောင်း၍ ပျံသန်းလိုက်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ဤနည်းဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ တပ်စိတ် ၁၀ ခုတွင်ပါသော လေယာဉ်များသည် တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း ပေ ၆၀၀ ခန့်ခွာကာ တစ်တန်းတည်း စီတန်းလိုက်ကြသည်မှာ ကြည့်၍ပင်မငြီး အားရဖွယ်ရာကြီးပါပေ။

တပ်စိတ်တစ်ခုစီ၏ လမ်းပြလေယာဉ်တွင် အထူးသင်ကြားထားသော လေကြောင်းပြတစ်ဦးနှင့် အထူးပုံသမားတစ်ဦး ပါဝင်လေသည်။ ကျွန်တော်၏တပ်စိတ်တို့ ပါလာသောလေကြောင်းပြနှင့် ဗုံးချသမားများမှာ တ

အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အထောက်အကူပြုရန် ဆိုင်းရပြိုင်ပွဲတွင် ထိပ်တန်းဆုရထားသူများဖြစ်ရာ ဂျပန်ဆုတပ်မတော်တွင် အကောင်းဆုံးဟု ကျော်ကြားပြီးသူများဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကြီးမစ်ဆူဇာကီက လမ်းပြလေယာဉ်ပျံအား ကျွန်တော်တို့နှင့် နေရာချင်းလဲလှယ်ခွင့်ပြုရန် ပြောသောအခါ ကျွန်တော်က သဘောတူလိုက်သည်။ သူသည် အထိမ်းအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် လေယာဉ်ကို အနည်းငယ် ခွင့်တင်လိုက်၏။ ခွင့်ပြုခြင်းခံရသော လေယာဉ်သည် အမြန်ရှေ့တိုးလာပြီး နေရာယူလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မမျှော်လင့်သည့်ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပွားလာ၏။

ချစ်သူများမှ စုန်ပစ်ခတ်ကြပြီ

ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်အုပ်စုသည် ဗုံးကြဲရန် ချိန်သည့်သင်္ချာများစဉ် အောက်မြေပြင်မှ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များသည် ရုတ်တရက် အသက်ဝင်လာသလို ပိုင်းဝန်းပစ်ခတ်ကြလေသည်။ အမြောက်ဆန်ကွဲသော နေရာအနှံ့အပြားတွင် ညှိမှိုင်းသော မီးခိုးလုံးကြီးများ မိုလိုပေါက်နေရာ

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ပြည့်လှမတတ် ဖြစ်နေလေသည်။ အနီးအနားတွင် ကပ်၍ပေါက်တိုင်းလည်း လေယာဉ်သည် တဖျပ်ဖျပ်တုန်လှုပ်သွားလေသည်။ သင်္ဘောမှ အမြောက်များသည် မြေပြင်အမြောက်ထက် လက်ဦးဟန်ရှိလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ဖုံးကြပြီး ၅ မိနစ်အတွင်း ပြန်လှန်ပစ်ခတ်နိုင်သော အမြောက်သမားများကို ကျွန်တော်အံ့သြမိပါသည်။ ဂျပန်ရေတပ်သာ ဤကဲ့သို့အစိုက်မိပါမူ ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်မှု ဤမျှမြန်ဆန်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော်တို့ ဂျပန်လူမျိုးများ၏သင်္ဘောမှာ တိုက်ခိုက်ရေးတွင် တော်သော်လည်း ခုခံကာကွယ်ရေးတွင် လျှင်မြန်စွာမစွမ်းဆောင်နိုင်ပေ။ တင်းပုတ်ကြီးနှင့် ပင့်တင်သည့်အလား ကျွန်တော်လေယာဉ်သည် ရုတ်တရက်မြောက်တက်သွား၏။

“ဘယ်ဘက်အတောင် ပေါက်သွားတယ်”

ရေဒီယိုသမားက လှမ်းပြောသည်။ ကျွန်တော်က လေယာဉ်တိုင်း၍ ရမရမေးရာ လေကြောင်းပြက ရကြောင်းနှင့် မစိုးရိမ်ရန် ပြန်ကြားပြောဆိုရာ အတန်ငယ်စိတ်အေးသွားရပါသည်။ ချက်ချင်းလိုပင် နောက်တစ်ကြိမ်ပေါက်ကွဲပြန်ရာ လေယာဉ်သွက်သွက်ခါသွားပြန်၏။ ကျွန်တော်၏

ဆပ်စုသည် ဖွို(ဒ်)ကျွန်းအရှေ့ဘက်ရှိ စစ်သင်္ဘောတန်းကြီး မြောက်ဖျားရှိ နီဟဒါသင်္ဘောကြီးဆီသို့ ဦးတည်သွားနေကြ၏။

ပင်လယ်အော်အဝကို ဖြတ်ကျော်မိ၍ မကြာမီပင် နှံများကိုဖြုတ်ချရန် အချိန်ရောက်ခဲ့၏။ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များ အဆက်မပြတ် ပစ်နေသည့်ကြားထဲတွင် ဖြတ်သန်းပျံလာရသည်မှ အသည်းယားဖွယ်ပင်။ ၎င်းပြင် ကျွန်တော်တို့သည် အမြင့်ပေ ၉၀၀၀ မျှသာ ပျံသန်းနေသဖြင့် သင်္ချိုင်းသို့ခြေစုံလှမ်းနေသည်ဟု ဆိုလျှင်လည်းမလွဲနိုင်ပေ။

ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်များ ဤကဲ့သို့တစ်တန်းတည်း ပျံသန်းလာကြသည်မှာ မှားယွင်းလှပေသည်။ ရန်သူအား စိတ်တိုင်းကျ ပစ်နိုင်စေရန် စီပေးထားသလိုဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ယခုမှပြင်ဆင်ရန် အချိန်မရှိတော့ပေ။ ဖိတ်တွင်းပေါ်သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေလေပြီဖြစ်၍ နိဂုံးကြီးချရန်သာရှိတော့သည်။ ယခုအချိန်မှာ ပစ်ကွင်းပေါ်သို့ဖြတ်၍ ဖြောင့်တန်းစွာပျံသန်းမိရန်သာ အရေးကြီးလေသည်။ လမ်းပြလေယာဉ်သည် အိပ်တန်းဝင်သောငှက်ကဲ့သို့ အညံ့မတ်စွာပျံသန်းနေ၏။ ကျွန်တော်တို့ပတ်လည်တွင် အဖိန်းဒိန်း ပေါက်ကွဲနေသည့် အမြောက်ကျည်ဆန်များကို

www.burmeseclassic.com

မေ့ထားကာ လေယာဉ်အောက်တွင် သယ်ယူလာသော ဗုံးကြီးများကိုသာ သတိပြုနေရသည်။ ပစ်ကွင်းပေါ်သို့ တည်တည်မတ်မတ်ချိန်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗုံးလွှတ်ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ရန် အရန်သင့်ကိုင်ထား၏။ ထိုသို့ ကိုင်ထားရသော အချိန်သည်ကြာလှသည်ဟု ထင်ရသည်။ အချိန်သည် နှေးကွေးစွာ သွားနေသလော။

ကျွန်တော့်လေယာဉ်သည် ကြောက်လန့်ဖွယ် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွား၏။ အပြင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော် တို့လေယာဉ်တန်းကြီးမှ တတိယလေယာဉ်သည် ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်နှင့် ဘေးတိုက်ရောက်ရှိနေပြီး သူ၏အောက်မှ ဗုံးများပြုတ်ကျသည်ကို မြင်နေရပါသည်။ ထိုလေယာဉ်မှ ပိုင်းလော့သည် ပြီးစလွှတ်လုပ်တတ်သူဟု နာမည်ကြီးသူ ဖြစ်၏။ လေ့ကျင့်နေပြုလုပ်စဉ်က ခဏခဏ သတိပေးခံရသူ ဖြစ်လေသည်။

“ဒီကောင်တော့ အရမ်းလုပ်ပြန်ပြီ”

ဟု ကျွန်တော်ထင်လိုက်မိ၏။

အပြစ်တင်သော မျက်နှာဖြင့် သူ့ဘက်သို့လှည့်၍ လက်သီးပြလိုက်ပါသည်။ သို့သော်ချက်ချင်းပင် သူတစ်

တစ်ခု ဖြစ်နေသည်ကိုသိရ၏။ ဓာတ်ဆီလည်း ယိုဖိတ်နေဟန်တူ၏။ ကျောက်သင်ပုန်းငယ်တစ်ခုတွင် “ဘာဖြစ်ဘာလဲ” ဟုရေးပြီး သူ့အားပြလိုက်သောအခါ “လေယာဉ်အောက်မှာ အမြောက်မှန်ထားလို့ပါ” ဟု ဖြေလေသည်။

ယခုမှ သူ့လေယာဉ်တွင် ဗုံးထိန်းကြိုးများလည်း ချိတ်ဆိုးကားရားဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိရာ သူ့အား ခြိမ်းမိသည်ကို နောင်တရမိ၏။ နောက် သူ့အား သဘောတူချိန်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ “ဆီတိုင်ကီပေါက်နေသေး၊ ဗိုလ်မှူးနဲ့ နေပါရစေဦး” ဟု ခွင့်တောင်းရာ သူ့လေယာဉ်သားများ စိတ်မကောင်းမဖြစ်စေလို၍ ခွင့်ပြုပေးလိုက်ရသည်။ သို့သော် ဗုံးမရှိတော့သော လေယာဉ်နာမည်ကို ရန်သူအမြောက်ဆန်ကြားထဲတွင် အတူခေါ်ထားရသည်မှာ ဘာမျှအသုံးမဝင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ခဏအကြာတွင် ပြန်ခိုင်းလိုက်ရ၏။ ဗုံးများဖြုတ်ချရန် အချိန်တော်လောက်တွင် တိမ်များ ရှိနေပြန်သဖြင့် ပစ်ကွင်းကို ဖုံးကွယ်နေပြန်၏။ သို့သော်လေယာဉ်မှ မျက်နှာပိုင်း ဗုံးချသမားသည် သူ့လက်ကို ရှေ့တိုးနှောက်ငင်ပြကာ ပစ်ကွင်းကို ကျော်လွန်လာခဲ့ကြောင်း ညွှန်ပြနေလေသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် လေယာဉ်

www.burmeseclassic.com

ကို အနည်းငယ်စောင်း၍ ညာဘက်ကျွန်းဆီသို့ ကွေ့လိုက်ပြီးနောက် လေယာဉ်ပစ်အမြောက်များကို မျှော်ကြည့်လိုက်၏။ ယခုတစ်ဖန် ရန်သူအမြောက်ဆန်များကြားထဲသို့ ဒုတိယအကြိမ် ဖြတ်ရဦးတော့မည်။ သို့သော် ယခု သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကိုလွှတ်ထားပြီး ဒုတိယလေယာဉ်စုကို ချိန်၍ပစ်နေကြသည်။

နောက်တစ်ကျော့ပြန်လှည့်ရင်း ယခင် တတိယလေယာဉ် ဗုံးလွှတ်ချလိုက်သောနေရာကို သတိထား၍ ကြည့်သောအခါ ပင်လယ်အော်အပြင်ဘက်လောက်နီးဖျက်သင်္ဘောနှင့်တူသော သင်္ဘောအနီးတွင် ကြီးမားသော ရေလှိုင်းအပိုင်းကြီးကို တွေ့ရလေသည်။ ၎င်းသင်္ဘောမှာ ရေပေါ်သင်္ဘောကျင်းတစ်ခုပေါ်တွင် တင်ထားဟန်ရှိပြီး ဦးနှင့်ပဲ့ကို ကြိုးနှင့် ထိန်းထားဟန်ရှိသည်။ ကျွန်တော်သည် ရေငုပ်သင်္ဘောများကလည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်ထားသည်ကို ယခုမှသတိရမိ၏။

ကျွန်တော်တို့ လေ့ကျင့်စဉ်က ဤရေငုပ်သင်္ဘောငယ်များကို သတိထားမိသည်။ သို့သော် သူတို့အကြောင်း ဘာမျှမသိခဲ့။ သူတို့ဖွဲ့စည်းပုံ၊ သူတို့ရည်ရွယ်ချက်၊ သူတို့

ကြောင့် ပါဝင်တိုက်ခိုက်မည်ကို သဘောမပေါက်ခဲ့ပါ။ သဘာဝသင်္ဘောပေါ်၌ ရေငုပ်သင်္ဘော စစ်ဆင်ရေးအဖွဲ့ဝန် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ရှိဘူယာက သူ၏ရေငုပ်သင်္ဘောသည် မတိုက်ခိုက်မီညဦးတွင် ပင်လယ်အော်ထဲသို့ တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်ပြီးနေရန်၊ သို့သော် လေယာဉ်များက ဗုံးမကြခင် ဘာမျှမလုပ်သေးဘဲ စောင့်နေရန် ခြံထားကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြဖူးလေသည်။

ဤအတိုင်းဆိုသော် ရေငုပ်သင်္ဘောများသည် ပင်လယ်အော်အပြင်ပိုင်းတွင် ယခုတိုင် စောင့်ဆိုင်းနေလျက် ရှိတောင်းရှိပေလိမ့်မည်။

ဧကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများမီးလောင်ပေါက်ကွဲကြခြင်း ကျွန်တော်၏တပ်စုသည် ဟိုနီလူလူကျွန်းပေါ်တွင် နေထိုင်လည်ပဲ့သန်းကာ နောက်တစ်ကြိမ်ဗုံးကြဲရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် အခြားတပ်စုများသည် သူတို့ဆိုင်ရာ နေရာများတွင် နေထိုင်နေကြလေသည်။ တချို့မှာ ပစ်ကွင်းကို ထိအောင် ကြိမ်တိုင်အောင် ပစ်ရသည်။ ရုတ်ခြည်းပင် သင်္ဘောတန်း

www.burmeseclassic.com

ကြီးမှ ကြီးမားသောပေါက်ကွဲသံများကို ကြားရသည်။ တိုက်ပွဲကား အရှိန်ရနေလေပြီ။ မီးလောင်ရာမှလည်းကောင်း ပေါက်ကွဲရာမှလည်းကောင်း ပေါ်ထွက်လာသောမီးခိုးများမှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်း ကောင်းကင်ပြင်ကို ဖုံးလွှမ်းနေတော့သည်။

ကျွန်တော်၏တစ်စုသည် ထပ်မံ၍ တစ်ကြိမ် ဖုံးကြရန် အရန်သင့်ဖြစ်နေပြန်သည်။ စစ်သင်္ဘောများထိ မှန်ပြောင်းနှင့်ချိန်ကြည့်ရာ ပေါက်ကွဲသံကြီးမှာ အရှိန်နည်းသောသင်္ဘောဖြစ်ကြောင်းကိုသိရပါသည်။ ယခုတိုင် မီးတောင်မီးလျှံကြီးများဖြင့် ပြင်းထန်စွာလောင်နေရာ ဤသင်္ဘောမှ မီးခိုးများသည် ကျွန်တော်ခုံးချမည့် နီဗားဒါးသင်္ဘောထိ ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ မီးခိုးများကွယ်နေသည် နီဗားဒါးကို ဖုံးရန်မှာ ထိမှန်ရန်မလွယ်ကူသဖြင့် အခြားသင်္ဘောတစ်စင်းကို ရှာရပြန်သည်။

ဘယ်ဘက်တန်း တတိယနေရာရှိ တင်နက်ဆီသင်္ဘောမှာ မီးလောင်ပြီးသားရှိနေ၏။ သို့သော် ဤအတန်းတွင်ပင်ရှိသော မေရီလင်သင်္ဘောမှာ နဂိုအတိုင်း ရှိနေသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဤသင်္ဘောသို့ ပစ်ကွင်းပြောင်း၍ချိန်ရန် အမိန့်ပေးပြီးလျှင် အမြောက်ဆန်

ကြားထဲသို့ တစ်ကြိမ် ထပ်မံဖြတ်ရပြန်လေသည်။ ထိုအခိုက် အရန်သင့်နေရန် အချက်ပေးပြီးလျှင် ဗုံးလွှတ်သူတို့ကို မြဲစွာကိုင်ရထားရသည်။ ရှေ့မှလမ်းပြလေယာဉ်ကို အထူးဂရုစိုက်၍ ကြည့်နေရသည်မှာ အသက်ရှူရန် မေ့တော့မလောက်ဖြစ်သည်။

လမ်းပြလေယာဉ်မှ ဗုံးကျသွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ ပိုင်းလော့များ၊ ရေဒီယိုသမားများက “ဖြုတ်” ဟု တစ်ပြိုင်နက်အော်ကြ၏။ ကျန်လူများက သူတို့များကို သွန်ချကြလေတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ကြမ်းပေါ်သို့ပစ်လွဲလိုက်ပြီး ချောင်းကြည့်ပေါက်မှနေ၍ ကျားကျသွားသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ ကျွန်တော်၏ လေယာဉ်မှ ဗုံး ၄ လုံးသည် တန်းစီ၍ဆင်းသွားကြ၏။ စစ်ကွင်းက အတော်ဝေးသေးရာ ရောက်မှရောက်ပါ့မလားဟု ထင်မိပါသည်။ ဗုံးသည် ဝေးသည်ထက်ဝေးသွားပြီး ဝေးခြင်းဖြည်းသေးသွားရာ မြင်ရာမှပျောက်သွားမည်စိုး၍ အသက်ပင် အောင့်ထားရ၏။ ရင်တလှုပ်လှုပ်နှင့် စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေရာ ဘေးပတ်လည်ကို မေ့လျော့နေမိသည်။ ဆီးစေ့ခန့်ထိအောင် သေးသွားပြီးနောက် နောက်

ဆုံးတွင် ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဖွေးခနဲဖြစ်ကာ သေးငယ်သော လျှပ်စစ်လက်ရောင်နှင့်အတူ မီးခိုးလုံးကို မြင်လိုက်ရလေသည်။

အမြင့်ခရီးဝေးမှကြည့်ရာ၌ အနီးကပ်၍လွဲသော ဗုံးများသည် တိုက်ရိုက်ထိမှန်သော ဗုံးထက်သိသာထင်ရှားသည်။ အနီးကပ်လွဲလျှင် ရေထဲသို့ကျသောကြောင့် ရေလှိုင်းဝန်းကြီးများကို ရှင်းလင်းစွာမြင်နိုင်၏။ ဤကဲ့သို့ ရေလှိုင်းဝန်း ၂ ခုနှင့် မီးပွင့် ၂ ခုမြင်လိုက်ရသောအခါ ကျွန်တော်သည် “နှစ်ချက်ထိတယ်ဟေ့” ဟုအော်ရင်း ကြမ်းပြင်မှ ထလိုက်၏။ ဤသေးငယ်သောမီးပွင့်မှာ ထိမှန်ကြောင်းသိရန် တစ်တည်းသော အရိပ်နိမိတ် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုဗုံးချပြီးကြသော လေယာဉ်များအား သင်္ဘောသို့ပြန်ရန် အမိန့်ပေးပြီးနောက် ကျွန်တော်လေယာဉ်မှာ မပြီးသေးသောတိုက်ပွဲများကို စောင့်ကြပ်အုပ်ချုပ်ရန်နှင့် အပျက်အစီးများကို စစ်ဆေးရန်နေရစ်ခဲ့သည်။

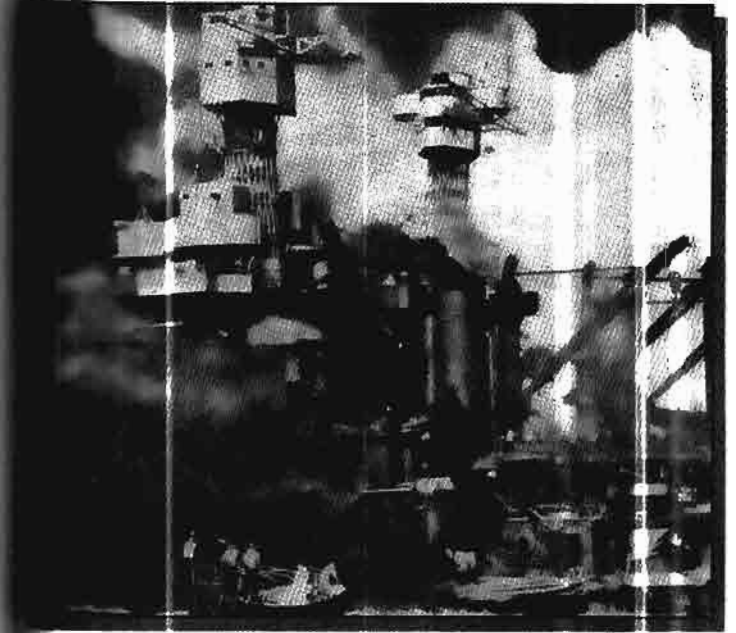
ကျွန်တော်၏လေသူရဲများအား လေယာဉ်ကွင်းအားလုံးပေါ်သို့ ဖြတ်၍ပျံသန်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏ တိုက်လေယာဉ်ပျံများသည် လေယာဉ်ကွင်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌ ဂျပန်တို့ ခုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီး သုံးစီး ဖျက်ဆီးခံရခြင်း (စစ်)။ ကက်ဆင်နှင့် ပင်ဆီဘေးနီးယား) မီးလောင်နေပုံ

မုလ်ဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ ခြံရပ်နက်တို့ ဖုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီး ကယ်လီဖိုးနီးယားပီးရလောင်နေပုံ

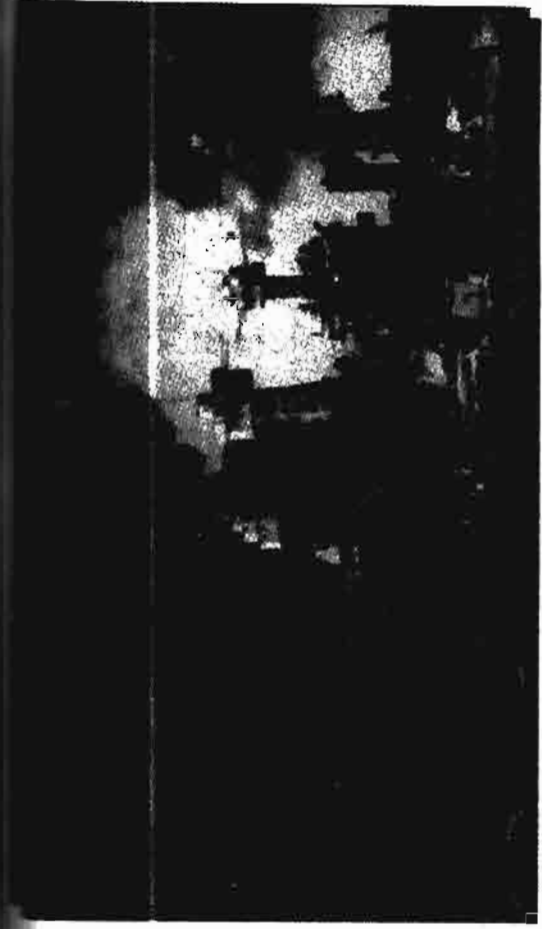
အိမ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးဝက်(၆)တန်းနီးယား
ပီးလောင်နေပုံ

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌ ဂျပန်တို့ဝံ့ကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီးများပျက်စီးနေပုံ

ပုဂံဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲအခေရီကန်စစ်သင်္ဘောကြီး ကယ်လီရီးနီယား
နွဲ့ထဲသို့နှစ်မြုပ်နေပုံ

ပုလဲဆိပ်ကမ်းထိုက်ပွဲ၌ ဂျပန်တို့ ဖုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကြီး များမီးလောင်ပျက်စီးနေပုံ

အတွင်း လှုပ်ရှားနေသော ရန်သူတို့ကို စက်သေနတ်ဖြင့်
အကာ သတ်သင်လျက်ရှိကြသည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းနှင့်
အနားတစ်ဝိုက်ကား အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင်
အောက်အစီးပရပွနှင့် ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီးနေလေပြီ။

ဖို့(ဒ်)ကျွန်း၏ အနောက်ဘက်တွင်ရှိသော စစ်
သင်္ဘောကြီး အူတာသည် တိမ်းမှောက်လျက်ရှိသည်။
ကျွန်း၏အခြားတစ်ဖက်တွင် ဝက်စဟရီးနီးယားနှင့် ဒို
ဇာဟိုးမား သင်္ဘောတို့သည် တိုပီဒီဒဏ်ကို မရှုမလှ
အောက်ရပြီး ဘေးဝမ်းများ ပြုတ်ထွက်နေလေသည်။ ၎င်း
အပြင် ပေါက်ကွဲ၍ ယိုဖိတ်ကျသော ဆိပ်လယ်ထဲတွင်
တစ်ဖက်စောင်းကြီး ဖြစ်နေကြသည်။ အရီဖိုနာသင်္ဘော
ကား ယမ်းတိုက်ခန်းပေါက်ကွဲထားသဖြင့် ကြည့်ချင်စရာ
ကောင်းအောင် ပျက်စီးနေသည့်ပြင် ဘေးတစ်ဖက်သို့
ပိတ်ကာ မီးအပြင်းလောင်လျက်ရှိသည်။

မေရီလင်သင်္ဘောနှင့် တင်နစ်ဆီသင်္ဘောများမှာ
ထည်း မီးစွဲလောင်လျက်ရှိသည်။ တင်နစ်ဆီမှ မည်းနက်
သော မီးခိုးလုံးကြီးများ ကောင်းကင်သို့ တန်းတက်နေ၏။
ပင်ဆိလ်ပေးနီးယား သင်္ဘောတစ်စင်းသာလျှင် သင်္ဘော

ကျင်းထဲတွင်ရှိသဖြင့် အတိုက်အခိုက်ဒဏ်မှ လွတ်ထွက်
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူး မူတာရာ ခေါင်းဆောင်သော
တိုပီဒိုလေယာဉ်များသည် သင်္ဘောများကိုမဲ၍ တိုက်ခိုက်
ကြသည်။ တိုပီဒိုမှူးဖြင့် တိုက်ရိုက်ထိမှန်ခံရသော သင်္ဘော
များမှာ နီဗားဒါး ၁ ချက်၊ ဝက်စ်ဗာဂျီးနီးယား ၉ ချက်၊
အိုကလာဟိုးမား ၁၂ ချက်၊ ကာလီဖိုးနီးယား ၃ ချက်
ဖြစ်လေသည်။

တိုပီဒိုလွတ်လေယာဉ်အချို့သည် ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်
ဘက်တွင် တိုက်ခိုက်ရန်သွားရာ အူတာသင်္ဘောကြီး
တစ်စင်းသာတွေ့ပြီး ၆ ချက်ထိမှန်အောင် ပစ်လွှတ်ခဲ့
သည်။ အခြားတိုပီဒိုလေယာဉ်များက ပင်ဆိလ်ဗေးနီးယား
သင်္ဘောဆီသို့သွားကြ၏။ သို့သော် ထိုသင်္ဘောမှာ သင်္ဘော
ကျင်းတွင်ရှိနေသည်ကို တွေ့သောကြောင့် တံတားနံရံ
၁၀၀၀ တွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော ခရုဇာသင်္ဘောနှင့်
ဖျက်သင်္ဘောများဆီသို့ ဦးလှည့်လိုက်ကာ တိုက်ခိုက်
ကြလေသည်။ ဤသင်္ဘောများကို တိုပီဒို ၅ ချက် တိုက်ခိုက်
ထိမှန်လေသည်။

တိုပီဒိုဖြင့်တိုက်ခိုက်ရေးသည် များစွာအောင်မြင်

သို့သော် အကြီးအကျယ်ပျက်စီးစေသည်ကို တွေ့ရ
သောအခါ ကျွန်တော်သည် အမေရိကန်တို့အပြင်တိုပီဒိုကို
အမြဲမိသည်။ သူတို့သည် ဘာမှပြင်ဆင်ခြင်းမရှိပေ။ တို
ပီဒို ဆီးကာရန် ပိုက်ကွန်များပင်ချထားခြင်းမရှိ။ မကြာမီ
ဘာလများက ကာဂိုရိုမာပင်လယ်အော်တွင် ပင်ပန်းကြီးစွာ
သွားကျင့်လာခဲ့ရပုံ၊ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိသော အလုပ်ကို ဇွဲသန်
သန်နှင့် ကြိုးစားသင်ကြားလာခဲ့ရပုံများကိုလည်း သတိရမိ
သည်။ ယခုသော် လုံ့လဝီရိယ ဇွဲနှင့် အပင်ပန်းခံခဲ့ရသော
အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို မျက်စိရှေ့တွင် ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်
တွေ့မြင်ရလေရာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သောပီတိဖြင့် ကြည်နူးမိ
တော့သည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေစဉ်က လေယာဉ်ဖြင့်အချိန်မီ
ချောက်လာနိုင်ခဲ့သော အမေရိကန်လေတပ်သားအချို့ကို
တွေ့ရသည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော်တို့က သူတို့ထက်
အဆများစွာ များပြားနေလင့်ကစား မတွန့်မဆုတ်သော
စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့အတွင်းသို့ အတင်းဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ကြသည်။ သူတို့တိုက်ခိုက်သော်လည်း များစွာ
အရာမရောက်လှ။ သို့သော် သူတို့၏ သူရသတ္တိမှာ

www.burmeseclassic.com

အံ့သြဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ ကျွန်တော်တို့လေသူရဲကောင်
ကပင် သူတို့၏ရဲစွမ်းသတ္တိကို မချိုးကျူးဘဲ မနေနိုင်

ပထမအသုတ် လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့၏ တိုက်ပွဲသည် တစ်နာရီခန့်ကြာပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ တိုက်
လေယာဉ်ပျံ ၃ စင်း၊ ကျွမ်းစိုက်ပုံးကြဲလေယာဉ်ပျံ တစ်စင်း
နှင့် တိုပီဒိုလေယာဉ် ၅ စင်းဆုံးရှုံးခဲ့၏။ ပထမအသုတ်
လေယာဉ်များပြန်သွားစဉ် ဒုတိယအသုတ်လေယာဉ် ၁၁
စင်းသည် ဗိုလ်မှူး ရှိမာဇာကီခေါင်းဆောင်ကာ ရောက်
လာခဲ့လေသည်။ သူတို့သည် ကဟုကူးအစွန်းသို့ ၈ နာရီ
၄၀ မိနစ်တွင်ရောက်၍ ၁၄ မိနစ်အကြာတွင် ပုံးကြဲတိုက်
ခိုက်ကြ၏။ သူတို့အလှည့်တွင် ပိုမိုများပြားလာသော
အမြောက်ဆန်များနှင့် ထူထပ်ပိတ်ဖုံးနေသောမီးခိုးများ
ကြားတွင် ခဲယဉ်းစွာ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

ဒုတိယအသုတ်တွင်ကား ကောင်းကင်တွင် စောင့်
ရှောက်တိုက်ခိုက်ရန် တိုက်လေယာဉ် ၃၆ စင်း၊ ဟစ်ဇာ
လေယာဉ်ကွင်းနှင့် ကန်နိုဟေ ရေတပ်လေယာဉ်စခန်း
တိုက်ရန် ရှိမာဇာကီကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်သော အမြောက်
လမ်းကြောင်းပုံးကြဲလေယာဉ် ၅၄ စင်း၊ စစ်သင်္ဘောများ

တိုက်ခိုက်ရန် ဗိုလ်မှူးအီဂူစာ ခေါင်းဆောင်သော ကျွမ်း
စိုက်ပုံးကြဲလေယာဉ် ၈၁ စင်း ပါဝင်လေသည်။

ဤလေယာဉ်များ ရောက်သောအချိန်ကား
ကောင်းကင်ပြင်တစ်ခုလုံး မီးခိုးများဖြင့် မည်းမှောင်နေပြီ
ဖြစ်ရာ ပစ်ကွင်းကိုမြင်ရန်ပင် အတော်ခဲယဉ်းနေလေပြီ။
အောက်မြေပြင်နှင့်သင်္ဘောများမှ လေယာဉ်ပစ်အမြောက်
များကလည်း သဲသဲမဲမဲခုခံနေကြလေပြီ။ သို့သော် ဗိုလ်မှူး
အီဂူစာသည် သူ၏ပုံးကြဲလေယာဉ်များအား ထူထပ်သော
အမြောက်ဆန်ကြားကို အတင်းတိုးဝင်ကာ လမ်းပြသွားလေ
သည်။ လေယာဉ်များသည် အမြောက်အပစ်နိုင်ဆုံးသော
သင်္ဘောကို ရွေး၍ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ထိုသင်္ဘော
များမှာ ပထမအသုတ်တိုက်ခိုက်စဉ်က ဒဏ်ရာ အနည်း
နည်းသာရထားသော သင်္ဘောများဖြစ်ကြသည်။ ဤနည်း
ဖြင့် ဒုတိယအသုတ် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပထမအသုတ်တိုက်
ခိုက်စဉ်က မပျက်စီးသေးသော ခရူဇာနှင့် ဖျက်သင်္ဘော
များကို အပျက်စာရင်း သွင်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ ဤဒုတိယ
အသုတ်တိုက်ပွဲမှာလည်း တစ်နာရီခန့်ကြာ၏။ သို့သော်
အသံများသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ အပျက်အစီး ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

လာသည်။ ဤအကြိမ်တွင် ကျွန်တော်တို့တိုက်လေယာဉ်
 ၆ စင်းနှင့် ကျွမ်းစိုက်လေယာဉ် ၁၄ စင်း ဆုံးရှုံးရလေသည်။
 ဒုတိယအသုတ် ဝမ်းကြွပြီး၍ ပြန်သွားသည်နောက်
 တိုင်အောင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကိုလှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး ဓာတ်
 ရိုက်ယူရန် ကျွန်တော်နေရပ်ခဲ့သည်။ ရန်သူအပျက်အစီး
 အောက်ပါအတိုင်းရေတွက်၍ရ၏။

စစ်သင်္ဘောကြီး ၄ စင်း မှာ လုံးဝမြုပ်နေ၏။
 စင်းမှာ ပြင်၍မရအောင် ပျက်စီးနေ၏။ အခြားသင်္ဘော
 များမှာလည်း အတော်များများ ပျက်စီးနေကြသည်။ ဇွဲဒီ
 ကျွန်းရှိ ရေယာဉ်ပျံစခန်းမှာ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်
 ပြီးလျှင် ဝိုးလားလေယာဉ်ကွင်းနှင့် အခြားလေဆိပ်မှာလည်း
 မီးလောင်နေကြသည်။

ဤမျှထက် ပိုမိုစုံလင်အောင် အကဲခတ်ရန်မှာ
 မီးခိုးများထူထပ်လွန်းသဖြင့် မလွယ်ကူပေ။ လေယာဉ်ကွင်း
 အပျက်အစီးမှာ ခန့်မှန်းရန်ခက်ခဲ၏။ သို့သော် ကွင်းထဲ
 လေယာဉ်များမှာ သုံး၍မရနိုင်တော့ပေ။ ကျွန်တော်
 လေယာဉ်သည် ၃ နာရီကြာမျှ ကောင်းကင်ယံတွင်ရှိနေ
 ရန်သူလေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းမျှမတွေ့ရပေ။ ကျွန်းပေါ်

ယာဉ်အင်အား တစ်ဝက်မျှဆုံးရှုံးလိမ့်မည်ဟု ထင်ရ
 သည်။ မထိမခိုက်ဘဲ ကျန်နေသေးသော လေယာဉ်ရုံ
 ကျန်နေသေးသဖြင့် လေယာဉ်အကောင်းများလည်း
 ကျန်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်ရပေသည်။

ကျွန်တော်သည် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောသို့ပြန်ရန်
 ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ရန်သူအပျက်အစီးများကို
 တောလာခဲ့သည်။ အတွေးနယ်တွင် မေ့မြောနေခိုက်
 ပျံသန်းနေသော တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းကို ဘေး
 တွင် ရုတ်တရက်မြင်လိုက်ရာ အမှတ်မဲ့ဖြစ်၍ လန်ဖျပ်
 သွင်းလိုက်သည်။ အသေအချာကြည့်လိုက်မှ အတောင်ပံပေါ်
 သွင် “တက်နေ” အမှတ်အသားကိုမြင်ကာ ဇူအိကာက
 အစားတိုက်လေယာဉ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။
 အသုတ်က ကျန်ရစ်ခဲ့သော လေယာဉ်ဖြစ်ဟန် ရှိ၏။
 ဤတွင် အခြားလေယာဉ်များလည်း ကျန်ရှိနေလေမည်
 တော့ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်မိကာ ကျွန်တော်၏ လေသူရဲ
 အား တွေ့ရန်ချိန်းဆိုထားသော ဆုံရပ်နေရာသို့ မောင်း
 အိန်ပေးလိုက်ရသည်။ မှန်ပါသည်။ အခြား ကျန်နေ
 သော လေယာဉ်တစ်စင်းကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့

ကိုမြင်မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပျံ့သန်းလိုက်ပါ လာခဲ့သည်။

တိုက်လေယာဉ်များသည် ပင်လယ်ပြင်ခရီးသည် ပျံ့သန်းရန် အလွန်ခဲယဉ်းပေသည်။ သူတို့တွင် ထမင်းကြောင်းချိန်ဆရာဖွေရန် လိုအပ်သောကိရိယာ အစုံအတင်မပါပေ။ ထို့ကြောင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းကိစ္စပြီးသောအခါ ဗိုလ်လေယာဉ်ကြီးများသည် သတ်မှတ်ထားသော နေရာစောင့်ဆိုင်းကာ တိုက်လေယာဉ်များကို ရှေ့ဆောင်၍ လာရန် စီစဉ်ထားရသည်။ ဤတိုက်လေယာဉ် ၂ စင်း ရှေ့ဆောင်မည့်လေယာဉ်များနှင့် လွဲနေပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရှိ၏။ ကံအားလျော်စွာ ကျွန်တော်လေယာဉ်နှင့်တွေ့သဖြင့် သင်္ဘောစခန်းသို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက်ကြလေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တိုက်သင့်ပါသလော

ကျွန်တော်တို့လေယာဉ်သုံးစီးသည် အာကာသ၌ နောက်ဆုံးပြန်ရောက်လာသော လေယာဉ်များဖြစ်ရာ ဤအချိန်တွင် အခြားလေယာဉ်တို့သည် ဆီထပ်ထည့်ပြီး

ဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို အနီးကပ်ကြီးကြပ်ခဲ့သည့် ပထမလေတပ်တော်၏ တပ်မှူးချုပ် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချူအိချိနာဂူပို

ဗိုလ်မှတ် (၂) လေယာဉ်တင်အုပ်စု၏ တပ်မှူး ဗိုလ်ချုပ်တာမွန်ယာမာဂုဗျို

ဗိုလ်မှတ် (၂) လေယာဉ်တင်အုပ်စု၏ တပ်မှူး ဗိုလ်မှူး ဦးဂီဟာယိုမူရာတာ

ထက်နက် ထပ်မံတပ်ဆင်ပြီးဖြစ်ကာ လေယာဉ်ပြေး
 ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် စိတန်းရှိနေကြလေပြီ။ သူတို့သည် ထပ်မံ
 တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အရန်သင့်ရှိနေကြသည်။ လေယာဉ်
 ဘေးမှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း ကျွန်တော့်အား မာလိန်စင်သို့
 ခေါ်သဖြင့် တက်သွားရာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူမိုနှင့် စစ်ဦးစီး
 အရာရှိများကို တွေ့ရလေသည်။ သူတို့သည် နောက်တစ်
 ကြိမ် ထပ်မံ တိုက်ပွဲဆင်သင့် မသင့်ကို အပြင်းအထန်
 ဆွေးနွေးနေကြသည်။ ကျွန်တော် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း
 အပျက်အစီး အခြေအနေ အကြောင်းစုံကို မေးကြ၏။

“ကျွန်တော်မြင်ခဲ့ရတဲ့အတိုင်းဆိုရင် စစ်သင်္ဘော
 ဦး ၄ စင်းမြုပ်သွားတယ်။ တစ်စင်းက ချက်ချင်းမြုပ်ပြီး
 ထစ်စင်းက ဖောက်ထိုးဖြစ်နေတယ်။ ၂ စင်းကတော့
 ထပ်ဖြည်းဖြည်းနိမ့်ဆင်းနေတော့ အခုဆို လုံးလုံးမြုပ်သွား
 လောက်ပြီ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူမိုသည် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာဖြင့်
 “ဒီလိုဆို ဒို့မျှော်လင့်တဲ့အတိုင်း အောင်မြင်တယ်
 ထို့ ဆိုနိုင်တာပေါ့”

ဟုပြောလေသည်။

ထို့နောက်လေယာဉ်ကွင်းနှင့် လေယာဉ်စခန်းများ၏ အပျက်အစီးကို ဆွေးနွေးကြရာတွင် ကျွန်တော့်ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

“တစ်ခုလုံး ခြုံပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့တိုက်ခဲ့တာ လေယာဉ်စခန်းတွေ အပျက်အစီးအတော်များတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကုန်ပျက်ကျန်ရစ်တယ်လို့တော့ မပြောနိုင်ဘူး။ နောက်ထပ်ပစ်ခတ်ရာတွေ အများကြီးကျန်သေးတာပေါ့။ ဒီတော့ နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်တိုက်ဖို့ ကျွန်တော်တောင်းဆိုပါတယ်”

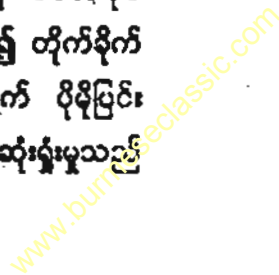

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမို၏ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက် ထပ်မံတိုက်ရန်မတိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ရန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမို၏ တာဝန်ဖြစ်ရာ မည်သည့်အချက်အလက်များကို အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်ကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ မသိကြပေ။ သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရေတပ်စစ်ဆင်ရေးဝိဇ္ဇာများက များစွာဝေဖန်ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ရေတပ်ရာဇဝင်ဆရာများအတွက်

သည် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ် အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုမှာ ၁၉၄၄ ခု၊ ဇူလိုင်လအတွင်း အမေရိကန်တပ်များ မာရီယာနာကျွန်းကို တိုက်ရောက်သိမ်းပိုက်စဉ်က ကွယ်လွန်ရှာလေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမို၏ အကြောင်းပြချက်များကို ဖော်ပြထားသော နယ်တမ်းတစ်ခုရှိရာ ကျွန်တော် သိရသလောက်မှာ အောက်ပါအချက်တို့ ပါဝင်လေသည်။

ပထမတိုက်ခိုက်ရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်သလောက် အပျက်အစီးများ ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ထပ် တိုက်ခိုက်လျှင် အပျက်အစီးများ အထူးတလည် ထပ်မံပိုမိုလာလိမ့်မည်ဟု မယူဆနိုင်။

ကျွန်ုပ်တို့၏လေယာဉ်များက အငိုက်တွင် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်ကိုပင် ရန်သူသည် ချက်ချင်း ပြန်လှန်ပစ်ခတ်နိုင်သေးသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်သွား၍ တိုက်ခိုက်လျှင် ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်း ယခုထက် ပိုမိုပြင်းထန်လာမည် ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆုံးရှုံးမှုသည်

ထပ်မံရရှိမည့် အောင်မြင်မှုနှင့် မမျှအောင် ကြီးမားပေလိမ့်မည်။

၃။ ကြားဖြတ်ဖမ်းယူသော သတင်းများအရ ရန်သူလက်တွင် တိုက်ခိုက်နိုင်သော လေယာဉ် ပျံ အကြီးစား ၅၀ ရှိသေးသည်ဟုသိရသည်။ ၎င်းပြင် ရန်သူ၏ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောများ၊ ခရုစာ သင်္ဘောများနှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောများ အဘယ်မှာ ရှိနေသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အတိအကျမသိ။

၄။ မြေပေါ်လေယာဉ်ကွင်းရှိ အခြေစိုက်လေယာဉ် များ၏ တိုက်ခိုက်ရေး နယ်နိမိတ်အတွင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်၍ နေရေးသည်အကျိုး ထက် အပြစ်ကများနေသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လေကြောင်းထောက်လှမ်းမှုများ မှာ များစွာ နယ်ကျဉ်းသောကြောင့်လည်း ဤရပ်တန့်စခန်းတွင် ကြာရှည်နေ၍ မသင့် တော်ပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ သုံးသပ်ချက်မှာ အထက်ပါအတိုင်း

ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်သည် နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မံတိုက်ခိုက် ရေးကို တတ်နိုင်သလောက် တိုက်တွန်းပြောဆိုပြီးပြီ။ ဆုံးဖြတ်ရန်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနာဂူမို၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကား နောက်ထပ်မံတိုက်တော့ဘဲ အမြန် သွည်၍ ပြန်ကြရန်ဖြစ်သည်။ ချက်ချင်းပင် သင်္ဘော ဘားလုံးသို့ အလံများတင်ကာ အချက်ပြအမိန့်ပေးပြီးလျှင် ခြောက်စူးစူးသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ ဂျပန်ဘုရင့် ရေတပ် စတော်ကြီးမှ အမေရိကန်တို့၏ ပုလဲဆိပ်ကမ်းနှင့် ပစ်ဖိတ် ရေတပ်ကြီးအား လက်ဦးမှုရယူကာ လေကြောင်းမှ ဝင် ချောက်ချေမှုန်းခဲ့ကြပါသည်။

အခန်း (၃)
ယာမာမိုတို၏တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှု

ဦးစီးသော ယာမာမိုတို

ဤစာအုပ်ငယ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုသည် အဓိကကျသော အခန်းကဏ္ဍက ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယာမာမိုတို၏ ကွပ်ကဲမှုများကို သုံးသပ် ဖော်ပြသွားပါမည်။

ပထမဦးစွာ ယာမာမိုတို၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် ဆက်ဆိုင်သော အချက်အချို့ကို ထုတ်နုတ်တင်ပြပါမည်။

သို့မှသာ ယာမာခိုတို၏ ကွပ်ကဲမှု အဘယ်ကြောင့် ကောင်းမွန်ရသည်ကို သိကြမည်ဟု ထင်မြင်ယူဆပါသည်။

ယာမာခိုတိုသည် ဂျပန်လူမျိုး ကျောင်းဆရာတစ်ဦး၏ သားဖြစ်၍ အထက်တန်းစားမျိုးရိုးက ဆင်းသက်လာသူမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် စာကြိုးစားခဲ့၏။ ဘုရင့်စစ်တက္ကသိုလ်တက်ရောက်သောအခါ၌လည်း ထိပ်တန်းက ထူးချွန်မှုအောင်မြင်လာခဲ့သူဖြစ်၏။ ဗိုလ်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်း ရေထဲမတော်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရရာ ရုရှား ဂျပန် စစ်ကာလနှင့် တိုက်ဆိုင်နေသဖြင့် စစ်မြေပြင်သို့ ချက်ချင်းလိုက်ပါရ၏။ စူရှီမာရေလက်ကြားတိုက်ပွဲကြီး၌ ရုရှားအမြောက်အမြားကြောင့် ဘယ်လက်နှစ်ချောင်း ထိမှန်ဒဏ်ရခဲ့သော်လည်း တိုက်ပွဲပြီးသည်အထိ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့၏။ ငယ်စဉ်ကပင် ရဲရင့်ပြတ်သားသောစိတ်ဓာတ်ကို ယာမာတို့ ပြသနိုင်ခဲ့၏။

စစ်မြေပြင်ကို နှစ်သက်သူဖြစ်၍ အိမ်ထောင်ဖော်အဖြစ် ရိုးသားသော တောသူတောင်သားထဲမှ မိန်းကလေးကို ရွေးချယ်ခဲ့ပြီး ပင်လယ်ပြင်တွင် နှစ်ရှည်လများ နေထိုင်နိုင်သူဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ပြုသည့်အချိန်၌ အသက်

နှစ် ၅၅ ခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။ မိသားစုထက် တာဝန်ကိုသာ ဦးစားသူပါပင်။

ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန် ကျောင်းဆရာနှင့် ဆောင်ခဲ့ဖူးပြီး အသက်ကြီးသောအခါ အမေရိကန် ဟားဆစ် ယူနီဗာစီတီတွင် အဆင့်မြင့်နည်းပညာများကို သင်ကြားခဲ့ပြီး ဝါရှင်တန်တွင်လည်း စစ်သံမှူး လေးနှစ်ခန့် ဆန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သောကြောင့် အမေရိကန်တို့အကြောင်း တွင်းသိ အစင်းသိဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ရေတပ်မတော်တွင် ရာထူးကြီး လက်ခံရသောအခါ နှစ်လည်း တီထွင်မှုအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ခဲ့၏။ Betty ကြိုလေယာဉ်နှင့် Zero တိုက်လေယာဉ်များကို ပုံစံထုတ်တည်ဆောက်ခဲ့၏။ အမြဲမပြတ် စစ်တိုက်နိုင်ရေးနှင့် မှန်ဘုရင့်ရေတပ်မတော် ခေတ်မီတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာရေးအတွက် ကြိုးစားဆောင်ရွက်နေခဲ့သူဖြစ်လေသည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခံခဲ့ရသည့်အခါ လပေါင်းအတော်ကြာပင် စီမံချက်ကို ရေပက်ဆင်အောင် စေ့စပ်သေချာစွာ ရေးဆွဲခဲ့၏။ သို့သော် ဤစီမံချက်၏စွမ်းဆောင်နိုင်မှုအပေါ် အချို့သော ဗိုလ်ချုပ်

www.burmeseclassic.com

ကြီးများက သံသယဝင်ကြသည်။ အမေရိကန် ပစိဖိတ် ရေတပ်ကြီးသည် တိုက်ခိုက်မည့်နေ့တွင် ဆိပ်ကမ်း၌ မနေလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ဟာဝိုင်ယံကျွန်းသို့ သွားမည်ခရီးမှာ အလွန်ဝေးကွာလွန်းလှသဖြင့် ချီတက်နေစေရန်သူတွေ့ရှိသွားမည်ကိုသော်လည်းကောင်း စိုးရိမ်ပူပန်ကြလေသည်။ ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည့် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး နာဂူမိုသည် ပင် ဤစီမံချက်ကို လက်ခံခဲ့သူမဟုတ်ချေ။ ဤသို့ ချေစီမံချက်အပေါ် ဝေဖန်ကြသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုက အောက်ပါအတိုင်း အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ပြင်သားစွာ ပြောခဲ့လေသည်။

“ဟိုနီလူလူမှာရှိတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ထောက်လှမ်းပေးတာဝန်ခံဟာ ဒီစစ်ဆင်ရေးကို အောင်မြင်အောင် သတင်းတွေပို့ပြီး စွမ်းဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် အာမခံပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့တစ်တွေက ကျုပ်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သဘောမတူဘူး ခွင့်မပြုဘူးဆိုလျှင် ကျုပ် ဒီရာထူးထုနုတ်ထွက်ပါမယ်”

အောင်ရာသောအကြောင်းကြီးများနှင့် ချိန်ထိုးနှိုင်းယှဉ်နှိုင်းခြင်း

ယာမာမိုတို၏တိုက်ပွဲ ကွပ်ကဲမှုကို စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများနှင့် ချိန်ထိုးနှိုင်းယှဉ်နှိုင်းသုံးသပ်ခြင်းသွားပါမည်။

(က) ရည်ရွယ်ချက်တိကျနိုင်မြဲခြင်း။
 ယာမာမိုတိုသည် အမေရိကန်များနှင့် စစ်တိုက်လိုသည့်စိတ် မရှိသော်လည်း မလွှဲမရှောင်သာဘဲ စစ်ပြုရန် ကြုံလာသည့်အခါ အမေရိကန်တို့၏ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကို လက်စတုံးချေမှုန်းရန် သို့မဟုတ် အင်အားချိနဲ့သွားရန် စီမံခဲ့၏။ ဤအစီအမံအတိုင်း တိကျစွာလည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို လုံးဝ မစွန့်လွှတ်ခဲ့ချေ။

(ခ) ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်ရှိခြင်း။
 ဂျပန်တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့၏ ရည်မှန်းချက်သို့ ချီတက်နေစဉ် စေ့စပ်ဆွေးနွေး

www.burmeseclassic.com

မှုအောင်မြင်ပါက အခြေပြုသည့်ပြန်လှူငွေ
ညွှန်ကြားခဲ့၏။ တိုက်ပွဲဝင်ရာ၌ အင်
ဖမ်းနိုင်ရေး ကြိုးစားရန်နှင့် အငိုက်
တစ်နည်းတစ်ဖုံ ဆောင်ရွက်ရန် နည်း
လမ်းများ ချမှတ်ပေးခဲ့လေသည်။ ငြိမ်း
လွယ် ပြင်လွယ်ဖြစ်အောင် စီမံ
လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

(ဂ) လှုပ်ရှားမှုကောင်းမွန်ခြင်း။

ယာမာမိတို့သည် သူ၏ချေမှုန်း
တပ်ဖွဲ့၌ လေယာဉ်တင်သင်္ဘော၊
သင်္ဘော၊ ခရုဇာသင်္ဘော၊ ဖျက်သင်္ဘော
ရေငုပ်သင်္ဘော စသည်တို့ကို အချို့
ကျ ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းပေးကာ လှုပ်
ရှားမှုကောင်းမွန်အောင် စီစဉ်
လေသည်။

(ဃ) လုံခြုံမှုရှိခြင်း။

တိုက်ပွဲမဝင်မီ ယ အနုတ်တစ်ရက်
ပင် ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့များကို ကြိုတင်

လွှတ်ခဲ့သည်။ ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှုများ
ကို လုံးဝပိတ်ထားစေခဲ့သည်။ ပင်မတပ်ဖွဲ့
ကြီး လုံခြုံရေးအဖြစ် အရန်လေယာဉ်
အစီး ၄၀ ခန့်ကို အသင့်ထားရှိခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရပါသည်။

(င) သတင်းစုံစွာရယူခြင်း။

တိုက်ပွဲမဖြစ်မီ တစ်နှစ်ခန့်ကပင် ရေတပ်
အရာရှိဟောင်း တာကီအိုယိုရှိကာဝါကို
ဟိုနိုလူလူသို့ စေလွှတ်ပြီး ဒု-ကောင်စစ်
ဝန် တာဝန်ပေး၍ လိုအပ်သည့် မြေပြင်
သတင်းများကို အပြည့်အစုံ ရယူနိုင်ခဲ့
သည်။ ဟိုနိုလူလူကျွန်း ပုလဲဆိပ်ကမ်း
ကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်၍
ယူနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လိုအပ်သည့်
သတင်းအားလုံး ရယူနိုင်ခဲ့သည်။

(စ) အငိုက်ဖမ်းနိုင်ခြင်း။

အငိုက်ဖမ်းရာတွင် ရန်သူ မမျှော်လင့်
သော မိုင် ၃၀၀၀ ကျော်ရှည်လျားသည့်

မြောက်ဘက်အကျဆုံး ရေလမ်းခင်း
ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။ ပထဝီအင်္ဂါ
ဆိုနိုင်ပါ၏။ အချိန်ကိုလည်း တနင်္ဂနွေ
မနက် အမေရိကန်တို့ လုံးဝအိပ်စက်
အနားယူချိန်ကို ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။
အမေရိကန်တို့သည် ရုံးပိတ်ရက်များ
ခြေပစ်လက်ပစ် အနားယူတတ်ကြကြောင်း
ယာမာမိုတို ကောင်းစွာ သိ၏။ အချိန်
အတိုက်ရယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

(ဆ) တိုက်စစ်ဆင်စွမ်းခြင်း။

ယာမာမိုတို၏ အထူးတာဝန်တစ်ခု
တိုက်သင်္ဘောများ၊ တိုက်လေယာဉ်များ
ရေငုပ်သင်္ဘောများ အားလုံးပါဝင်
ရေပေါ်ရေအောက်နှင့် ဝေဟင်ပါတွေ
သုံးဖက်သုံးတန် တိုက်စစ်ဆင်စွမ်းကြောင်း
တွေ့ရပေသည်။

(ဇ) စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း။

တိုက်ပွဲဝင်လေသူရဲများ၊ ရေတပ်

များကို တရုတ်-ဂျပန်စစ်ပွဲ၊ ရုရှား-
ဂျပန်စစ်ပွဲမှ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် ဒေါင်
ဒေါင်မြည်စစ်သည်များကိုသာ ရွေးချယ်
ခဲ့လေသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း တိုက်ပွဲ
ဝင်မည့် စစ်သည်များကို မကြာခဏ
တွေ့ဆုံပြီး အားပေးစကား ပြောကြား၍
လိုအပ်သည်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့
လေသည်။ လေ့ကျင့်ရေးကိုလည်း တပ်မဲ့
တပ်ပါ အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရာ
တိုက်ပွဲဝင်စစ်သည်အားလုံး စိတ်ဓာတ်
ကောင်းမွန်သည်တို့ တွေ့ရှိရပါသည်။

(ဈ) အင်အားကြီးခြင်း။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲအတွက် လိုအပ်
သည့် လူ၊ လက်နက်၊ လေယာဉ်၊
ရေယာဉ်များကို အသုံးပြုခဲ့သော်လည်း
အနောက်တောင်ဘက် အာရှစစ်ဒေသ
အတွက်လည်း သင့်တင့်မျှတသော အင်
အားကို ချန်လှပ်ထားရှိခဲ့သည်အား နှိပ်စစ်

တွေ့ရှိရပါသည်။

(ည) ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း။
ယာမာမိုတို၏ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့
ပထမလေယာဉ်တင် တပ်တော် (F-
Air Fleet) မှ လေယာဉ်တင်အုပ်စု
သာမက ရေပြင်သွား သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့
ဖြည့်တင်းရေးတပ်ဖွဲ့၊ ရေငုပ်သင်္ဘော
တပ်ဖွဲ့ စသည်တို့ ပေါင်းစပ်ပါဝင်သည်။
သို့ရာတွင် ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းမှု ကောင်း
မွန်သဖြင့် လှိုင်းလေပြင်းထန်သည့် နိုင်း
၃၀၀၀ ကျော် ခရီးကြမ်းကို အောင်မြင်
စွာ ချီတက်နိုင်ခဲ့သည်။

(ဋ) အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု ကောင်းမွန်ခြင်း။
တိုက်ပွဲဝင်တပ်များအတွက် လိုအပ်သည့်
စက်သုံးဆီများ၊ ရိက္ခာများ၊ ခဲယမ်း၊
ကျောက်များ၊ ဆေးဝါးများကို လိုလေ
သေးမရှိ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်တင်းထားမှု
ပေးခဲ့လေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် တိုက်ပွဲဝင်

တပ်များနှင့်အတူ လိုက်ပါလိုသော်လည်း
အထက်ဌာနချုပ်က သူ့အား လိုက်ပါခွင့်
မပြုဘဲ ဟိရိုရှီးမားပင်လယ်အော်အတွင်း
ရှိ နာဂါတို စစ်သင်္ဘောကြီးပေါ်မှနေ၍
ကွပ်ကဲခိုင်းခဲ့လေသည်။

ဤဖော်ပြချက်များမှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ
အတွက် ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများပင်ဖြစ်ပါသည်။
ဤတိုက်ပွဲကြီးသည် ယာမာမိုတိုအပေါ်တွင်သာ လုံးဝ
နိမ့်တည်ခဲ့လေသည်။ သူ၏တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှု ကောင်းမွန်ခြင်း
ကြောင့်သာ ဤတိုက်ပွဲကြီးတွင် မျှော်မှန်းထားသည်ထက်
ဇာန်တို့ အောင်မြင်မှုရခဲ့သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်ခင်ဗျာ။

ဆက်လက်၍ ဤတိုက်ပွဲကြီး ဂယက်များကို ဖော်ပြ
သွားပါမည်။

အခန်း (၄)
ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲဂယက်နှင့်
ရွှေမြင်သုံးသပ်ချက်များ

တိုက်ပွဲဂယက်များ

ဂျပန်တို့သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်
နေ့ နံနက်တွင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အင်အားစွမ်း ဝံ့ကြဲတိုက်
ခိုက်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် ပါဝင်လာခဲ့၏။ ၁၉၄၅
ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဟိရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစက်မြို့များ
အနုမြူဝံ့ကြဲရပြီး ချင်းချက်မရှိ လက်နက်ချကာ အညံ့ခံ

ခဲ့ရ၏။ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသည့် အနုမြူဗုံးအင်္ဂါကို ဂျပန်တို့ မခံနိုင်ကြတော့။

အနုမြူဗုံးကြဲခံခဲ့ရသည်မှာလည်း ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၏ ဂယက်ဟုပင် မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပေသည်။ အမေရိကန်တို့သည် အလွန်အခဲမကျေစွာဖြင့် ဂျပန်တို့အား အနုမြူဗုံး ကြဲချခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဒါက Remote Causes ဖြစ်သည်။

Immediate Causes အနေဖြင့် အမေရိကန်တို့ဘက်မှ ပုလဲဆိပ်ကမ်း အတိုက်ခံရမှုကို စုံစမ်းစစ်ဆေးနေကော်မတီဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုကော်မတီမှ အမေရိကန်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များအတွင်း၌ ကြပ်မတ်မှုနှင့် ကွပ်ကဲမှု Command and Control လျော့ရဲခဲ့ကြောင်း၊ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းမှုများရှိခဲ့ကြောင်း ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိခဲ့၏။

ဥပမာ စစ်ရိပ်စစ်ငွေ သန်းနေသည့်တိုင်အောင် ဟာဝိုင်ယံကျွန်းရှိ အဆင့်အတန်းအားလုံး မြူးတူးပျော်ပါးနေကြခြင်း၊ ညစဉ်ညတိုင်း Night Club တက်ကောင်းတုန်းဖြစ်နေခြင်း၊ အခင်းဖြစ်ပွားသည့်နေ့က ဟာဝိုင်ယံ ရေအိစခန်းမှ ဂျပန်တိုက်လေယာဉ်အုပ်ကို နံနက် ၇ နာရီခန့်တွင်

တာဝန်ကျတပ်သားနှစ်ဦးမှ တွေ့ရှိသတင်းပို့သည်ကို တာဝန်ကျ အရာရှိလုပ်သူက အထက်သို့မတင်ပြခဲ့ခြင်း စသည်တို့ပါပေ။

ထို့ပြင် အခြားအချက်များလည်း အများအပြား ခန့်ဝါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် အထက်ပါကော်မတီ၏ သင်ခန်းစာ ဖော်ထုတ်ချက် ၂၅ ချက်အား ဆောလျင်စွာပြုစု၍ စစ်အတွင်းမှာပင် အမေရိကန် တပ်မတော်တစ်ခုလုံးသို့ ဖြန့်ဝေခဲ့ရလေသည်။

ဤအဖြစ်ဆိုးကြောင့် အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် လုံခြုံရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အမေရိကန်ဗဟိုထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီ (ခေါ်) စီအိုင်အေ Central Intelligence Agency အဖွဲ့ကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရ၏။ အလားတူပင် အမျိုးသားလုံခြုံရေးအေဂျင်စီ National Security Agency လည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

ထို့ပြင် ဤတိုက်ပွဲကြောင့် အမေရိကန်တို့သည် ဂျပန်ရေကြောင်းမှိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာနိုတို့ကို အထင်မသေးစွဲတော့ဘဲ အန္တရာယ်ပစ်မှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ယာမာမိတို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ်ထောက်လှမ်း
စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၃-ခုနှစ် ဧပြီ ဒုတိယပတ်၌
ဆော်လမွန်ကျွန်းစု တိုက်ပွဲကြီးအား ကွပ်ကဲနေသည့် ယာမာ
မိတို့၏ ခရီးစဉ်အား ဝှက်စာဖြင့်ပေးပို့ရာ အမေရိကန်တို့က
ဖော်ယူရရှိသွားခဲ့၏။ ဧပြီလ (၁၈) ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ယာမာမိတို့ လိုက်ပါလာသည့် ဂျပန်စစ်ဘက်ဖို့ဆောင်ရေး
လေယာဉ်ကို အမေရိကန်ကြားဖြတ် တိုက်လေယာဉ်များက
စောင့်ကြိုတိုက်ခိုက်ကြရာ ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိတို့
ကျဆုံးခဲ့ရလေတော့သည်။

အမေရိကန်တို့သည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီး
ရလဒ်ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိတို့အား ဤမျှထိ
သဲကြီးမဲကြီး ပစ်မှတ်ထားကာ မရအရ သုတ်သင်ရှင်းလင်း
ပစ်ခဲ့လေတော့သည်။

နိုင်ငံရေးကမ္ဘာတော်များ

ဤပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ပွဲကြီးကြောင့် အမေရိကန်
သမ္မတကြီး ရုစဗွဲနှင့် ဗြိတိသျှနန်းရင်းဝန်ကြီး ချာချီတို့

ဘုလားထိုင် လှုပ်သွားကြတော့၏။

ဂျပန်တွေက အင်္ဂလိပ်နဲ့ အမေရိကန်ကို စစ်တိုက်
တာမှာ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ မသိဘူးလား။

ဒီလို အင်္ဂါအတိုက်ခံရလောက်အောင် ညံ့ခွဲကြ
သလား။

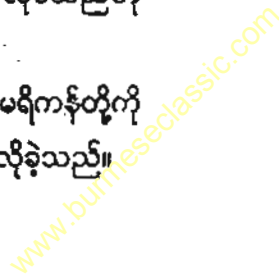
ရထားတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းတွေကို ပြည်သူ
တို့ အသိမပေးဘဲ ထိန်ချန်ခဲ့ကြတာလား။

ဒါ ဘာရည်ရွယ်ချက်လဲ။ အင်္ဂလိပ်က အမေရိကန်
တို့ စစ်ထဲဆွဲသွင်းတာလား။

ချာချီက ရုစဗွဲကို သူ့ခိုးသေဖော်ညှိတာလားဟု
ထားပေါင်းများစွာ မေးစရာဖြစ်လာခဲ့၏။

အင်္ဂလိပ်တို့က သူတို့တစ်နိုင်ငံတည်း အရှေ့ဖျား
တွင် စစ်မနိုင်နိုင်၍ အမေရိကန်ကို စစ်ထဲမပါပါအောင်
ဆုတ်သည်။ ချာချီက မလိမ့်တစ်ပတ်နှင့်လူလည်ကျ၍ ရုစဗွဲ
ကြီးအား အရှေ့ဖျား၌ စစ်တိုက်လာအောင် လှုပ်သည်ဟု
အများက ထင်ကြသည်။

တကယ်လည်း ချာချီအနေဖြင့် အမေရိကန်တို့ကို
စစ်ရေးမဟာမိတ်အဖြစ် အမှန်ပင် အားကိုးလိုခဲ့သည်။

“တကယ်လို့ ဂျပန်က ကျွန်ုပ်တို့ကိုတိုက်ခိုက်ခဲ့ရင် မဟာမိတ်အမေရိကန်များက ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ဝင်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။ အမေရိကန်တွေက မကူဘူးဆိုရင် ဒတ်(ချ်)ရဲ့ အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစုကိုသာ အရှေ့တောင်အာရှက ဗြိတိသျှအင်ပါယာတွေကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကာကွယ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ဂျပန် ကျူးကျော်မှုကြောင့် အမေရိကန်တွေ စစ်ထဲဝင်လာလျှင် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုပေမည်”

ဟု အထက်ပါအတိုင်း ဗြိတိသျှနန်းရင်းဝန်ကြီးချုပ်ချီက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီးမဖြစ်မီ ဗြိတိသျှတို့က အမေရိကန်တို့အား အောက်ပါ စစ်သတင်းများ ပေးပြီး အမေရိကန်တို့အား စစ်ထဲသို့ ပါဝင်လာအောင် သွေးဆောင်ခဲ့ကြသည်။

(က) ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ မတိုင်မီ ရက်အနည်းငယ်ထဲ ဗြိတိသျှထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့များနှင့် ထေကြောင်းကင်းထောက် သတင်းများအရ လန်ဒန်မှ ဝါရှင်တန်သို့ ဂျပန်သည် ရေကြောင်းချီတပ်ဖြင့်

မလေးကျွန်းဆွယ်ကို တိုက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကရာကျွန်းဆက် (Kra Isthmus) ၌ တပ်များ ကမ်းတက်ဖွယ်ရှိကြောင်း အင်ဒိုချိုင်းနားသို့ ဝင်ရောက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြောင်း စသည်သတင်းတို့အား ပေးပို့ခဲ့သည်။

(ခ) ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲမဖြစ်မီ တစ်ရက်အလို၌ လန်ဒန်မှ ဝါရှင်တန်သို့ အောက်ပါသတင်းကို ထပ်မံပေး ပို့ခဲ့ပြန်သည်။

ခရုဇာသဘော (၈)စီး၊ ဖျက်သဘော အစီး (၂၀) နှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးရေယာဉ် (၃၈) စီး ပါဝင်သော ဂျပန်ရေတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် အင်ဒိုချိုင်းနားမှ ယိုးဒယားပင်လယ်ကွေ့ကို ဖြတ်သွားကြောင်း၊ အခြားအင်အားကြီးမားသော ဂျပန်ရေတပ်ဖွဲ့ကြီး တစ်ခုသည်လည်း သီးခြားတာဝန်နှင့် ပစ်ဖိတ်ပင်လယ်ပြင်တွင် ရောက်ရှိနေကြောင်းတို့ဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းများကြောင့် အမေရိကန်တို့သည် ဗြိတိသျှများကို စစ်ရေးဆိုင်ရာ ကူညီပံ့ပိုးမှုများပြုလုပ်ခဲ့၏။

ဖျက်သင်္ဘောအစီး (၅၀) ကို ငြိတိန်သို့ အခမဲ့ပေးခဲ့သည်။
ဂျာမန်ရေငုပ်သင်္ဘောများကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင်ရေး
အတွက် ရေငုပ်သင်္ဘောဆိုင်ရာ အကြံပေးအဖွဲ့ကို ငြိတိန်
သို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ အခြားစက်မှုလက်မှုနှင့် ဘဏ္ဍာရေး
ပံ့ပိုးမှုများကိုလည်း အမေရိကန်သမ္မတ ရုစဗဲမှ ဆောင်
ရွက်ခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ဤစစ်ပွဲကြီးတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲနိုင်ရန်
အတွက် သမ္မတရုစဗဲတစ်ဦးတည်း၏ ဆန္ဒတစ်ခုတည်းနှင့်
ဆောင်ရွက်၍ မရပါချေ။ အမေရိကန် တစ်နိုင်ငံလုံး၏
ထောက်ခံမှုရရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ လောလောဆယ်
အမေရိကန်တို့စိတ်ထဲတွင် ဥရောပ၌ဖြစ်နေသော စစ်ကြီး
သည် သူတို့နှင့်မသက်ဆိုင် အမေရိကန်၏အကျိုးစီးပွားနှင့်
သော်လည်းကောင်း၊ လုံခြုံရေးနှင့်သော်လည်းကောင်း မပယ်
သက်ဟု ခံယူထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန် လက်
နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ တိုးချဲ့ပေးရန် စက်လက်နက်ပစ္စည်း
များအတွက် ဘဏ္ဍာငွေတိုးမြှင့်ပေးရန် သမ္မတ၏ တင်ပြ
ချက်ကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်က ပယ်ချခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ သမ္မတသည် ဂျပန်နိုင်ငံနှင့် စစ်ဖြစ်ရ

တို့ကို မျှော်လင့်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲ
နိုင်ရန်အတွက် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အတိုက်ခံခဲ့သည်ဟု
အသိပေးသူများပင် ရှိခဲ့ပေသည်။

ဤသည်မှာ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်တို့နှင့်ဆိုင်သော
စစ်ရေးဂယက် ဖြစ်၏။

ဂျပန်တို့ဘက်မှာမူ အလစ်အငိုက်ယူကာ တိုက်ပွဲ
စခဲ့သဖြင့် နာမည်ပျက်ခဲ့ရသည်။ စစ်ရှုံး၍ အကြွင်းမဲ့
တစ်နက်ချရသောအခါ ဤကိစ္စများအတွက် တာဝန်ရှိသူ
များနှင့်အတူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ကို အပါအဝင် ဂျပန်
တပ်တန်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး (၁၄) ယောက်အား မဟာမိတ်တို့၏
အဖမ်းခံရစေရန်က သေဒဏ်စီရင်ခဲ့ပေသည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို အမေရိကန်တို့က Sneak
Attack ချောင်းရိုက်ပွဲဟု သမုတ်ခဲ့၏။

ဤတိုက်ပွဲကိုစီစဉ်သူ ဂျပန်ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်
ကြီး ယာမာမိုတိုအနေဖြင့် စစ်ကြေညာချိန်နှင့် ပုလဲ
ဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ စတင်ချိန် တစ်ချိန်တည်းဖြစ်ရန် စီစဉ်

ဂျပန်အစိုးရ၏ စစ်ကြေညာသည့် အကြောင်းကြား

www.burmeseclassic.com

စာကို ဟိုနီလူလူစံတော်ချိန် မနက် (၈)နာရီ (၅၀) နီးနီး
 ဝါရှင်တန် စံတော်ချိန် နေ့လယ် (၂)နာရီ (၂၀) မိနစ်
 ဂျပန်သံအမတ်ကြီးက အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး
 ဌာနသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ပေးပို့ခဲ့သည်။ သံအမတ်ကြီး
 သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တိုကျိုက ညွှန်ကြား
 သည့်အချိန်ထက် တစ်နာရီခွဲတိတိ နောက်ကျပြီးမှ ထို
 ကို ပေးပို့နိုင်ခဲ့၏။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ချိန်မှာ ဟို
 လူလူ စံတော်ချိန် မနက် (၇) နာရီ (၅၅) မိနစ်ဖြစ်
 စစ်ဖြစ်ချိန်က စောနေ သည်။ ထို့ကြောင့် အလစ်ဝင်တိုက်
 သည့်သဘော သက်ရောက်သွား၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာဆု
 တို့ စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း စစ်ကြေညာသည်စာ
 အမေရိကန်တို့လက်ထဲ အချိန်မီရောက်ရှိသွားပါက ဟို
 လူလူစံတော်ချိန် မနက် (၇) နာရီ မိနစ် (၂၀) ၌ စစ်
 ကြေညာပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ချိန်ကိုက်မကြေ
 တော့ဘဲ လွဲချော်သွားခဲ့တော့၏။

ယခုလို လွဲချော်သွားသည့်အတွက် အမေရိကန်
 အကြောင်း နောကြေနေအောင်သိသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
 ယာမာမိုတိုက ...

“ငါတို့တော့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ကျားကြီးကို သွားနှိုး
 နှိပ်ပြီဟေ့”

ဟု စိတ်မသက်မသာဖြင့် ဆိုခဲ့လေသည်။

သုံးသပ်ချက်များ

တိုက်ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်ပွားပါက အရှုံးအနိုင် သုံးသပ်
 ဖြစ်၏။ ထိုသို့သုံးသပ်ရာ၌ ...

“ရည်စိတ်စစ်အင်လှုပ်တိုက်ဆင် ပြောင်းပြင်ပူးလုံ
 သင်းစုံ တစ်ဖုံငိုက် အုပ်ခေါင်ကချုပ်”

ဟူသော စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများ
 နှိုင်းချိန်ထိုး သုံးသပ်ကြလေသည်။ ဦးစွာပထမ ဂျပန်တို့
 ကံအား ရှုမြင်သုံးသပ်ထားမှုကို ဖော်ပြပါမည်။

အိုအိုအေပေါ်သုံးသပ်ချက်

ဤတိုက်ပွဲကြီးအောင်နိုင်ရေးအတွက် ဂျပန်တို့သည်
 ကံပါစစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးများအတိုင်း
 အောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

(က) ရည်ရွယ်ချက်တိကျခိုင်မြဲခြင်း

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာရ်တို့သည် မူလက အမေရိကန်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုစိတ်မရှိသော်လည်း တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက်ရမည့်အခြေအနေ ကြုံလာသောအခါတွင် သူ့စီမံကိန်းကို လက်မခံက ရာထူးမှ နုတ်ထွက်မည်အထိ ပြတ်သွားဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ သူ့ရည်ရွယ်ချက်မှာ အမေရိကန်ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကို အင်အားဖမ်း၍ လုံးဝချေမှုန်းဝင်အောင် (သို့မဟုတ်) လုံးဝအင်အားချည့်နဲ့ သွားစေရန်ဖြစ်ရာ အတိုင်း တသွေမတိမ်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ စစ်အစမှာပင် အမေရိကန်ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကြီးမှာ အတကယ် အင်အားချည့်နဲ့ ဆုတ်ယုတ်သွားခဲ့ပေသည်။

(ခ) မြောင်းလွယ်မြင်လွယ်ရှိခြင်း

ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကြီး ဟာဝိုင်ယံကျွန်းသို့ ခိုအောင်းနေစဉ် အမေရိကန်နှင့် သံတမန်ရေးပြေပြစ်၍ ပြန်ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်စေ၊ ရန်သူက တွေ့ရှိသွားလျှင်ဖြစ်စေ ပြန်လှည့်လာစိမ့်ခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် လုပ်နည်းအပိုင်း၌လည်း အင်အားရလျှင်တစ်မျိုး အင်အားမရလျှင်တစ်မျိုး ပြောင်းလွယ်

ထွယ်ဖြစ်အောင် သတ်မှတ်ပေးလိုက်ကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

(ဂ) လှုပ်ရှားလွယ်ကူခြင်း

ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့၏ ဗဟိုတိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ကြီး (Mian Body) တွင် လေယာဉ်တင်သင်္ဘော (၆)စီး ပါဝင်နေသော်ငြားလည်း တပ်ဖွဲ့ကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ပါဝင်သော စစ်သင်္ဘောကြီးများ၊ ခရုဒေသင်္ဘောများနှင့် ဖျက်သင်္ဘောတို့ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားပုံမှာ လျင်မြန်သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှား စစ်ကစားနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ဤအချက်ကြောင့် စွာစစ်၌ မစ်ဒဝေးကျွန်းကို ခရီးသွားဟန်လွှဲ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန်ပင် စီမံချက်၌ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

(ဃ) လုံခြုံမှုရှိခြင်း

ယ အနုတ် ၁ ရက်ကတည်းက အမှတ် (၆) ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့ကို ကြိုတင်စေလွှတ်ထားခြင်း၊ ချီစစ်တွင် ရှေ့ပြေးရေငုပ်သင်္ဘော (၃)စီးနှင့် ရှေ့ပြေးကင်းထောက်လေယာဉ်နှစ်စင်းကို ကြိုတင်စေလွှတ်ထားခြင်း၊ သင်္ဘော

www.burmeseclassic.com

များ စုစည်းကာတည်းက လေယာဉ်များ တိုက်ခိုက်ချိန်အထိ ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေးကို လုံးဝထိန်းချုပ်ထားခြင်း၊ တိုက်ခိုက်နေစဉ် လေယာဉ် (၃၉) စီးကို ဗဟိုတပ်ဖွဲ့တွင် လုံခြုံရေးနှင့် အရန်အဖြစ် ချန်ထားခဲ့ခြင်းတို့သည် လုံခြုံမှုအတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်များဖြစ်သည်။

(၁) သတင်းစုံစွာ ရယူခြင်း

တစ်နှစ်ကျော်ခန့်ကတည်းကပင် ရေတပ်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးကို ဟိုနိုလူလူသို့ စေလွှတ်ပြီး ဒုကောင်စစ်ဝန်အသွင်ယူ လှုပ်ရှားစေလျက် ရန်သူ့သတင်း အချက်အလက်များကို စေ့စုံစွာယူခဲ့သည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။

(၂) အငိုက်ပမ်းနိုင်ခြင်း

ရာသီဥတု ဆိုးဝါးပြင်းထန်လှ၍ ကုန်သွယ်ရေးကြောင်းလမ်းအဖြစ် မသုံးသော မိုင်(၃၀၀၀)ကျော် ရှည်လျားသည့်ခရီးကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်းသည် ရန်သူ လုံးဝမမျှော်မှန်းသော ပထဝီအငိုက်ရယူလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဦးဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကာလက ဟိုနိုလူလူ ဒုကောင်စစ်ဝန် တာဝန်ယူခဲ့သည့် ဘက်အိုယိုဂိုကာဝါ (သူလျှို့လုပ်၍ သတင်းအချက်အလက်များ တိုက်ခိုက်ပွဲတွင် ခြိမ်းခြောက်မှုအထိ အဆက်မပြတ် ပေးပို့ခဲ့သည်)။

မုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကာလက ဟိုနီလူလူ ကောင်စစ်ဝန် တာဝန်ယူခဲ့သည့်
အင်အိုကီတာ (သူသည်သူလျှို့ဝှက်အိုယိုရှိကာဝါ အမေရိကန်ကို၏လက်မှ
လွှတ်မြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်)။

ရာသီဥတုဆိုးဝါးချိန်နှင့် အမေရိကန်တို့ အနား
ယူသော တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်စောစောတွင် ဝင်ရောက်
ထိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ အချိန်အတိုက်ရယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ရန်သူအနားယူ ပေါ့ဆနေချိန်တွင် အံ့ကိုက်ဝင်
ထိုက်ခြင်းမှာ လူ့အတိုက်ရယူခြင်း ဖြစ်သည်။

(၁၁) တိုက်စစ်ဆင်နွှဲနိုင်စွမ်းရှိခြင်း

သာမန်အားဖြင့် ဂျပန်လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး
တစ်စီးတွင် တိုက်လေယာဉ်၊ တိုက်ခိုက်လေယာဉ်၊ ဗုံးကြဲ
လေယာဉ် စုစုပေါင်း အစင်း(၆၃)စီး၊ အပေါ့စားလေယာဉ်
ဆင် သင်္ဘောတစ်စီးတွင် စုစုပေါင်း (၂၄)စီး သယ်ဆောင်
သည်။ ဤအထူးအဖွဲ့တွင် သာမန်ထက်ပို၍ တင်ဆောင်
ထားသည်။ ထိုသို့ ပိုမိုတင်ဆောင်သဖြင့် လေယာဉ်
အရေအတွက် ပိုမိုများပြားလာကာ လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေး
တိုက်စွမ်းအား ပိုမိုကောင်းမွန်လာသည်။

တစ်ဖန် ရေပေါ်တိုက်ခိုက်ရေးအတွက်လည်း
စစ်သင်္ဘောကြီးနှစ်စီး၊ ခရုဇာ စစ်သင်္ဘောနှစ်စီး၊ အပေါ့
စား ခရုဇာတစ်စီးနှင့် ဖျက်သင်္ဘော(၁၆)စီးတို့မှာ အရေ

အတွက်အရရော၊ လက်နက်အမျိုးအစားအရပါ အဖော်
ဖက်မှ ပြည့်စုံနေသည်။ ထို့ပြင် ရေအောက် တိုက်ခိုက်
ရေးအတွက် ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကိုပါ ဖွဲ့စည်းပေး
လေရာ ဝေဟင်၊ ရေပြင်၊ ရေပေါ်၊ ရေအောက် သုံးဖက်
သုံးတန် တိုက်စစ်ဆင်နိုင်စွမ်းအား အပြည့်အဝ ရှိ
ပေသည်။

(၈) စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း

သင်္ဘောသားများ၊ လေသူရဲများသည် အဖော်
ဖက်မှ ပြည့်ဝသော လေ့ကျင့်မှုကို လုံလောက်သော အချိန်
ယူ၍ အသားကျအောင် လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီးသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ မိန့်ခွန်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ တရုတ်-ရုရှစစ်မြေများတွင် အတွေ့အကြုံ
များ ရှိခဲ့ကြသူများဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း စိတ်ဓာတ်
ကြံ့ခိုင်ကောင်းမွန်လျက်ရှိကြောင်းကို ချီစစ်တစ်လျှောက်ထု
ကြံ့တွေ့ရသည့် တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်လိုက်ပါလား
များအရ သိသာထင်ရှားပေသည်။

(၉) အင်အားကို စုစည်းအသုံးပြုခြင်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင်
တောက်ဖက်အပိုင်းတွင် ဖိလစ်ပိုင်၊ စင်ကာပူ စသည့်
စစ်မျက်နှာများကို ဖွင့်လှစ်ရဦးမည်ဖြစ်ရာ ထိုစစ်ဆင်ရေး
များအတွက်ပါ အင်အားချန်လှပ်၍ ပုလဲဆိပ်ကမ်းအတွက်
လိုအပ်သည့် အတိုင်းအတာအထိသာ အင်အားဖွဲ့စည်း
အသုံးချခဲ့သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

(၁၀) ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းခြင်း

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ လက်အောက်တွင်
ပထမလေတပ်တော်အမှတ်(၃) စစ်သင်္ဘောကြီးအုပ်စု၊
အမှတ်(၈) ခရုစာအုပ်စု၊ အမှတ်(၁) ဖျက်သင်္ဘောအုပ်စု၊
ဖြည့်တင်းရေးသင်္ဘောအုပ်စု၊ အမှတ်(၆) ရေငုပ်သင်္ဘော
တပ်ဖွဲ့တို့သည် အလွန်ကောင်းမွန်သည့် ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်း
မှုဖြင့် မိုင် (၃၀၀၀)ကျော် ခရီးကြမ်းကို အောင်မြင်စွာ သွား
ရောက်စစ်ဆင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

(၄) စုတ်ချုပ်ရေးစောကန်ပုံမှကောင်းခြင်း

ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့တွင် ထောက်ပံ့ရေးသင်္ဘောများ၊ လောင်စာဆီတင်ဖြည့်တင်းရေး သင်္ဘောများ ဖွဲ့စည်းပါရှိလေသည်။ ထို့ပြင် ထိရောက်စွာ ထောက်ပံ့နိုင်ရေးအတွက် ကြိုတင်လေ့ကျင့်မှုများလည်း လုပ်ခဲ့သည်။

ဤသည်မှာ ဂျပန်တို့ တိုက်ပွဲအောင်မြင်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းအချက်များပါတည်း။

အမေရိကန်တို့အပေါ် သုံးသပ်ချက်

ဤတိုက်ပွဲကြီး၌ အမေရိကန်တို့သည် လုံးဝဥသံ့အရေးနိမ့်ကာ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ စစ်သည်ပေါင်း (၂၄၀၃)ယောက် သေ၍ (၁၁၇၈)ယောက် ဒဏ်ရာရပြီ။ (၆၉၀)ယောက် ပျောက်ဆုံးကာ လေယာဉ်ပေါင်း (၂၁၈)စင်း ဆုံးရှုံးကာ စစ်သင်္ဘောကြီး (၁၄)စင်း ပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။ ထို အောင်မြင်မှုများကို ဂျပန်တို့သာသိလျှင် ဟာဝိုင်ယံကျွန်းများကို တစ်ခါတည်း ဝင်ရောက်သိမ်းကြပေမည်။ အမေရိကန်တို့က ထိန်ဝက်

ထားခဲ့သဖြင့်သာ ဂျပန်တို့ လက်နှေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤမျှ ဆုံးရှုံးခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန်တို့ အားနည်းချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

(တ) ကြိုတင် သတင်းများကို အလေးအနက် မထားခြင်း။

နိုဝင်ဘာလလယ်တွင် တိုကျိုက ပင်လယ်ရပ်ခြားရှိ ၎င်း၏ သံရုံးမှ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးများသို့ ပေးပို့သော အောက်ပါ “စကားဝှက်”များကို အမေရိကန်တို့ ဖမ်းယူရရှိခဲ့သည်။

“ပဋိပက္ခ အဆိုးဆုံးအခြေအနေဆိုက်ရောက်က နေ့စဉ်ထုတ်လွှင့်သော တိုကျိုရေဒီယို၏ မိုးလေဝသ ထုတ်ပြန်ချက်အဆုံးတွင် အောက်ပါတို့ကို တစ်ဆက်တည်း ထုတ်လွှင့်ပေးမည်”

- အရှေ့လေ မိုးရွာသည် (East Wind Rain) အမေရိကန်နှင့် စစ်ဖြစ်ပြီ။
- မြောက်လေ တိမ်ထူသည်၊ (North Wind Cloudy) ရုရှားနှင့် စစ်ဖြစ်ပြီ။
- အနောက်လေ ကင်းရှင်းသည်။ (West Wind

Clear) ခြံတိန်နှင့် စစ်ဖြစ်ပြီ။

- နှစ်ကြိမ်ထပ်ပြောက ဝှက်စာများနှင့် စကား
ဝှက်များကို မီးရှို့ပစ်ပါ

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤကြားဖြတ်စကားဝှက်များမှာ အလွန်အရေးကြီး
လှ၏။ စစ်ဖြစ်ရန် လက်တစ်ကမ်းမျှသာ လိုတော့ကြောင်း
အလွယ်တကူ ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။ စစ်နှင့်ပတ်သက်သည့်
သတင်းမှန်သမျှ အထူးဂရုစိုက်ကြရန်သာ ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့ နံနက် ၀၈:၀၀ နာရီတွင်
အရှေ့လေမိုးရွာပြီဖြစ်ကြောင်း နှစ်ကြိမ် ထပ်ပြောသော
အသံလွှင့်ချက်ကို ဟိုနီလူလူရှိ ကောင်စစ်ဝန် နာဂါအိုကီတာ
ကြားသောအခါ လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားချက် စာရွက်စာတမ်း
အားလုံးကို အချိန်မီ ဖျက်ဆီးလိုက်နိုင်သဖြင့် သက်သေ
အထောက်အထား ကင်းမဲ့သွားပြီး သူလျှို့ ယိုရှိကာဝါမှာ
အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရလေသည်။

ဒီဇင်ဘာ(၄)ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ယံတွင် အမေရိ
ကန် ရေတပ်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဌာနမှ
တာဝန်ကျအရာရှိ Ralph Briggs သည် “ဟီဂါရှိနီကာ

အိ” Higashino. Kazeame (East Wind Rain) အရှေ့
လေမိုးရွာပြီဟူသော ဂျပန်တို့၏ အသံလွှင့်ချက်ကို ဖမ်း
ယူရရှိခဲ့ပြီး အထက်သို့ တင်ပြနိုင်ခဲ့၏။ နောက်နေ့ ကြား
ခြတ်ဖမ်းယူမှု ကောင်းမွန်ကြောင်း ချီးကျူးမှု လက်ခံရရှိသည်
တစ်ပါး တာဝန်ရှိသူများမှ ထိရောက်သော အရေးယူ
အောင်ရွက်မှု မရှိခဲ့ပေ။

ဒီဇင်ဘာ ၆ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်သယ်ယူပို့ဆောင်
ရေး သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့များသည် ကရာကျွန်းဆွယ် Kra Pen-
insular ဘက်သို့ ဦးတည်ရွေ့လျားနေသော ထောက်လှမ်း
ရေး အစီရင်ခံစာကို အမေရိကန်တို့ ရရှိခဲ့လေသည်။

အလားတူပင် ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့ ၀၆:၃၀
နာရီတွင် ကင်းလှည့်နေသော ရေယာဉ်ပျံ Sea Plane
တစ်စီးနှင့် စစ်သင်္ဘော USS Ward တို့သည် ရေပေါ်တွင်
ရွေ့လျားနေသော ဂျပန်ရေငုပ်သင်္ဘောတစ်စီးမှ ပယ်ရီ
အောက်တံလေးတစ်ခုကို တွေ့မြင်သဖြင့် တိုက်ခိုက်နှစ်မြှုပ်
ကြ၏။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း အပြင်ဘက်တွင် ရန်သူရေငုပ်
သင်္ဘောတစ်စီးကို တွေ့ရှိနှစ်မြှုပ်လိုက်ကြောင်း ရေယာဉ်
ပျံမှ Sea Plane လေယာဉ်မှူး ဝီလျံတန်နာက စကား

www.burmeseclassic.com

ပုဂံနှင့် သတင်းပို့ခဲ့သည်။ ဤကိစ္စကို အထက်မှာ ဘာအလေးအနက်မထားခဲ့။

နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးကို ရေငုပ်သင်္ဘောအတိုက်ခိုက်ပြီး နာဂီဝက်အကြာတွင် ထပ်မံရရှိခဲ့သည်။ ဟာပိုင်ယံကျွန်း၏ မြောက်ဘက်စွန်းအိုပင်နာ Opam အရပ်ရှိ ကြည်းတပ် ရေဒါစခန်းမှ Joseph Lockard ငွေဖက်လော့ကဒ်နှင့် တပ်သားဂျော့အိလီယော့ George Elliot တို့သည် မနက် ၀၇:၀၀ နာရီကျော်ကျော်တွင် ငှော့အမည်းစက်ကြီးတစ်စုကို ရေဒါဖန်သားပြင်၌ တွေ့ခဲ့ကြသည်။ အစ၌ ရေဒါပျက်ပြီဟု ထင်ခဲ့ကြ၏။ နောက်တော့မှ လေယာဉ်အုပ်တစ်စု မြောက်ဘက် ၁၃၇ မိုင်အကွာမှ ပျံသန်းလာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရှိကာ အထက်သို့ သတင်းပို့ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဗဟိုဆက်သွယ်ရေးစခန်းမတွင် သတင်းလက်ခံမည်သူ မရှိချေ။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာမှ တာဝန်ကျအရာရှိဗိုလ်ကားမစ်တိုင်လာ Kermit Tyler ရောက်လာပြီး၊ မစိုးရိမ်ကြရန် ပြောသည်။ အထက်သို့ တင်ပြခြင်း မရှိခဲ့။

ဗိုလ် ကားမစ်တိုင်လာအနေနှင့် အမေရိကန်

ဗိုလ်အိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ ကာလက ဟာပိုင်ယံကျွန်း စစ်ဒေသတာဝန်ခံ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေါလတာရှော့

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတို့ကို

အနောက်ဘက်ကမ်းခြေရှိ ဟာမစ်တန်လေယာဉ်ကွင်း
Hamilton Air Field မှ ပျံသန်းလာသည့် B-17 ဗုံးကြဲ
လေယာဉ်များ ထပ်မှတ်ခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ အကယ်
၍ အဆင့်အားလုံးက တိကျမှန်ကန်မြန်ဆန်စွာ အရေးယူ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါလျှင် မိနစ် ၅၀ ခန့် အချိန်ရပေသေးရာ
ထုံးစံအတိုင်းခံရဖွယ် မရှိပါချေ။

(၁) လတ်ပေးအမိန့်နောက်ကျခြင်း

ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက် မနက် ၀၈:၃၀ နာရီ၊
ရန်သူအတိုက်ခံနေရဆဲတွင် ဟာပိုင်ယံရှိ အမေရိကန်
တပ်ဖွဲ့များ၏ စစ်ဌာနချုပ်သို့ ဝါရှင်တန်ရှိ စစ်ဦးစီးချုပ်
နိုလ်ချုပ်ကြီး မာရှယ်ထံမှ အောက်ပါအတိုင်း ကြေးနန်း
ရောက်လာသည်။

“ဂျပန်တို့အနေနှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဒီဇင်ဘာ
၇ ရက်၊ ယနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
နိုင်ဖွယ်ရှိ၊ မိမိလက်အောက်ရှိ တပ်ဖွဲ့များကို ကြိုတင်
သတိပေး၍ လိုအပ်သည်များ ပြင်ဆင်ထားရန်”

ထိုကြေးနန်းရောက်ရှိလာခဲ့သော်လည်း ပုလဲ

ဆိပ်ကမ်းကား မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေပြီဖြစ်၍ အလကောင်းသော်လည်း အခါနှောင်းခဲ့ချေပြီ။

(၇) ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဧရှု၏ မှားယွင်းသော သုံးသပ်ချက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝေါလ်တာရှော့ General Walter Short သည် ဟာဝိုင်ယံစစ်ဒေသတစ်ခုလုံး၏ အာဏာပိုင် တပ်မှူးကြီးဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ဟာဝိုင်ယံကျွန်း ကို ဂျပန်နိုင်ငံက လာရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်သည်ဆိုသော အချက်ကို လက်မခံသူ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှော့တို့ နီးမောင်နှံနှင့် သူ၏ ထောက် လှမ်းရေးအရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖိလ်ဒါတို့ နီးမောင်နှံ အရာရှိကလပ်မှ အပြန်တစ်ညတွင် ရောင်စုံမီးများဖြင့် ဝင်းလက်တောက်ပနေသော ပုလဲဆိပ်ကမ်း၏ အလှူကြည့်ပြီး . . .

“ကြည့်ရတာ မလှဘူးလားဟင်။ ဒီလိုနေရာကို ဂျပန်တွေက အရေးကြီးပစ်မှတ်အနေနဲ့ ရွေးမယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက အမှတ်မထင် ပြောခဲ့သည်။

ထိုနေ့ ညနေပိုင်းကပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှော့နှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဖိလ်ဒါတို့ အရာရှိကလပ်ပါတီပွဲ မသွားခင်ကလေး တွင် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဘစ် နဲလ်က မယုံသင်္ကာဖွယ် တယ်လီဖုန်း ကြားဖြတ်သတင်း တစ်ခုကို တင်ပြသည်။

ယင်းသတင်းမှာ ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့ရှိ ယိုမိ နိုရိုဘွန်း သတင်းစာတိုက်မှ တစ်စုံတစ်ဦးက ဟိုနို ဟိုနို မှ မိုတိုကာအမည်ရှိ ဂျပန်ဆရာဝန်တစ်ယောက် က ပြောကြားခဲ့သည့် စကားများပင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သတင်းတစ်ခု၏ နီးမှာ ၎င်းသတင်းစာ၏ အမျိုးသမီး သတင်းထောက်ပင်။

တိုကျိုမြို့မှ တယ်လီဖုန်းဆက်သူသည် အရပ်ရပ် သေခြံအနေနှင့် အထွေထွေသတင်းများကို ဦးစွာမေးမြန်း ပြသည်။ ထို့နောက် လေယာဉ်ပျံတွေအကြောင်း၊ လေကြောင်း အကြောင်း၊ ကာကွယ်သည့် ဆလိုက်မီးများအကြောင်း၊ ရာသီဥတု အခြေအနေနှင့် ၎င်းနေရာတစ်ဝိုက်ရှိ သင်္ဘောများ၏ အခြေအနေအတွက် စသည်တို့အပြင် မဆီမဆိုင် ပန်းများ အကြောင်းကိုလည်း လှမ်းမေးခဲ့၏။

နောက်ဆုံးမေးမြန်းချက်ဖြစ်သော ပန်းများနှင့် သက်၍ ဒေါက်တာမိုတိုကာဇူက . . .

“လောလောဆယ်ပွင့်တဲ့ ပန်းတွေက ဒီနှစ်ထဲ အနည်းဆုံးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခေါင်ရမ်းနဲ့ ခတ္တာပန်းတွေက ပွင့်စပြုနေပါပြီ”

ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဘာကြောင့်များ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာ ဟိုဘက် ဒီဘက်သို့ လှမ်း၍ ဖုန်းပြောခ အမြောက်အမြားအကုန် ကာ ပန်းများအကြောင်းကို ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ် နေရပါသလဲ။ စကားဝှက်အဖြစ် သုံးသည်ဆိုပါကလည်း လေယာဉ်ပျံများ၊ မီးမောင်းများကိုမူ ဘာကြောင့် နှိပ်စက်စကားနှင့် ပြောခဲ့ကြပါသနည်း။

သူလျှို့ဝှက်များသည် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စကို ဖုန်းနဲ့ ပြောပါမည်လော။ ဤကိစ္စသည် ဝါရှင်တန်မှ သထင် ပေးချက်နှင့် ဆက်စပ်နိုင်ပါသလော။ နောက်ဆုံးတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှော့က ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဘစ်ကနဲလ်အာ ထောက်လှမ်းရေးစိတ်ဓာတ်လွန်ကဲ၍ အတွေးခေါင်နေ သည်ဟု ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ကောက်ချက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်

သတ်တလောက်စွာ ပြတ်သွားရလေတော့သည်။

ဝါရှင်တန်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှော့ကို အထိုက် အလျောက် သတိပေးခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရှော့ သည် ရန်သူ၏ ရေကြောင်းလေကြောင်း တိုက်ခိုက်မှုထက် တာဝိုင်ယံကျွန်းရှိ ဂျပန်အမေရိကန်များ၏ အဖျက် အမှောက်လုပ်ငန်းများကိုသာ အလေးကဲစဉ်းစားခဲ့လေ သည်။ ထို့ကြောင့် ပဉ္စမတပ်သားများ၏ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးမှု တင်းဝေးအောင် ကျွန်းပေါ်ရှိ လေယာဉ်တိုင်းကို ဖြန့်ချိ ထားဘဲ တစ်နေရာတည်းတွင် အတောင်ချင်း ထိလုမျှ တပ်ထားကာ အစောင့်ချထားခဲ့သည်။ စစ်ရေယာဉ် များကိုလည်း ဤနည်းပင် စုထား၏။

ဤနည်းအားဖြင့် ဂျပန်လေသူရဲများအတွက် ခိုအောင်းရာများကို စုစည်းပေးထားရာ ရောက်သွားပြီး အချိန် အတိုင်း အလွယ်တကူ ဖျက်ဆီးခံရလေသည်။

(=) တွပ်ကဲမှု အားနည်းခြင်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းရေတပ်၏ ကာကွယ်ရေးကို ရေ ကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကင်းမဲလ်၏ လက်အောက်တွင်

မထားဘဲ ကြည်းတပ်နှင့် အမှတ်(၁၄)စစ်နယ်မြေအေး
ပေးထားခဲ့၏။ လေကြောင်းရန် ကာကွယ်ရေးကွပ်ကဲ
တိုက်ကျကျ တာဝန်ပေးထားသည်ကို မတွေ့ရပေ။
ဤတပ်များသည် အလုပ်သဘောအရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
ကင်းမဲလ်၏ လက်အောက်တွင် ရှိနေကြသည်နှင့်
လည်း လက်တွေ့အားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကလေး
အုပ်ချုပ်ရသည် ဒေသဆိုင်ရာကာကွယ်ရေး အစီအစဉ်
အလွန် အလုပ်သဘောဆန်လှပေသည်။

(၁) ခဲယမ်းများ အသိမ်းလွန်နေခြင်း

အမေရိကန်တို့သည် ခဲယမ်းများကို တင်းကြပ်စွာ
ထိန်းသိမ်းထားရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်လေယာဉ်
လာရောက်တိုက်ခိုက်ချိန်၌ သင်္ဘောများ၏ အမြောက်
ခုခံပစ်ခတ်မှုနှင့် ကြည်းတပ်အမြောက်စခန်းများမှ
ပြန်ပြစ်ခတ်မှု ရှိသင့်သည်ထက် များစွာလျော့နည်း
လေသည်။

များသောအားဖြင့် ခဲယမ်းများကို ထုတ်
မထားသောကြောင့် တိုက်ခိုက်ခံရမှုသာ ခဲယမ်းစတိုက်မှု

ယူဖြန့်ဝေရလေသည်။ သာဓကအားဖြင့် တိုက်သင်္ဘော
တန်းပေါ်တွင် အမြောက်ဆံထားသည့် အခန်းတံခါးကို
ရိုက်ချိုး ဖွင့်လှစ်ရသည်။ နယူအော်လိန်သင်္ဘောပေါ်တွင်မူ
ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ထည့်ထားသည့် သေတ္တာသော့များ
ကို ပုဆိန်များနှင့်ပေါက်၍ ဖျက်ဆီးဖွင့်လှစ်ရ၏။

ပင်ဆစ်လ်ဗေးနီးယား သင်္ဘောတွင်မူ လက်နက်
တိုက်မှ သောခလောက်ကို ဧရာမတူကြီးတစ်လက်နှင့်
ထုရှိုက်ဖွင့်ရသည်။ မိုနာဂမ်သင်္ဘောတွင်လည်း အမြောက်ဆံ
ထားရာ အခန်းကို လွှဲဖြင့် တိုက်ဖွင့်ရလေသည်။

ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် အချိန်ကြန့်ကြာပြီး
လိုအပ်သည်ထက် ပိုမိုဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရလေသည်။

အမေရိကန်တို့၏ တိုက်ပွဲအတွင်း ဆောင်ရွက်နိုင်မှုများ
အမေရိကန်တို့သည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌
အလစ်အငိုက်ခံလိုက်ရသော်လည်း သတိဝင်လာသည်နှင့်
ရရာလက်နက်စွဲကိုင်၍ ဂျပန်တို့အား ရဲဝံ့စွန့်စားစွာ ခုခံ
ခဲ့ကြ၏။

ဥပမာအားဖြင့် ကာလိဖိုးနီးယားသင်္ဘောမှ ရေခဲအရာရှိချုပ်သောမတ်စ်သည် မီးလောင်နေသော အခန်းလမ်းကြားကလေးမှနေ၍ အမြောက်ကျည်ဆံများ သင်ပေးရင်း အသက်စွန့်လွှတ်သွားခဲ့လေသည်။ မေရီလင်းသင်္ဘောမှ စားပွဲထိုးသင်္ဘောသား အာဗဲလ်ကန်သည် အမြောက်ပြောင်းထဲသို့ အမြောက်ဆံ သွင်းပေးထားသည့် တာဝန်ကို အပြင်းအထန် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ အခြားစားပွဲထိုးတစ်ယောက်ဖြစ်သော မစ်လာသည် တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှ မကိုင်ဖူးသော စက်သေနတ် တစ်လက်ဖြင့် ဂျပန်လေယာဉ်များကို အစွမ်းကုန် ခုခံပစ်ခတ်ခဲ့သည်။

ကုန်းပေါ်တွင်လည်း တပ်တွင်းအချုပ်ကျနေသော ရဲဘော်များ၏ အချုပ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ ထိုစစ်သည်များသည် ရရာလက်နက်များကို ကိုင်စွဲပြီး ဂျပန်လေယာဉ်များကို စွန့်စွန့်စားစား ခုခံတိုက်ခိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ချက်ချင်းပင် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

မြို့ထဲရောက်နေကြသော အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသားများသည် အတိုက်ခံရသည်နှင့် ရောက်သည့်နေရာ

၌ အမြန်ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ လေသူရဲအချို့သည်လည်း ဆီမှန်သေးသော လေယာဉ်များကို ရန်သူ့ကျည်ဆံများ သီးခိုးပေါက်ပမာ ကျဆင်းနေသည့်ကြားမှ ကောင်းကင်သို့ ခြစ်ဖြစ်အောင် ပျံတက်ပြီး စီးချင်းထိုး တိုက်ပွဲဆင်နွှဲ၍ ဂျပန်လေယာဉ်အချို့ကို ပစ်ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဤသာဓကများက အမေရိကန်တို့၏ စိတ်ဓာတ်စောင်းမွန်မှုကို ပြသနေပေသည်။

နိဗ္ဗာန်ချုပ်ဖော်ချက်

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် ယခုထက်တိုင် နယ်ပယ်အသီးသီးတွင် ရိုက်ခတ်လျက် ရှိနေပေသေးသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးဆုံးသည့်နောက် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စစ်ရေး တည်ဆောက်မှုတို့ အမေရိကန်တို့က ကန့်သတ်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်တို့သည် ဂျပန်တို့အား ကာကွယ်ရေးတပ်သာ ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေးခဲ့သည်။ နိုင်ငံ၏ဘဏ္ဍာရေးကို စီးပွားရေးတွင် ဇောက်ချလုပ်ရန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနှင့် အတတ်ပညာသည် တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာခဲ့၏။ အမေရိကန်ထို့နောက် စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်ပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ စီးပွားရေး မျက်နှာတွင် ရန်သူတော်နှစ်ဦး ပြန်လည်ထိပ်တိုက် တွေ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျပန်နိုင်ငံသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ စီးပွားလောကကြီးကို လွှမ်းမိုးတော့မည်လားဟုပင် စိုးရိမ်မကင်းရှိခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ နိုင်ငံနှစ်ခုကြား စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်ဖြစ်လာခြင်းမှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၏ အကျိုးဆက်အများက ဝေဖန်ကြလေသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဂျပန်ဆိုနီကော်ပိုရေးရှင်း SONY CORPORATION က ကိုလံဘီယာ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကိုလည်းကောင်း၊ မက်စဂျီတို လျှပ်စစ်ကုမ္ပဏီက အမ်စီအေ MCA သတင်းဖြန့်ချိရေးနှင့် ယူနီဗာဆယ် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကိုလည်းကောင်း ဝယ်ယူလိုက်ကြလေသည်။ အမေရိကန်တို့အသိကွာကျစရာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဂျပန်တွေ စီးပွားသိပ်ဖြစ်နေပြီ။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန် စီးပွားရေးတစ်ခုလုံးကို ဂျပန်တွေ ဝါးမျိုတော့မည်

လားဟု စိုးရိမ်ပူပန်ကြလေသည်။ လက်တွေ့တွင် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းများသည် စရိတ်စက ထောင်းပြီး မှန်းချက်နှင့် နှမ်းထွက်မကိုက်ဘဲ ဂျပန်တွေ ဘာလုပ်လို့လုပ်ရမှန်းမသိ။ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်ကာ အရှုံးတွေပေါ်လာတော့သည်။

ထိုအခါ အမေရိကန်ဟောလီဝုဒ် ရုပ်ရှင်လောက သားများက ...

“ဒါဟာ ကျုပ်တို့က ပုလဲဆိပ်ကမ်းအတွက် ဂျပန်ကို လက်စားချေလိုက်တာပဲ”

ဟု မြိန်ရေရှက်ရေ ပြောခဲ့ကြသည်။

ဂျပန်တို့ဘက်ကမူ ဟီရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစကီ အဏုမြူပုံးဒဏ်ခံရသူများ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို အလေးအနက် ပုံဖော်ခဲ့ကြသည်။ နာမည်ကျော် ဂျပန်စာရေးဆရာ ကင်ဇာဘူရီအိုအိ Kenzaburo Oe က အမေရိကန် ဟားဗတ် တက္ကသိုလ်တွင် ပြုလုပ်သော ဟောပြောပွဲတစ်ခု၌ ဟီရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစကီမှ အဏုမြူပုံးဒဏ်ခံခဲ့ရသော ဝေဒနာရှင်များအကြောင်းကို ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ဟောပြောခဲ့လေသည်။

ထိုအခါ ဟောပြောပွဲ တက်ရောက်လာသည့် အမေ

www.burmeseclassic.com

ရိကန် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက ...

“ဟိရိုရီးမားနဲ့ နာဂါစကီက အနုဖြူငုံးဒဏ်ခံရတဲ့ စေဒနာရှင်တွေ သိပ်သနားစရာကောင်းတာ မှန်ပါတယ်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းက သေသွားတဲ့လူတွေနဲ့ ဒဏ်ရာရတဲ့ လူတွေကရော သနားစရာမကောင်းဘူးလား။ ရှင် ဘယ်လိုခံစားရပါသလဲ”

“အနုဖြူငုံးကြုံလိုက်တာ ရာဇဝတ်မှုလို့ဆိုရင် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်ဝင်တိုက်တာရော ရာဇဝတ်မှု မဟုတ်ဘူးလား”

ဟု သူ့ကို ရုတ်တရက် မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဂျပန်စာရေးဆရာ ကင်ဇာဘူရီအိုအိက ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ခြင်းကို ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုအဖြစ် ဘယ်တုန်းကမှ သူ့အနေနှင့် မစဉ်းစားခဲ့ဖူးကြောင်း ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့လေသည်။

ဤသို့လျှင် ယနေ့ ၂၁ ရာစု ရောက်သည်အထိ ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ ဂယက်သည် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်အသီးသီး၌ ဂယက်ရိုက်ကောင်းတုန်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤစာအုပ်ငယ်၌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုကိုသာမက ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ ကိုယ်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုပါ ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုသည် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲအပြီး တစ်နှစ်ခွဲခန့် အကြာ၌ ဆော်လမွန်ကျွန်းစုတိုက်ပွဲများကို ကွပ်ကဲနေစဉ် အမေရိကန် ကြားဖြတ်တိုက်လေယာဉ်များမှ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသဖြင့် ကျဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဤဆုံးခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ်မှာလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်ပါသဖြင့် နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ဆက်လက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အခန်း (၅)
ယာမာမိုတိုကျဆုံးခြင်း

ခြေစဉ်အကျဉ်း

အမေရိကန်တို့အား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းသို့ ဂျပန်တို့က ဆွဲသွင်းခဲ့၏။ ဂျပန်ကျွန်းစုနှင့် မိုင် ၃၀၀၀ ကျော် ဝေးကွာသော အမေရိကန်ပစ်ဖိတ်ရေတပ်ကြီး၏ Naval Base ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်း Pearl Harbour ပုလဲ ဆိပ်ကမ်းကို ဂျပန်တို့က လေယာဉ်တင်သင်္ဘောအုပ်ကြီးဖြင့် ထောရောက်ပြီး ဗုံးကြဲလေယာဉ်နှင့် တိုက်လေယာဉ် အစီ

၃၆၀ အသုံးပြုကာ Sneak Attack အလစ်အငိုက် ရယူကာ တိုက်ခိုက်သွားခဲ့၏။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတစ်ခုလုံး ရစရာမရှိလောက်အောင် ထောင်းလှောင်းကျေသွား၏။ တိုက်ပွဲကာလ ၂ နာရီ အတွင်း လူ ၂၀၀၀ ကျော် သေဆုံးခဲ့ရ၏။ လေယာဉ် အစီးပေါင်း ၂၁၈ စီး ပျက်စီးခဲ့ရ၏။ သင်္ဘောကြီးငယ် ၁၁ စီး ပျက်စီးခဲ့ရ၏။ အမေရိကန်တို့ အလွန်အထိနာသွားသည်။

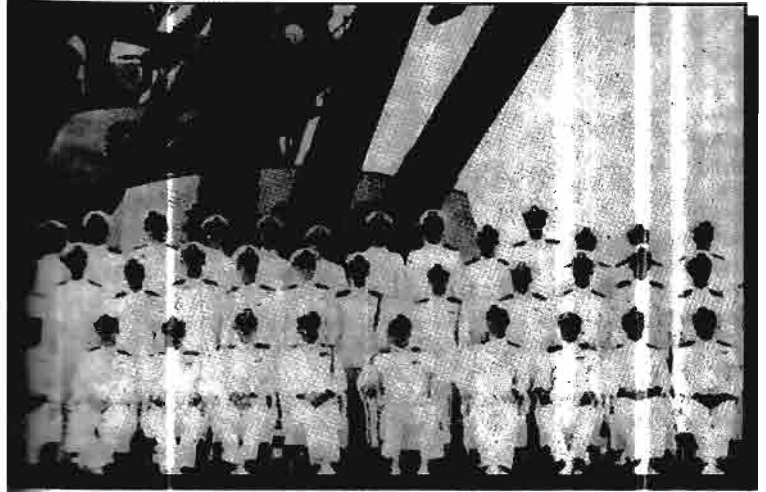
ဒါ ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ၊ ဒီကိစ္စမှာ Master Brain ဘယ်သူလဲ၊ အမေရိကန်တွေ အသည်းအသန် လိုက်လံ စုံစမ်းကြသည်။

တခြားသူမဟုတ်ပါ။ အမေရိကန် ဟားဗတ် တက္ကသိုလ်မှာ စာတွေသင်သွားတဲ့ ဂျပန်ရေးကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုပင်တည်း။

ဒီလောက်အဝေးကြီးကိုပင် လာလုပ်သွားသည့် ယာမာမိုတိုအား အမေရိကန်များ အထင်မသေးဝံ့တော့ အန္တရာယ်ပစ်မှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားခဲ့၏။ နေ့တိုင်း လိုလိုပင် ယာမာမိုတိုဘယ်မှာလဲ၊ ယာမာမိုတို ဘာလုပ်နေလဲ၊ ယာမာမိုတို ဘာလုပ်တော့မယ်ထင်သလဲ စသည်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com
အမေရိကန်ပစ်ခတ်ရေထပ်ပွဲကြီး၏ တပ်မှူးချုပ် ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟယ်စ်ဘင်းကင်းမဲလ်နှင့် သူ၏ကွပ်ကဲမှုဒေအောက်မှ တပ်မှူးကြီးများ (ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟယ်စ်ဘင်းကင်းမဲလ်သည် ပုံတွင်ညာဘက်၌ပိုင်နေသူဖြစ်၏)

အမေရိကန် ဝိုင်းချုပ်ကြီး ဟစ်ဘင်း ကင်းဗဲလ်နှင့် ဦးစီးအရာရှိများ

ဝိုင်းချုပ်ကြီး အီဆိုရိုကု ယာမာဗိုတိုနှင့် ပူးပေါင်းရေတပ်ဖွဲ့ ဦးစီးအရာရှိများ

အမေရိကန်စစ်ဝန်ကြီးရုံးက ယာမာမိုတိုကို မျက်စိဒေါက်
ဆောက်ကြည့်နေခဲ့၏။ သူ၏လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို မျက်ခြည်
ခြောက် ထောက်လှမ်းခဲ့ကြ၏။

၁၉၄၃ ခုနှစ် ပြေလထဲတွင် ဆော်လမွန်ကျွန်းစု
ဘိုက်ပွဲများကို ကွပ်ကဲနေသည့် ယာမာမိုတို၏ ရာဘောမှ
ဘူဂိန်းဗီးလ်ကျွန်း ကဟီလီလေယာဉ်ကွင်းသို့ ပြီး ၁၈ ရက်၌
သာရောက်မည့် ခရီးစဉ်ကြေးနန်းကို အမေရိကန်တို့က
ကြားဖြတ်ဖမ်းယူ၍ ၄၇၇၈ကို ဖော်နိုင်ခဲ့၏။ သမ္မတကြီး
ရုဗွဲကိုယ်တိုင် ယာမာမိုတို၏လေယာဉ်အုပ်ကို ကြားဖြတ်
ဘိုက်ခိုက်ရန် အမေရိကန်ရေတပ်ကို အမိန့်ပေးခဲ့လေသည်။
စစ်ဝန်ကြီးရုံးက ယာမာမိုတို၏ လေယာဉ်အုပ်အား ကြား
ဖြတ်တိုက်ခိုက်ရန် ပြီး ၁၇ ရက်နေ့၌ ဝါဒါကင်နယ်ရှိ
လေတပ်ကို အမိန့်ပေးခဲ့၏။

ပြီး ၁၈ ရက်နေ့ နံနက် ၉ နာရီ ၃၅ မိနစ်တွင်
ရာဘောမှ ဘူဂိန်းဗီးလ် ကဟီလီလေယာဉ်ကွင်းသို့ ရောက်
သာသည့် လေယာဉ်ရှစ်စီးပါသော ယာမာမိုတို၏ လေယာဉ်
အုပ်အား အမေရိကန်မှ P.38 တိုက် လေယာဉ် ၁၆ စီးက
ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

တိုက်ပွဲအတွင်း အမေရိကန်လေသူရဲများ လိုက်သည် စက်သေနတ်ကျည်တစ်တောင့်က မာယာမိုတို၏ ဘယ်ဘက်မေးရိုးမှ ညာဘက်နားထင်သို့ ဖောက်ထင်သွားကာ လေယာဉ်လည်း အင်ဂျင်စက်ကို ထိမှန်သဖြင့် တောတွင်း ပျက်ကျသွားခဲ့လေသည်။

ယာမာမိုတိုအား ဘူဝိန်းဗီးလ်ကျွန်း ဘူးအင်းခေန်ရှိ ဂျပန်ကြည်းတပ်သားများနှင့် ရေတပ်သားများ ပူးပေါင်းရှာဖွေကြရာမှ တောနက်အတွင်းတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိတော့၏။

ယာမာမိုတိုသည် လေယာဉ်ပျက်အနီးတွင် စားခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကာ သေဆုံးနေ၏။ ချက်ချင်းမသေဘဲ လေယာဉ်ပျက်အတွင်းမှ တိုးထွက်သေဆုံးခဲ့ပုံရလေသည်။ ခေါင်းတွင်ထိမှန်ထားသော ဒဏ်ရာက ချက်ချင်း သေမည်ဆိုကာ သေလောက်၏။ သို့ရာတွင် ယာမာမိုတိုသည် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော စစ်သားကြီးဖြစ်သောကြောင့် လေယာဉ်အပြင်သို့ မရအရ ထွက်ခဲ့ပုံရလေသည်။

ယာမာမိုတိုကို ဘူးအင်းစခန်းအနီးရှိ တောင်ကုန်းလေး၌ မီးသဂြိုဟ်ပြီး အရိုးအိုးကို တိုကျိုသို့ ပို့ပေးခဲ့၏။

ယာမာမိုတို၏ အသုဘကို နိုင်ငံတော်စုပေးအဖြစ် ဂုဏ်ပြုပေးတော်မူခဲ့သည်အခါ လူထောင်ပေါင်းများစွာက လိုက်ပို့ကြ၏။ ၁၉၅၃ ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့၌ ယာမာမိုတိုအတွက် တိုကျိုမြို့ခြေ၌ ဆုတောင်းပွဲပြုလုပ်သည်အခါ လူတစ်သန်းခန့် စုရုံးတက်ကာ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအတွက် ဝိုင်းဝန်းဆုတောင်းပေးကြလေသည်။ ကျဆုံးသွားသည့် ယာမာမိုတိုကား အသက် ၅၉ နှစ်သာရှိပါသေးသည်။

ယာမာမိုတို၏ အရိုးပြာများကို အိုး ၂ လုံးခွဲပြီး ဝစ်လုံးအား နာဂါအိုကာရှိ သူမိသားစုခြံဝင်းအတွင်း မှိတ်နှံခဲ့၏။ ကျန်တစ်အိုးကိုမူ ၁၉၀၅ ခုနှစ် စူရှီမာဆူကြောင်းတိုက်ပွဲကြီးကို ဦးဆောင်ကွပ်ကဲခဲ့သည့် ဂျပန်ဆူကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးတိုဂို၏ အုတ်ဂူဘေးတွင် ယှဉ်တွဲမှိတ်နှံခဲ့ကြလေသည်။

ဂျပန်အစိုးရက ယာမာမိုတိုကျဆုံးပြီး တစ်လကျော်ကြာမှ တိုကျိုရေဒီယိုက သူ ကျဆုံးသွားကြောင်း တရားဝင်ကြေညာပေးခဲ့လေသည်။

အမေရိကန်တို့ကမူ တစ်စုံတစ်ရာ ဝေဖန်ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ နှုတ်ပိတ်ရေငုံနေခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် ဂျပန်တို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ရောက်ပြီး တစ်နှစ်ခွဲခန့်အကြာ၌ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဦးတိုက်ခိုက်ခဲ့သည် ဂျပန်ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကဲ့သို့ ချစ်သူများသည်ခင်ဗျား။

ယာမာမိုတိုအား မည်သို့မည်ပုံ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ဆိုသည်ကို ထိုတိုက်ပွဲတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သည့် အမေရိကန်လေသူရဲ လန်းဖီးယား၏ "I Shot down Yamamoto" ဟု အမည်ပေးထားသည့် စစ်မှတ်တမ်းစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန် စစ်မှတ်တမ်းဖြစ်သဖြင့် နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဘာသာပြန်ကာ ပေးလိုက်ပါသည် ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်နှင့် ယာမာမိုတို

အာလင်တန်စစ်သင်္ချိုင်းမှထွက်ခွာစဉ်

ဒီနေ့မှ အာလင်တန်စစ်သင်္ချိုင်းတစ်ဝိုက်မှာ မိုးသည်းသည်းမဲမဲ ရွာနေ၏။ မိုးစက်မိုးပေါက်များကို ဖြစ်သန်းတိုက်ခတ်လာသည် လေက ချားလ်စ်၏ အခေါင်း

သားသော အမေရိကန်နိုင်ငံအလံတော်အား တဖျပ်ဖျပ် ခတ်နေစေ၏။ ချားလ်စ်ကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကမ္ဘာပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာတွင် တိုက်လေယာဉ်ပျံမောင်းရင်း သူ့ အပစ်ချခံရပြီး ရန်သူသုံးပန်းဘဝနှင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရသည် ကျွန်တော့်ညီငယ်ဖြစ်၏။ သူ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ယခုမှ သူ့ရုပ်ကလာပ်ကို အမိမြေသို့ ပြန်လွှာနိုင်ခဲ့၏။ ယခု အာလင်တန် စစ်သင်္ချိုင်းကြီးတွင် နေထိုင်သည့် ဂျွန်ဟာမာမိုတိုသည် ကျွန်တော်၊ မိဘနှစ်ပါးနှင့် အတူတူဖြစ်သူ ဂျင်တို့ လေးဦး မြေကျင်းဘေးတွင် ငြိမ်စိတ်စွာ ရပ်နေကြ၏။

ကျွန်တော်သည် သရဏဂုံတင်နေသည့် ဘုန်းတော်ကြီး၏ တရားတော်ကို နာယူရင်း ကျွန်တော်တို့ ညီတစ်ကို နှစ်ယောက်၏ဘဝနှင့် ကျွန်တော်တို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသည် ဂျပန်ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အိဆိုယာမာမိုတို၏ဘဝတို့သည် ရှေးရေစက်ကြောင့် ဝေးလံခေါင်လှသည့် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းမှ ဆော်လမွန်ဘုန်းစုမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းတွင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆုံတိုက် ပြန်ပြောင်းတွေးတောနေမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

လေသူရဲညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်

ဂျပန်တို့ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြင့် အမေရိကန်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းသို့ ရုတ်တရက် ပါဝင်လာခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်ညီငယ်လေး ချားလ်စ်တို့သည်လည်း အမေရိကန်လေတပ်သို့ ချက်ချင်းဝင်ရောက်ခဲ့ကြ၏။ ဖခင်ကြီးမှာ ပထမကမ္ဘာစစ်က ကျော်ကြားသော လေသူရဲကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။ ဘန်ဘိုးတူဆိုသည်စကားအတိုင်း ဖခင်ကဲ့သို့ပင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးလုံး လေတပ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သင်တန်းဆင်းတော့ ပွါဒါကင်နယ် ရှိ စိတ်တိုက်လေယာဉ်အုပ်တွင် အမှုထမ်းရ၏။ ညီငယ် ချားလ်စ်မှာမူ မရိမ်း Marine လေသူရဲသင်တန်းကျောင်းတွင် တက်ရောက်သင်ကြားနေရဆဲဖြစ်၏။ ၁၉၄၃ ခုနှစ် မတ်လတွင် ကျွန်တော်သည် -လေကြောင်းတိုက်ပွဲတစ်ခုမှ လာခိုက် ဝေဟင်ထက်တွင် ကျွန်တော်ညီငယ်၏ အသံရေဒီယိုထဲမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်၏ညီငယ် သင်တန်းပြီးဆုံး၍ သူ့လေယာဉ်သူကိုယ်တိုင် မောင်းနှင်ပျံသန်းနေရုံမျှမက ကျွန်တော်

နေရာ ပွါဒါကင်နယ်လ်သို့ဝင် ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော် သိခွင့်ရလိုက်ရတော့သည်။

နောက်ရက်များတွင် ကျွန်တော်နှင့် ချားလ်စ်တို့ သူချင်းမဆုံကြသော်လည်း ဝေဟင်ယံတွင်မူ စက်ပေါ်မှ တစ်ယောက်အသံ တစ်ယောက်ကြားခွင့်ရ၍ အလွမ်းပြေရသေး၏။

ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင်မူ သူတိုက်လေယာဉ်အုပ်နှင့် ကျွန်တော်တိုက်လေယာဉ်အုပ်ပေါင်းပြီး ဂျပန်ဦးစီးများနှင့် စီးချင်းထိုးခဲ့ကြ၏။ နောက်တစ်ကြိမ်၌မူကား သူ့လေယာဉ် ရန်သူကုည်ထိမှန်ပြီး ရန်သူနယ်မြေထဲ လေထီးခြင့် ခုန်ဆင်းသွားခဲ့ရာ ကျွန်တော်နှင့် လေယာဉ်ငါးစီးက အတင်းဝင်ရောက်ကယ်တင်ခဲ့ရ၏။ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ကား ကံကြမ္မာကြောင့် မကြာခဏ ဆုံကြရသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ကြာကြာတော့ မဆုံလိုက်ကြရပါ။

ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု

၁၉၄၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၇ ရက်။

အမေရိကန်တို့ စစ်ပွဲဆင်နွှဲနေရသည်မှာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ ဂျပန်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်များ ဘတစ်ပြေး ကျားတစ်ပြန် တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်နေကြရ၏။ တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပြင်းထန်နေသည်ကာလ။

“လန်းဖီးယား... အရေးတကြီးစစ်ဆင်ရေးကိစ္စ ရှိတယ်။ ခန်းမဆောင်ကို သွားကြရအောင်”

ကျွန်တော်သည် Wing Commander လေသူခို ဗိုလ်မှူး၊ ဂျွန်မစ်ချယ်နှင့်အတူ ဟင်ဒါဆင်လေယာဉ်ကွင်း ရှိ စစ်ဆင်ရေး Briefing ခန်းမဆောင်သို့ သွားခဲ့ကြ၏။ ခန်းမဆောင်ထဲတွင် ဂြိုဟ်ဒါကင်နယ်ကျွန်းရှိ ထိပ်တန်း လေ သူရဲများ အားလုံး စုရုံးရောက်ရှိနေကြ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုအချိန်က အမှတ် ၃၃၉ တိုက် လေယာဉ်အုပ်၏ အုပ်မှူးဖြစ်နေပေပြီ။

ခန်းမဆောင်အတွင်း ဝင်လိုက်သည်နှင့် စစ်ဦးစီး ဗိုလ်မှူးတစ်ဦးက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ကြေးနန်း တစ်စောင်ကို ပေးတော့၏။

၁၉၄၄ခု ရော်တတာကွန်ရေင့်တွင်တွေ့ရသည့် ချာချီ၊ ရုစဘဲ့၊ စတာလင်

၁၉၄၀ခု အတ္တလန်တိတ်စာချုပ်အတွက် ရုစဘဲ့နှင့် ချာချီ တို့ဆွေးနွေးနေပုံ

www.burmeseclassic.com

ယာမာမိုတိုကို လုပ်ကြံရန် အမေရိကန်သမ္မတကြီး ရုဘတ်စ်
အကြံပေးခဲ့သည့် ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး နီးမစ် (၆)

ဗြိတိသျှ ရေကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆာအင်ဒရူး ကန်နင်ဂမ်

ရေတပ်ဝန်ကြီးမှ အမှတ် ၃၃၉ အုပ်အတွက်။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုနှင့် သူ၏စစ်ဦးစီး အဖွဲ့ အေ ၁၈ တွင် ရာဘောမှ ဘူဂိန်းဗီးလ်သို့ သာရန်ရန်”

“အုပ် ၃၃၉ မှ ပီ ၃၈ တိုက်လေယာဉ်များဖြင့် သာမာမိုတို၏ လေယာဉ်အုပ်အား ကြားဖြတ် တိုက် နိုက်သွားရန်။ ရန်သူလေယာဉ်အုပ်တွင် ဘက်တီမိုးကြ လေယာဉ်နှစ်စီးနှင့် ဖီးရိုးတိုက်လေယာဉ် ၆ စီး ပါဝင် ဧည့်ဖြစ်”

“ဤစစ်ဆင်ရေးအား သမ္မတကြီးမှ တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားသဖြင့် အထူးကိစ္စရပ်အဖြစ် သတ်မှတ်။ ပြီး ခြောက်အောင်မြင်အောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားဆောင် ချုပ်ရန်”

ဟိုက် ... ယာမာမိုတိုကို လုပ်ကြံရမှာပါကလား။

ယာမာမိုတိုကား ဂျပန်ရေတပ်မတော်၏ ရေ ကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ရုံမက တပ်ပေါင်းစုမှူးကြီးလည်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီးကို အလစ်အနိုက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ အမေရိကန် အသက်ပေါင်း ၂၀၀၀

ကျော်ကို ဖိစိန်ခြွေသွားသူလည်း ဖြစ်၏။ ဂျပန်တို့၏နာမည် ကျော် ဇီးရီးတိုက်လေယာဉ်များကို ပုံစံထုတ် တည်ဆောက်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။ တိုက်လေယာဉ်များကို လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးများ အသုံးပြုကာ သယ်ဆောင်၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ ရေကြောင်း၊ လေကြောင်းတိုက်ပွဲသင်နည်းနာများ တီထွင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။ ဂျပန်တို့၏ ညတိုက်ပွဲနည်းဗျူဟာသစ်ကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။ ရေတိုက်ပွဲတွင် တိုပီဒိုပစ်ခတ်နည်းအသစ်သုံးကာ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်စစ်ရေယာဉ်များကို ရေအောက်စစ်သင်္ချိုင်းသို့ ပို့ခဲ့သူလည်းဖြစ်၏။ ယာမာမိုတိုကား ဂျပန်တို့ အလွန်အားထားရသည့် တကယ့်စစ်ပညာရှင်ကြီးပါပေ။

သူသည် အင်္ဂလိပ်စကားကို အမေရိကန်နှင့်မခြားပြောနိုင်၏။ အမေရိကန်ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်၌ အဆင့်မြင့်နည်းပညာများ သင်သွားခဲ့၏။ ဝါရှင်တန်၌ စစ်သံမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကာ အမေရိကန်မိတ်ဆွေ အများအပြားရှိခဲ့ပြီး အမေရိကန်တို့၏ အားကစားများကို နှစ်သက်သူ ဖြစ်လေသည်။ အမေရိကန်များကိုလည်း ချစ်ခင်ခဲ့ရှာ၏။ သို့ရာတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြောင့် ဂျပန်က အမေရိကန်ကို စစ်ပြုလာ

သောအခါ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအပေါ် သစ္စာရှိသော ယာမာမိုတိုသည် ကျွန်တော်တို့အမေရိကန်များအား အကြမ်းကြုတ်ဆုံး အရက်စက်ဆုံး စစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။

ယာမာမိုတိုသာ ဆက်လက်အသက်ရှင်နေပါက ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်များ မရဏစခန်းသို့ မကြာခဏ မြန်းကြရပေဦးတော့မည်။

ယခု ထိုနာမည်ကျော် ဂျပန်စစ်သူကြီးကို ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်ကြရတော့မည်။

ဤကိစ္စမှာ ဂျပန်တို့၏ဝှက်စာများ ပေါက်ကြားရာမှ စတင်အခြေခံလာ၏။ ဂျပန်တို့သည် သူတို့၏ ဝှက်စာပညာရှင်များကို အလွန်အထင်ကြီးကြ၏။ သူတို့၏ဝှက်စာများကို ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်များက ရှေးမဆွကပင် ဖော်ယူနေနိုင်ပြီဆိုသည်ကို သူတို့ မသိခဲ့။ ကျွန်တော်တို့မှလည်း လွန်စွာလျှို့ဝှက်ထားခဲ့ကြ၏။

ယာမာမိုတိုအား လုပ်ကြံရေးအတွက် အမေရိကန်စစ်ဝန်ကြီးဌာနမှ သမ္မတကြီးရုစဗဲထံ တင်ပြအမိန့် နာခံခဲ့၏။

“ယာမာမိုတို သေသွားရင် သူလိုလူမျိုး ဂျပန်မှာ ရှိဦးမှာလား”

www.burmeseclassic.com

“မရှိနိုင်ပါ”

“သူ့ကိုရော လုပ်ကြံသင့်ပါသလား”

“လုပ်ကြံသင့်ပါတယ်။ သူ့သာမရှိရင် ဂျပန်တွေ ညာလက်ရုံးကြီး ပြုတ်သွားပြီး ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ် ဖြစ်သွားကြမှာပါ။ အဲဒါဆို စစ်ရေး အကဲသာမှုက ကျွန်တော်တို့ လက်ထဲ ရောက်လာမှာပါ”

“ဒါဆို သဘောတူတယ်”

သမ္မတကြီးရစမဲ့နှင့် လေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး အားနက်စ်ဂျေကင်း၊ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချက်စတာ ဒဗလူနီမစ်တို့ အထက်ပါအတိုင်း အပြန်အလှန် ဆွေးနွေး ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် ယာမာမိုတိုအား လုပ်ကြံရမည့် စီမံချက် ကျွန်တော်တို့ထံ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ကဲ ... ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုရေ ကျွန်တော်တို့ လာပြီ။

ကျွန်တော်တို့သည် အချိန်တစ်ရက်သာရှိသည် အတွက် တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်ကို ချက်ချင်းဆွေးနွေးကြ၏။

“သတင်းက ဘာတဲ့လဲ”

“ရာဘောကနေပြီး ကဟိလီကို လာမယ်တဲ့”

“အချိန်ကရော”

“မနက် ၀၉း၄၅ မှာ ကဟိလီရောက်မယ်တဲ့”

“ဒါဆို ခို့ ဒီကနေပြီး သူတို့လေယာဉ်တွေ ကဟိလီ မဆင်းမီ ဖြတ်တိုက်မှရမယ်”

“ကဟိလီမြောက်ဘက် ၃၅ မိုင်အကွာလောက်က ဖြတ်တိုက်ကြတာပေါ့”

ဗိုလ်မှူးဂျွန်မစ်ချယ်က သတ်ကွင်းရွေးလိုက်သည်။

“ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်အောင်လုပ်ကြရမှာပေါ့”

“ကဟိလီမှာ ဂျပန်လေယာဉ်အစင်းတစ်ရာ လောက် Standby ရှိနေတယ်”

“ရှိလည်းရှိပေါ့။ သမ္မတကြီးနဲ့ ဦးစီးချုပ်ရဲ့ လိုအပ် ချက်ပဲ။ စွန့်ကြတာပေါ့”

ကျွန်တော်တို့တွင် ပီ ၃၈ လိုက်တနင်းလေယာဉ် ၁၈ စင်းသာ လောလောဆယ် ရှိပေသည်။ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်မှုမှာ ကျွန်တော်တို့စွမ်းရည်တစ်ခုတည်းသာမက ကြံကြံမှု၏ မျက်နှာသာပေးမှုကိုလည်း ရဦးမှ ဖြစ်ပေမည်။

သို့ရာတွင် စစ်သားဆိုတော့ အမိန့်နာခံရပေမည်။ တုံးတိုက် တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် ပေးတဲ့အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက် ရမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

“ကဲ ... တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်ကို ပြောမယ်”

“ကိုယ်ခေါင်းဆောင်တဲ့ တိုက်လေယာဉ်အုပ်က လေယာဉ် ၁၄ စင်းနဲ့ နက်ဖြန် ယရက် ၀၇၃၂၅ နာရီ မှာ ဒီက တက်မယ်။ အမြင့်ပေ ၂၀၀၀၀ ကနေပြီး ကဟိလီ လေယာဉ်ကွင်းကို စီးမိုးထိန်းချုပ်ထားမယ်။ လန်းဖီးယား ခေါင်းဆောင်တဲ့ လေယာဉ် ၄ စီးက အမြင့်ပေ ၁၀၀၀၀ ကနေပြီး ရန်သူလေယာဉ်အုပ်ကို စောင့်တိုက်ပေတော့”

ဗိုလ်မှူးမစ်ချယ်က သူ့စီမံချက်ကို နောက်ဆုံး အတည်ပြုပြောကြား၏။ စီမံချက်ကား လိုရင်းတိုရှင်း ဖြစ် ပေသည်။

“ဗိုလ်မှူး... စီမံချက်က တိုတိုရှင်းရှင်းနဲ့ ကောင်း ပါတယ်။ အရေးကြီးတာ ယာမာမိုတို သတ်မှတ်တဲ့ အချိန် ရောက်လာဖို့ပါပဲ။ သူ့သာ ကျဆုံးသွားရင် ပစ်ခတ်သမုဒ္ဒရာ ထဲက ဂျပ်နဲ့တွေ့ တစ်ခါတည်း စိတ်ဓာတ်ကျသွားမှာပါ”

“သူ့ရောက်တော့ ရောက်ပါ့မလား”

“ယာမာမိုတိုဟာ အလွန်အချိန်လေးစားသူ ဖြစ် ထယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့။ သူ့ ရောက်ကို ရောက်လာမှာပါ”

ကျွန်တော်တို့အား ဂွါဒါကင်နယ်လ် စစ်ဒေသမှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိက ဖြည့်စွက်ပြောကြားလေသည်။

“ကဲ ... ဘာပေးစရာရှိကြသေးလဲ”

“မရှိပါဘူး”

“မရှိရင်လဲ တန်းဖြုတ်ကြတာပေါ့”

ရန်သူ့လေယာဉ်အုပ်ကို တိုက်ခိုက်ခြင်း

အေပြီ ၁၈ ရက်။ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်၁၆း။

ဂွါဒါကင်နယ် ကောင်းကင်ပြင်တွင် မိုးရိပ်မိုးငွေ့

လေးများဖြင့် မှုန်မှိုင်းနေ၏။

ကျွန်တော်တို့တိုက်ပွဲဝင် လေယာဉ်များအားလုံး အသင့်ဖြစ်နေကြသည်။

မနက် ၀၇း၂၅ ချိန်တွင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူး မစ်ချယ် လေယာဉ်က ကောင်းကင်သို့ ဝေါခနဲ ထိုးတက်သွား ၏။ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး တက်သွားကြသည်။ ကျွန်တော်

လေယာဉ်အုပ်မှ အရေးထဲ ကွင်းကအတက် တစ်စီး
ဘီးပေါက်သွားသည်။ တစ်စီးက ဆိပ်တံသွားသည်။
နှစ်စီးသာ ကျန်တော့၏။ ဗိုလ်မှူးမစ်ချယ်က ချက်ချင်းပင်
သူ့ဆီမှ လေယာဉ် နှစ်စီးကို ဖြည့်ပေးတော့၏။

ကျွန်တော်

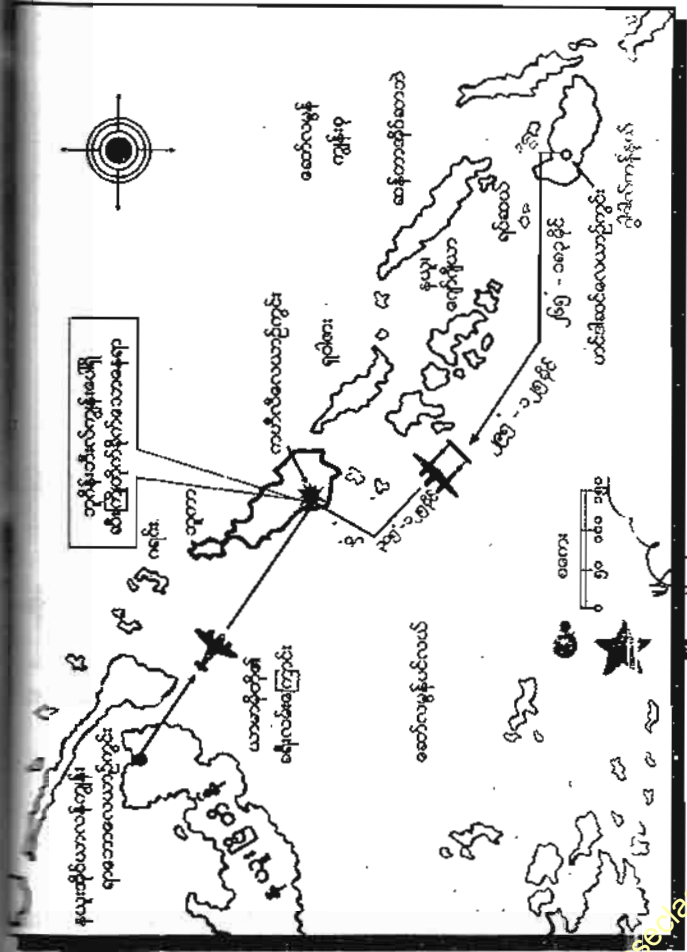
ဗိုလ်ရက်စ်ဘာဘာ

ဗိုလ်ကက်စ်ဘီဟုမ်း

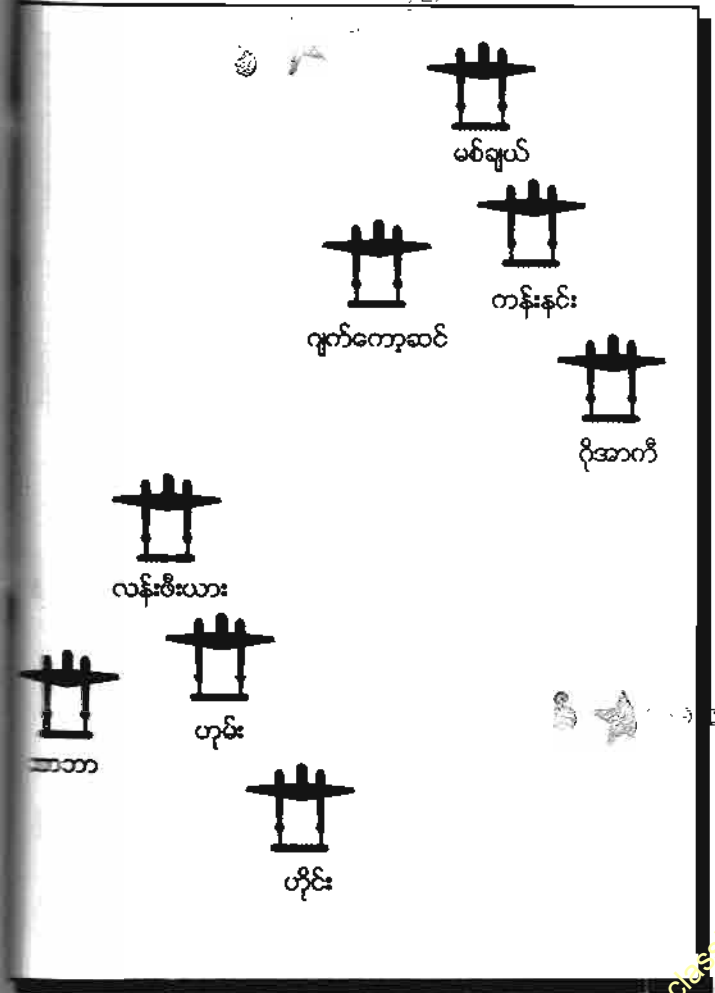
ဗိုလ်ရေမွန်ဟိုင်း လေးစီးပြန်ဖြစ်သွား၏။

ကျွန်တော်တို့သည် အနောက်ဘက်သို့ ဦးတည်
ပျံသန်းခဲ့ကြ၏။ ရန်သူမရိပ်မိအောင် အနိမ့်ပျံခဲ့ကြပြီး
လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ရေဒီယိုဆက်သွယ်မှုလည်း လုံးဝ
မလုပ်ခဲ့ကြချေ။ အငိုက်ရဖို့က အရေးကြီးလှသည်။

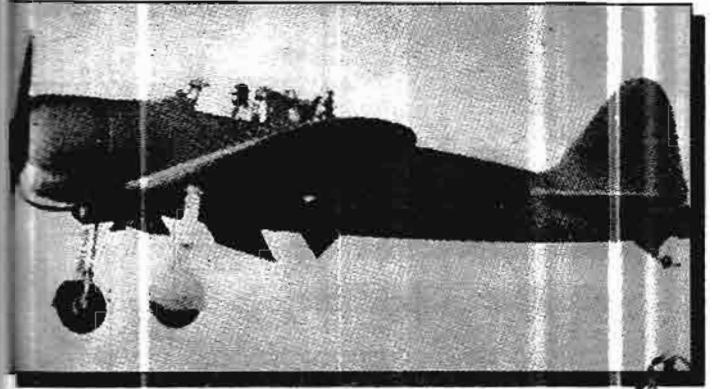
ကျွန်တော်သည် ရန်သူခေါင်းဆောင်ကြီး ယာဇာ
မိုတိုနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွ
နေ၏။ ၂ နာရီနီးနီးပျံသန်းမိပြီးနောက် ဘွားခနဲ Bougain
ville ဘူဂိမ်းဗီးလ်ကျွန်းမကြီးကို သစ်ပင်စိမ်းစိမ်းများဖြင့်
လှမ်းမြင်ရ၏။ ကျွန်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် ဗိုလ်မှူးမစ်ချယ်၏
လေယာဉ်အုပ်က အမြင့်ပေ ၂၀၀၀၀ သို့ ထိုးတက်သွား

အမေရိကန်တို့ကလေယာဉ်များပို့ပါအတိုင်း ယာဇာမိုတို၏ လေယာဉ်အုပ်ကို ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်

ယာမာဆိုတို၏လေယာဉ်အား ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်ရန် အမေရိကန်တိုက်လေယာဉ်များ အုပ်ဖွဲ့ပျံသန်းလာစဉ်

ဂျပန်တို့၏ ဇီးရိုးတိုက်လေယာဉ်

အမေရိကန်တို့၏ ပီ-၃၈ တိုက်လေယာဉ်

တော့သည်။

ကျွန်တော်က အမြင့်ပေ ၁၀၀၀၀ သို့ တက်ခဲ့၏။

နောက်က လေယာဉ်သုံးစီးလည်းပါလာ၏။

နာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ နံနက်၉နာရီ ၃၃ မိနစ်။

ဘယ်မှာလဲ ရန်သူလေယာဉ်ပျံတွေ အရိပ်အခြည်

မမြင်ရ။ မျက်စိတစ်ဆုံး ရှာပုံတော်ဖွင့်မိ၏။ စိတ်လည်း

စောနေသည်။ ကြာရင် ကဟီလီလေယာဉ်ကွင်းက ရန်သူ

များ ရိပ်မိသွားမှာလည်း စိုးရိမ်နေမိ၏။ မည်သည့် ရေဒီယို

သံမှ မကြားရ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အငိုက်ဖမ်း၍ အလစ်

ချောင်းတိုက်ရန် လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးလည်း ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်လည်း

မလုပ်ခဲ့ကြ။ ရေဒီယိုစက်အားလုံးကို Silent လုပ်ထားသည်။

ထိုအချိန်တွင် မမျှော်လင့်သောအသံတစ်ခု ပေါ်

လာ၏။

“ရန်သူလေယာဉ်အုပ် ၃၀ နာရီ ညွှန်းမှတ်မှာ

တွေ့ပြီ”

ဗိုလ်မှူးမစ်ချယ်၏ အုပ်မှ လေယာဉ်မှူးတစ်ဦးက

ထုမ်းပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဟုတ်သည်။ သူ့ပြောသည် ညွှန်းမှတ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဝိ V ပုံသဏ္ဍာန်အုပ်ဖွဲ့ပျံ့လာသည် ရန်သူလေယာဉ် အမည်းပြောက်လေးများကို လှမ်းမြင်ရသည် ချက်ချင်းပင် မြင်ကွင်းအတွင်း သဲသဲကွဲကွဲဖြင့် ရန်သူလေယာဉ်များ ဝင်ရောက်လာတော့၏။

Betty အမျိုးအစား ဗုံးကြဲလေယာဉ် နှစ်စင်းနှင့် ဇီးရိုးတိုက် လေယာဉ် ၆ စီး။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ မနက် ၉ နာရီ ၃၀ မိနစ်တိတိ။

ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကား အမှန်တကယ် အချိန်လေးစားသူပါတကား။

ကျွန်တော်သည် တိုက်ပွဲဝင်ရန် အပိုဆီတိုင်ကို ဖြုတ်ချလိုက်၏။ ကျန်လေယာဉ်များကလည်း အပိုဆီတိုင်ကိုများ ဖြုတ်ချကြရာ ၂စီးမှာ ဖြုတ်မရသဖြင့် ကမ်းနားတန်းဘက်သို့ ရုတ်တရက် ထိုးဆင်းချသွားကြ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ဘာသာနှစ်ဦးသာ တိုက်ပွဲဝင်ရန် ကျန်တော့၏ မတတ်နိုင်ပါ။ အပွဲပွဲနွဲ့လာတာ ဒီပွဲမှ လွှဲသွားရင်ဖြင့် ရာထောင်ရိုင်းပေရော့မည်။ ရှိတဲ့သူနဲ့ပဲ တိုက်ရပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ် ၂စီးက ရန်သူလေယာဉ်များဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုး တိုးဝင်သွားမှ ရန်သူတို့က မြင်သွားပြီး ဇီးရိုးတိုက်လေယာဉ်များက ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ တည်တည်ပျံသန်းလာကြ၏။

ရှေ့ဆုံးမှ ဗုံးကြဲ ဘက်တီလေယာဉ် ၂စီးအနက် တစ်စီးက မြေပြင်သို့ ထိုးဆင်းသွားပြီး တစ်စီးက ကျွန်တော့်ထံသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ တိုးဝင်လာခဲ့၏။ ကျွန်တော်က တိုးဝင်လာသည့် ရှေ့ဆုံးမှ ရန်သူဗုံးကြဲ လေယာဉ်အား လေယာဉ်ချင်းထိလုမတတ် နီးမှ အသက်အောင့်ကာ စက်သေနတ်ခလုတ်ကို ဆွဲနှိပ်လိုက်တော့၏။

“ဒက် ... ဒက် ... ဒက် ... ဒက် ... ဒက် ... ဒက်”

ကျွန်တော့်စက်သေနတ်မှ ကျည်များက မြည်ဟည်းကာ ရန်သူလေယာဉ်အတောင်ပံကို ထိမှန်သွား၏။ ရန်သူဗုံးကြဲလေယာဉ် အတောင်တစ်ဖက်ပြုတ်ကာ မြေပြင်သို့ ဇောက်ထိုးကျသွား၏။

ရန်သူလေယာဉ်တစ်စင်းတော့ သွားပြီ။ ကျွန်တော်လည်း ချက်ချင်းပင် တောအုပ်များဆီသို့

www.burmeseclassic.com

ထိုးဆင်းသွားသည့် နောက်ထပ်ရန်သူ့ဘက်တီ လေယာဉ်
 နောက်သို့ လိုက်ပြန်၏။ ကျွန်တော့်နောက်သို့လည်း ဂျာမန်
 ဖီးရီးလေယာဉ် ၂စင်းက ကပ်လိုက်နေသည်။ နောက်ထပ်
 ကပ်လိုက်နေသည့် ရန်သူ့ကို လွတ်အောင်ရှောင်တိမ်းရန်
 ရှေ့က ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကို တောအုပ်ပေါ်တွင် မြင်လိုက်
 သည်နှင့် ချက်ချင်း အတင်းထိုးဆင်းကာ မိသည်နှင့်
 ရသည့်အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ စက်သေနတ်
 ခလုတ်ကို ဖမ်းနှိပ်လိုက်တော့၏။ ဗုံးကြဲလေယာဉ်၏
 ဦးခေါင်းပိုင်းကို ထိမှန်သွားသည်။ ချက်ချင်းမီးထတောက်
 ၍ အတောင်တစ်ဖက်ပြုတ်ကာ သစ်တောအုပ်တွင်းသို့
 ထိုးကျသွားတော့၏။

သွားပြန်ပြီ နောက်တစ်စင်း။

ယာမာမိုတို ပါ၊ မပါတော့ မသိ။ တာဝန်တော့ကျေ
 သွားပြီ။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်နေသော ဘာဘာ
 သည်လည်း အခြားလေယာဉ်တစ်စီးကို ပင်လယ်ထဲ
 ပစ်ချလိုက်သည်ကို လှမ်းမြင်ရ၏။

ကဲ ... ငြီးငြိမ်း၊ လစ်မှ။

နောက်မှကပ်လိုက်နေသည့် ဖီးရီးနှစ်စီးကို ကွေ့

ပတ်ရှောင်တိမ်းကာ ဂျါဒါကင်နယ်လ်သို့ ချက်ချင်းလှည့်ပြန်
 ခဲ့၏။ လမ်းမှားပြီး ကဟီလီလေယာဉ်ကွင်းပေါ် ရောက်သွား
 သေး၏။ ချက်ချင်း လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး ကိုယ့်လေတပ်
 မှီရာသို့ အမြန်ဆုံး မိုင်နှုန်းတင် မောင်းလိုက်ရာ ရန်သူ
 လေယာဉ်များလည်း ပြတ်ကျန်ခဲ့တော့သည်။

ဝိုး ... ရည်မှန်းချက်တာဝန် အောင်မြင်စွာပြီးဆုံး
 သွားပြီ။

မကြာမတင်ပင် ကျွန်တော်တို့ ဂျါဒါကင်နယ်
 လေတပ်ကွင်းသို့ ကျွန်တော့်လေယာဉ် ပြန်ဆင်းနိုင်သည်။
 အခြားလေယာဉ်များလည်း တစ်စီးပြီးတစ်စီး ရောက်လာ
 သည်။

“သူ့ကိုတော့ ပစ်ချခဲ့ပြီ”

“ဘယ်သူ့ကိုလဲ”

“ယာမာမိုတိုကိုလေ”

ကျွန်တော်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောလိုက်တော့
 ၏။

“ဝေးဟေးဟေး”

အားလုံးက အားပါးတရ အော်လိုက်ကြသည်။

“ကွန်ဂရက်ကျလေးရှင်း လန်းစီးယား”

စခန်းရှိ လေသူ့ရဲများက ကျွန်တော်ကို ဂုဏ်ပြု နှုတ်ဆက်ကာ ပန်းပေါ်ထမ်းခေါ်သွားကြ၏။

ယာမာမိုတိုကျဆုံးခြင်း

ထိုည၌ ဂျီဒါကင်နယ် စစ်ဒေသမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကောလင်းမှ ကျွန်တော်တို့တိုက်ပွဲဝင် လေသူ့ရဲများအား ဂုဏ်ပြုညစာ တည်ခင်းညှော်ခံလေ၏။ ယမကာဖောခြင်း သောခြင်းနှင့် ညစာစားနေစဉ် လေတပ်ဦးစီးချုပ်ထံမှ ကြေးနန်းတစ်စောင် ဝင်လာသည်။

“သင်တို့တိုက်ပွဲဝင် သူရဲကောင်းများကို ချီးကျူး ပါသည်။ သင်တို့ပစ်ချခဲ့သော ငှက်များ၌ ငှက်ဆင်ကြီး တစ်ကောင်ပါရှိကြောင်း”

“ဟေး ... ယာမာမိုတို သေပြီကွ”

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝမ်းသာအားရ ကြွေးကြော် လိုက်ကြ၏။

ထိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပွဲဝင်မှုသတင်းအပြည့်

အစုံကို အထူးလျှို့ဝှက်ထားသဖြင့် စစ်ကြီးပြီးမှပင် အပြည့် အစုံ သိခွင့်ရခဲ့၏။ ရန်သူ့ဗုံးကြဲလေယာဉ် ၂စီးလုံးကို တျွန်တော် ပစ်ခဲ့၏။ ၎င်းအနက် ပင်လယ်ထဲ ထိုးကျသွား သည့်လေယာဉ်ကို ဘာဘာကလည်း ပစ်ခဲ့သေးသည်ဟု ဆိုသည်။ ယာမာမိုတို စီးနင်းခဲ့သော လေယာဉ်ကိုလည်း ဘာဘာက ပစ်နိုင်ခဲ့သေးသည်ဟု ဆိုပြန်၏။ အဖြစ် အပျက်များမှာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဖြစ်၍ အားလုံးဖြစ် နိုင်သည်သာ။

ပင်လယ်ထဲသို့ ထိုးကျသွားသည့် လေယာဉ်၌ ဂျပန် ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ယူကာကီနှင့် ကိတာမူရာတို့ ပါသွားပြီး ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ဖြင့် ဂျပန်တို့က ပင်လယ်တွင်းမှ ပြန်လည်ဆယ်ယူကယ်တင်နိုင်ကြသည်ဟု ဆို၏။ သို့ရာတွင် တောအုပ်အတွင်း မီးလောင်ပျက်ကျသွားသည့် လေယာဉ်၌ မူ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကိုယ်တိုင် ပါဝင် သွားကြောင်းနှင့် လေယာဉ်ပျက်ကျသည့်နေရာမှာပင် ကျဆုံးသွားကြောင်း သိရပါသည်။ ယာမာမိုတိုကို ဘူးအင်း အနီးရှိ တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုတွင် မီးသဂြိုဟ်၍ သူ၏ အရိုးအိုးကို တိုကျိုသို့ ပြန်ပို့ခဲ့၏။ တိုကျို၌ နိုင်ငံ့ဘော်

www.burmeseclassic.com

ဈာပနအဖြစ် ဂုဏ်ပြုသဖြင့် ဂျာမန်ပြည်သူထောင်ပေါင်းများစွာက လိုက်ပျံ့ကြသည်ဆိုပါသည်။ စည်ကားသိုက်မြို့တစ်ခုမှာ ဗြိတိသျှရေကြောင်းခိုလှုံချုပ်ကြီး နယ်လ်ဆင်၏ ဈာပနနှင့်ပင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြ၏။

ယာမာမိုတိုကျဆုံးပြီး တစ်လကျော်အကြာ မေ ၂၁ ရက်နေ့မှ ဂျပန်အစိုးရက သူ ကျဆုံးသွားကြောင်း တရားဝင်သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်အစိုးရကမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ နှုတ်ဆိုတ်ရေငုံနေခဲ့၏။

အကြောင်း နှစ်ချက်ရှိပါသည်။

တစ်ချက်မှာ ယာမာမိုတို၏ လေယာဉ်ကို ကြားဖြတ်တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းမှာ ဂျပန်တို့ ဝှက်စာများကို ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်တွေ ဖော်ယူနိုင်နေသည်အား ဂျပန်တို့ မသိစေလို၍ ဖြစ်၏။

ကျန်တစ်ချက်ကား ကျွန်တော်တို့ ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲဝင် လေသူရဲများ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်အား ဂျပန်တို့က ပစ်မှတ်ထား၍ လက်စားချေမည်စိုးသောကြောင့်ပင်။

သို့ရာတွင် ကံကြမ္မာသည်ကား အံ့ဩဖွယ် ကောင်း

လေစွ။

ယာမာမိုတို ကျဆုံးပြီး ၂ လခန့်အကြာ၌ ကျွန်တော်ညီငယ်ချားလစ်သည် လေယာဉ် ၈ စီးကို ခေါင်းဆောင်၍ ကဟီလီလေယာဉ်ကွင်းသို့ သွားရောက်ပူးကြ တိုက်ခိုက်ရာ ဂျပန်တို့ပစ်ချခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။ ယာမာမိုတို လေယာဉ်ပျက်ကျသည့်နေရာမှာပင် သူ့လေယာဉ် ပျက်ကျခဲ့၏။ သူကား အသက်မသေပါ။ ဂျပန်များ၏ ဖမ်းဆီး ခြင်းခံရ၏။ စစ်ကြီးပြီးဆုံးခါနီး သူ့အား ဖမ်းထားသည့် သို့ပန်းစခန်းကို ကျွန်တော်တို့ တပ်များက ပြန်လည်သိမ်း ပိုက်ရာ၌ ထိုစခန်းရှိ ကျွန်တော့်ညီငယ် ချားလစ်သည် ရောဂါတစ်ခုဖြင့် ကွယ်လွန်ပြီးခဲ့သည်မှာ ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ပင် ရှိခဲ့လေပြီ။

နိဗ္ဗာန်

အာလင်တန်စစ်သင်္ချိုင်း၌ မိုးက မစဲသေးပါ။ တခွဲခွဲနှင့် ရွာလျက်ရှိနေသေးသည်။ ကျွန်တော်သည် ယာမာမိုတိုအား လုပ်ကြံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်စဉ်းစားရှာညီငယ်၏ မြေကျင်းဘေး၌ တွေ့တွေ့ကြီး ရပ်နေမိ။

www.burmeseclassic.com

ယခုအခါတွင် စစ်ကို အလိုမရှိတော့ပါ။ စစ်ကို မုန်းတီးနေမိပါပြီ။ ဝဋ်၏ အတုံ့အလှယ်သဘောကိုလည်း စောကြောမိပါသည်။ ကျွန်တော်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကို ပစ်ခတ်လုပ်ကြံခဲ့၏။ သူ့လေယာဉ်ပျက်ကျသည့် နေရာမှာ ပင် ကျွန်တော့်ညီလေးချားလစ်၏ လေယာဉ်ကို ဂျပန်တို့က ပစ်ချခဲ့ပြန်၏။ အပြန်အလှန်နိယာမသဘောကို ကျွန်တော် တွေးတောမိပါသည်။ ဂျပန်တွင် ယာမာမိုတို၏ဇနီးသည်တို့ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ။ လင်မရှိတော့သည့် သူမ၏မုဆိုးဘဝကို နားလည်စာနာနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သိပ္ပံပညာတိုးတက်နေသော ဤကမ္ဘာကြီးတွင် လူသတ်လက်နက်များကလည်း တိုးတက်နေကြရာ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်လည်း ရတက်မအေး ဖြစ်မိပါသည်။

စစ်မှန်သော ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူတကွ ယှဉ်တွဲနေထိုင်နိုင်ကြပါစေဟု သာ ဆုတောင်းမိပါတော့သည်။

သောင်းတိုင်း
၁၀. ၆. ၂၀၀၄

မိုငြိမ်းကိုးကားသည့်စာအုပ်များ

- ၁။ The Second World War, Wiston Churchill
- ၂။ The War Against Japan, Maj: General S.Woodburn
- ၃။ I Led the Air Attack on Pearl Harbour, Mitsuo Fuchida
- ၄။ I Shot down Yamamoto, Thomas George Lanphier
- ၅။ The Giants of Japan, Mark Weston
- ၆။ Japan Drives Southwest, Colonel Victor J.Croziat
- ၇။ A History of Modern Japan, Tsuji Masanobu

ထောင်းဝေဦး၏ ထွက်ရှိဦးထော စာအုပ်များ

- ၁။ သုတိုဗီတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရာဝယ်
- ၂။ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ သမိုင်း
- ၃။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၁)
- ၄။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၂)
- ၅။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၃)
- ၆။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၄)
- ၇။ သေကံမရောက် သက်မပျောက်
- ၈။ ဣတ္ထိယခေါ် မိန်းမတို့သည်
- ၉။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း
- ၁၀။ ကျွန်တော်လယ်သမားကြီး
- ၁၁။ မြို့တော်စည်ပင် အခွန်အခများအကြောင်း သိကောင်းစရာများ
- ၁၂။ မြို့သားများစစ်ထိခံရင်လေ
- ၁၃။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်တွင်းက သူငယ်ချင်းတွေ
- ၁၄။ မူးမြစ်မှသည် ဧရာဝတီ
- ၁၅။ အတွေးပုံရိပ် အတိတ်ဟိုဆီ

- ၁၆။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၁)
- ၁၇။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၂)
- ၁၈။ ဣတ္ထိယခေါ် မိန်းမတို့သည်နှင့် ယောက်ျားတို့အကြောင်း
- ၁၉။ အစ်ကိုတို့စစ်သား
- ၂၀။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၃)
- ၂၁။ ကျွန်တော် ဂေါက်သီးသမား
- ၂၂။ ဒို့ဘိုးဘွားအမွေအနှစ်မို့ချစ်မြတ်နိုးပေ
- ၂၃။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ အမှတ်(၄)
- ၂၄။ ကပ္ပတိန်ကျော်ညွန့်၏ စွန့်စားခန်းများ
- ၂၅။ အချစ်နဲ့ စစ်သား
- ၂၆။ စစ်မြေစခန်းက လွမ်းပုံပြင်
- ၂၇။ ဆန်းကြယ်ထူးခြား စစ်သားတို့၏လက္ခဏာများ
- ၂၈။ မလွမ်းပို မငိုနဲ့ခနစ်
- ၂၉။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၁)
စိပ်ဝင်တာပန်တိုက်ပွဲကြီး
- ၃၀။ မြန်မာ့မြေမှ အင်္ဂလိပ်-ဂျပန်တိုက်ပွဲများ
- ၃၁။ လူ့စွန့်စားကြီးကပ္ပတိန်တောနားမှ

၃၂။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၂)

ဝိုင်းယန်းတိုက်ပွဲ

၃၃။ စစ်မြေပြင်မှ ကိုယ်တွေ့ရရှိမှုကဆန်းကြယ်ခြင်းများ အမှတ်(၅)

၃၄။ အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၃)

ကျွန်တော်ပါဝင်သော နောင်လိုင်းမိန့်နှင့် ပွိုင့် ၆၀၄၁ တိုက်ပွဲကြီး

ထမုထွတ်ရွှံ့ထည့်စာတုပ်

၃၅။ ထင်ရှားကျော်ကြားစိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် သူတို့၏တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ အမှတ် (၁)၊ စိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုနှင့် ဗုလဲထိပ်တန်းတိုက်ပွဲ

ထင်ရှားထွတ်ရွှံ့ထည့် စာတုပ်များ

၃၆။ ကပ္ပတိန်စောနားပူ၏ မက်ဆိုးပေးမီးယားစွန့်စားခန်းများ

၃၇။ ထင်ရှားကျော်ကြားစိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် သူတို့၏တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ အမှတ် (၂) (၃) (၄) (၅)

၃၈။ ဟေ့၊ ဒိုကွန်မန်ဒို

၁၉၈၆ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာမှ ၁၉၈၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီထိ သုံးလနီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့သည့် အရှေ့မြောက်ဒေသမှ ဗကပတို့နှင့် ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း . . .

သောင်းဝေဦး

အမှတ်တရ တိုက်ပွဲများ

အမှတ် (၁)

စီစီဝမ် တာပန် တိုက်ပွဲကြီး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၇၃၁၀၀၈
မြန်မာ့စာပေအဖွဲ့ ရန်ပုံငွေပါသည်။
မြန်မာ့စာပေ (ဖုန်း) ၀၁-၃၇၉၇၇၃/ ၀၁-၅၇၆၆၇၀